

Вибори-2012

Затвердили
кошторис
для
відеоспостереження
на дільницях

► СТОР. 2

Приємна новина

У школу
на
автобусах

► СТОР. 3

Офіційно

Закони
України

► СТОР. 13—30

№№ 153-154 (5403-5404)

СУБОТА, 18 СЕРПНЯ 2012 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР: «Прийшов Спас — готуй рукавиці про запас»

Безлюдними
вулиці Чорнобиля
залишаться
назавжди

Зазвичай про аварію на ЧАЕС, як, власне, і про самий Чорнобиль, у нас в країні згадують або напередодні чергових роковин трагедії, або під час мітингів-протестів ліквідаторів. Та цього тижня це правило порушили. У суспільстві активно обговорювали тему можливого повернення до зони відчуження населення. «За» уже висловились колишні мешканці Чорнобиля. Не відкидають такої можливості й частина науковців та експертів. Своє слово учора сказало і Державне агентство України з управління зоною відчуження. «Якщо взяти загальну площу зони відчуження, а це майже 2 тисячі кв. км, то з точки зору радіаційної безпеки 100—200 кв. км із них є достатньо чистими. І у перспективі, в її південні райони населення може повернутися. Але років за 20—30», — сказав в. о. голови Держагентства Дмитро Бобро. ► СТОР. 32

Паспортисти мінюють прописку

Видачею паспортів громадянина України відтепер опікується не Міністерство внутрішніх справ, як це було раніше, а Державна міграційна служба. Перші наслідки реорганізації вже відчули на собі ті, хто на початку серпня намагався отримати паспорт. Через брак бланків у деяких містах людям не могли видати головний документ вчасно. Яких ще сюрпризів чекати від реорганізації, та чи буде в ній щось позитивне, учора в Києві під час прес-конференції роз'яснювали перший заступник директора департаменту паспортної роботи й громадянства Державної міграційної служби Тетяна Нікітіна та заступник начальника Управління паспортної роботи, громадянства й реєстрації фізичних осіб МВС Алла Чередніченко. ► СТОР. 3

Зарплати нема

В Івано-Франківській області станом на 1 серпня нараховується 837 працівників економічно активних підприємств, яким своєчасно не виплачено заробітну плату. Більшість з них — понад п'ятсот — працюють в Івано-Франківську. Зарплату людям боргують також у містах Коломиї та Калуші. Середня сума боргу на одну особу становить 3676 гривень, повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.

Отже, за народними прикметами із завтрашнього дня літо поступово передаватиме свої права осені, а та згодом — зимі...

Із трьох Спасів Яблучний вважається найголовнішим. У свято Преображення Господнього, 19 серпня, віруючі ідуть у храм для освячення яблук, груш та інших дарів природи.

— До свята саме дозріває сорт яблук «граф-еззо», — каже Надія Пінчук (на знімку). У нас в Іллінях (Вінницька область) — свій сад, майже гектар. Чотири роки тому в чистому полі висадили перші саджанці. Тепер він дає майже сорок тонн урожаю трьох сортів. От тільки продати вдома його нереально. Торгуємо в столиці.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

У Херсоні подорожчав хліб

Відтепер херсонці більше платитимуть за основний продукт споживчого кошика. Херсонський хлібокомбінат підвищив ціни на випічку (за винятком лише так званих соціальних сортів) у середньому на три відсотки, тобто конкретний буханець чи батон для покупки подорожчав на 10—20 копійок. Рішення переглянути вартість продукції керівник підприємства Надія Дурова називає вимушеним: адже востаннє ціни на неї підвищувалися більше року тому, і з того часу на 15 відсотків зросла мінімальна зарплата, а за електроенергію та газ виробник змушений платити більше, відповідно, на 13 і 36 відсотків. ► СТОР. 32

Журналісту побили камеру

Кримінальну справу за фактом перешкодження професійній діяльності журналістів порушено Жмеринською міжрайонною прокура-

турою Вінницької області. Підозрюваним у справі є фермер із села Кармалюкове цього району.

Із заявою до міліції звернувся журналіст одного з центральних телеканалів. Він повідомив, що під час зйомки матеріалу на оператора знімальної групи було вчинено напад. Приватний підприємець кинув у нього каністру з мастилом. Розбив камеру і завдав травм оператору. Потерпілого доправили в лікарню для проходження експертизи. У прес-службі прокуратури Вінницької області підтвердили факт інциденту.

— Коли представники знімальної групи звернулися до підприємця з проханням відповісти на їхні запитання, той у відповідь почав кидати в них важкими предметами, — йдеться в повідомленні прес-служби обласної прокуратури. — Внаслідок чого одному з телевізійників завдано легкі тілесні ушкодження, пошкоджено одяг та телекамеру. Міліція проводить дослідчу перевірку, повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.

КОРОТКО

■ На Сумщині встановлено п'ятий рівень пожежної небезпеки. За словами начальника МНС в області Геннадія Волика, в «підвищеній бойвій» постійно перебувають 318 пожежних машин цього відомства та літак. Щодня екіпажі здійснюють близько 200 виїздів, **інформують наш власкор Владислав ЖМУРКОВ та Володимир ЧЕРНОВ.**

■ За сім місяців 2012 року податківці Черкащини зібрали майже 1,5 мільярда гривень податків, що значно перевищує показники такого періоду минулого року, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ З початку року в Івано-Франківській області виявлено та знешкоджено 501 боєприпас часів Другої світової війни, **передає наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

Доходи населення України зросли на 12—13% (НБУ)

Адам Мартинюк: «Хай у ваших душах залишаються добро, тепло серцець, вірність своїм ідеалам»

Свій день народження Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк відзначив разом із земляками — в робочій поїздиці на Волині.

Приїзд Першого заступника Голови Верховної Ради на Волинь розпочався з приємної для нього події. У селі Березна Воля, що в Любешівському районі, освятили шойно зведений Свято-Гергіївський храм Української православної церкви. Свого часу Адам Мартинюк допоміг у будівництві цієї святині. До речі, храм став тридцятим у районі. На вчистостях високого київського гостя чекала несподіванка: за заслуги перед Українською православною церквою як активного благодійника Волинської єпархії Предстоятель УПЦ, митрополит Київський і всієї України Володимир нагородив Адама

Мартинюка церковним орденом Святителя Дмитрія (Туптала), митрополита Ростовського (на знімку). Отримуючи цю високу церковну відзнаку, Перший заступник Голови Верховної Ради сказав: — Дуже хочу, щоб цей храм слугував для того, щоб ми берегли свої душі, свою совість. На жаль, у сучасному цивілізованому світі дедалі більше проривається зла, дедалі менше відчувається добра. Цей святий храм, сподіваюся, сприятиме тому, що в душах полішуватимуться доброта, тепло серцець, вірність своїм ідеалам. Оскільки зустріч із селянами проходила на-

передодні наступних виборів, наш кореспондент поцікавився думкою Першого заступника Голови Верховної Ради, враховуючи його значний досвід перебування на цій посаді, щодо сучасного рівня і перспектив розвитку парламентаризму в Україні. — Дійсно, маю можливість протягом багатьох років порівнювати і стежити за розвитком парламентаризму в нашій державі, — зауважив Адам Мартинюк. — З гіркотою доводиться констатувати, що з кожним новим скликанням Верховної Ради рівень парламентаризму як такого не зростає, а знижується. На жаль, досить багато моїх колег, які знаходяться в стінах Верховної Ради, ідуть туди не для того, щоб служити народу і виконувати свої обіцянки, які вони да-

ють перед виборами. І йдуть для того, щоб задовольняти свої власні потреби чи потреби своїх приватних корпорацій. Найближчим часом нам навряд чи

вдасться її переламати, в тому числі, й на цих виборах. Я не думаю, що після жовтневих виборів у парламенті різко зміниться ситуація, підніметься професіо-

налізм депутатів, з'явиться більше людей, які дійсно дбатимуть про законотворчість. **Микола ЯКИМЕНКО.** Волинська область. **Фото автора.**

Програму «розвитку тваринництва» використовують для агітації?

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко стурбований тим, що сьогодні практично весь бюджетний ресурс влада кинула на підтримку виборчої кампанії Партії регіонів. Як відомо, нині на українському телебаченні розпочалась активна реклама чергової ініціативи влади — забезпечення телятами жителів села. За словами М. Томенка, цю програму «розвитку тваринництва» активно використовують для агітації за кандидатів від влади в Черкаській області.

Процес, зауважив політик, повідомляє його прес-служба, уже перетворюється на клоунаду, коли кандидат від владної партії урочисто вручає телят, а потім, коли від'їжджають телевізійні камери та «вожді», телят забирають і везуть вручати в наступне село. Він поінформував, що має вже кілька звернень

від селян із цього приводу. Про інший приклад, за словами Томенка, він дізнався, перебуваючи в Шполянському районі, де спочатку в селах вручили жителям нетелів безоплатно, а потім районна влада виставила сільським радам рахунок: скільки вони мають заплатити за ці подарунки.

► **дослівно**

Микола Томенко:

«Якщо таким чином хтось намагається підняти село, то це далеко не правильний шлях. Навіть якщо телят дадуть безкоштовно і селяни їх виростять, то потім із ними що робити? Ані продати на м'ясо, ані здати молоко по нормальній ціні сьогодні український селянин не може».

«Ні в кого не має бути сумнівів, що наш спортсмен сильніший»

Прем'єр-міністр Микола Азаров учора зустрівся із чемпіонами та призерами XXX літніх Олімпійських ігор у Лондоні. За його словами, Україна гідно виступила на них.

«Я з великим інтересом спостерігав за спортивними змаганнями під час Олімпіади. Це серйозна підготовка. Можу відверто сказати: на мій погляд, стосовно деяких наших команд і спортсменів з боку судівства була допущена необ'єктивність», — вважає прем'єр.

Він переконаний: через суб'єктивність наші спортсмени не отримали заслужену нагороду. «Звичайно, для всієї країни і для всіх вболівальників, які переживали за наших спортсменів, це теж образливо. А як із цим боротися? Я вже дав простий рецепт — бути сильнішим на го-

лову і виходити на ці змагання так, щоб ні в кого не було сумнівів, що наш спортсмен сильніший», — сказав він. Крім того, додав М. Азаров, це також належить від авторитету українських спортивних організацій, які повинні протягом усього часу активно брати участь у міжнародних спортивних організаціях. І там, підкреслив прем'єр, повинні відчувати, що в Україні є активна позиція.

Російська одержала статус регіональної уже в шести областях

Статус регіональної російській мові вже надали Одеса, Севастополь, Красний Луч (Луганська область), а також Одеська, Донецька, Запорізька, Херсонська й Луганська області. Відповідні постанови ухвалили міські й обласні ради.

Тернопільська обласна, у свою чергу, не визнала чинності мовного закону в регіоні. А Житомирська відмовилася розглядати це питання, так само як і центральні регіони — Київська, Полтавська та Чернігівська області.

Нагадаємо, що закон про засади державної мовної політики в Україні набув чинності 10 серпня. Документ передбачає офіційне використання регіональних мов у роботі місцевих органів державної влади при проживанні на підвідом-

чих їм територіях мінімум 10% носіїв даних мов. На думку радника Президента України Ганни Герман, бар'єр у 10% носіїв мови може бути збільшено до 20—30%. Голова Запорізької ОДА Олександр Пеклушенко так прокоментував прийняте обласне рішення: «Рівноправність і збалансованість — головна суть мовного закону».

ВИБОРИ-2012

Затвердили кошторис для відео-спостереження на дільницях

Центральна виборча комісія зареєструвала 139 кандидатів у народні депутати, включених до виборчого списку Радикальної партії Олега Ляшка в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі. Крім того, низкою постанов оформлено 58 кандидатів, висунутих 8 політичними партіями в одномандатних виборчих округах, зокрема: Народно-демократична партія, Християнсько-демократична партія України, «Народно-трудовий союз України», «Європейська платформа», Патріотична партія України, Радикальна партія Олега Ляшка, Політична партія малого і середнього бізнесу, «Козацька Українська Партія». А також 140 претендентів, які балотуються в одномандатних виборчих округах у порядку самовисування в 20 регіонах України.

Водночас, як повідомили у відділі взаємодії із ЗМІ секретаріату ЦВК, комісія відмовила в реєстрації 39 особам через відсутність деяких передбачених законодавством документів. Натомість оформила довірених осіб 222 кандидатів у народні депутати, зареєстрованих в одномандатних виборчих округах у 22 регіонах та уповноважених осіб Політичної партії «УДАР (Український Демократичний Альянс за реформи) Віталія Кличка», ВО «Свобода», ВО «Громада» в одномандатних виборчих округах. Крім того, комісія надала дозвіл Всеукраїнській молодіжній громадській організації «Колегія молодих управлінців та юристів» мати офіційних спостерігачів під час виборів 28 жовтня 2012 року, на них враховано особ-

ливості її переламати, в тому числі, й на цих виборах. Я не думаю, що після жовтневих виборів у парламенті різко зміниться ситуація, підніметься професіо-

налізм депутатів, з'явиться більше людей, які дійсно дбатимуть про законотворчість. **Микола ЯКИМЕНКО.** Волинська область. **Фото автора.**

Існує запит не просто на нові обличчя, а на нову якість

Політики, які вже були при владі, в парламенті, повинні йти на мажоритарні округи і там отримати кредит довіри. В цьому переконаний голова політичної партії Українська платформа «Собор», народний депутат Павло Жебрівський. За його словами, понад 40 відсотків виборців не визначилися, за кого голосувати. «У суспільстві існує запит не просто на нові обличчя, а на нову якість. Тому Українська платформа «Собор» запропонувала свій список як стартовий майданчик для громадськості: митцям, науковцям, письменникам. Цим ми прагнемо зробити шеплення мораллю українській політиці», — цитує слова лідера прес-служба «Собору».

Презентували карти з межами округів

В Інституті передових технологій презентували серію карт, підготовлених інститутом до початку виборчої кампанії. На них враховано особ-

ливості та відмінності формування (порівняно з попередніми перегонами) виборчих округів. Серія включає: детальну адміністративну карту України з усіма населеними пунктами та межами округів, оглядову карту з округами в межах областей, детальну карту областей із межами округів, детальну карту (до кожного будинку) великих міст із межами округів та адресами дільниць. Карти та їх електронні версії призначені для допомоги в організації, проведенні та підбитті підсумків виборів.

Понад 80 відсотків кандидатів-мажоритарників — технічні

Більш як 80 відсотків зареєстрованих ЦВК кандидатів у народні депутати в мажоритарних округах є технічними і не мають жодних шансів на перемогу. В цьому переконаний голова Всеукраїнської громадської організації «Спільна Мета» Руслан Бортнік. За його словами, частину з них становлять дуже близькі типажі популярних і потенційно прохідних кандидатів, ще 15—20% — люди, які вирішили потішити своє самолюбство участю у виборчій кампанії та мають певні кошти. Але основна маса (40—50%) — це формально незалежні кандидати, які насправді є членами команд претендентів-фаворитів.

Саме через таких «кандидатів», переконаний політолог, реалізовуватимуться стратегії «чорного піару», частково проводитимуться виборчі каси й розрахунки. «Такої кількості технічних кандидатів у парламентських перегонах в Україні, як на цих виборах, ще не спостерігалось за історію незалежності» — резюмував Р. Бортнік.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

Паспортисти міняють прописку

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як тепер отримати документ номер один?

Для тих, кому вже зараз потрібно отримати паспорт громадянина України, вклеїти нове фото чи змінити прізвище, радимо не гарячкувати. Стара система паспортних столів, які працюють при ЖЕКах, все ще діє. За словами Тетяни Нікітіної, відмовлятися від неї найближчим часом не планують. Більше того, як розповіла чиновник, у громадян з'явилася й нова можливість: оформити паспорт можна і безпосередньо у територіальному відділі Державної міграційної служби (ДМС).

Окремо журналістів цікавило питання про зволікання з видачею

паспортів через нібито нестачу бланків. Тетяна Нікітіна переконувала, що проблеми з цим не було. «Жодних затримок, пов'язаних із розглядом заяв громадян щодо оформлення паспортів, у тому числі поданих раніше, не очікується», — заявили у ДМС.

Чи це насправді так, автор цих рядків вирішила перевірити, вирушивши до одного з паспортних столів Солом'янського району Києва. Жодного повідомлення про нововведення серед численних оголошень знайти там не вдалося. Водночас приємно вразила відсутність черги та привітне ставлення до відвідувачів.

На запитання, наскільки швидко можна замінити паспорт у зв'язку зі зміною прізвища, паспортистка відповіла: «Протягом

місяця. Але знаєте, ви одразу після весілля приходьте із заявою. У нас із бланками проблематично, тож, щоб ви все вчасно одержали, ми максимально швидко маємо надіслати ваші документи». Тож, виходить, «бланкові непорозуміння» все ще мають місце.

А ось ті, в кого попереду епопея із заміною закордонного паспорта чи отримання проїзного документа для дитини, можуть не перейматися — поки що їх видає, як і раніше, Міністерство внутрішніх справ. Однак у майбутньому, як запевнила заступник начальника Управління паспортної роботи, громадянства та реєстрації фізичних осіб МВС Алла Чередніченко, і ця функція перейде під контроль Державної міграційної служби.

Що нового з реєстрацією?

Одним із позитивів реформи стане швидкість реєстрації. Тепер ця процедура займатиме лише один день. Ще

одним плюсом реформи вважають розширення кола підстав для зняття з реєстрації. «Якщо раніше це була заява або рішення суду, то тепер зняття з реєстрації є можливим у разі припинення підстав на право користування житлом», — пояснюють у ДМС. На думку чиновників, це спростить відносини між власниками та орендарями

квартир. Раніше власники неохоче реєстрували квартирантів, бо ті не завжди безпроблемно «виписувалися». Тепер, якщо підстав для проживання у того, хто винаймає квартиру, не буде, то зняти реєстрацію власник помешкання зможе самотужки.

Тетяна ПАСОВА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Кожні 20 хвилин реєструють ДТП

Щодоби на українських дорогах гине понад 11 осіб, ще 87 — отримують травми. Великі штрафи, як показує практика, для багатьох водіїв — не аргумент не порушувати правила. Що потрібно зробити, щоб зменшити кількість аварій на автошляхах? На це запитання шукали відповіді учора в столиці на прес-конференції «50 років Службі безпеки дорожнього руху: проблеми та шляхи подолання безладу на українських дорогах».

За словами президента ВГО «Український транспортний союз» Леоніда Костюченка, за півроку в країні сталося майже 12,5 тисяч дорожньо-транспортних пригод, які призвели до загибелі людей. Основними причинами аварій стали невідповідна швидкість руху (49%), порушення правил маневрування (21%), виїзд на смугу зустрічного руху (20%), керування транспортом у нетверезому стані (5%) та порушення правил проїзду перехресть

(4%). Вражає і показник смертності, який сягає 12 осіб на кожні сто тисяч населення. «Тут ми посідаємо друге місце в Європі після Росії. Пишатися нічим. Ймовірність потрапити в ДТП зі смертельним наслідком у Україні в п'ять разів вища, ніж у країнах Європи. Такі цифри нагадують зведення з театру бойових дій. По суті це — неоголошена війна. І сьогодні застрахованим від участі в ній не може бути ніхто», — сказав він.

Як зазначив голова Державної інспекції України з питань безпеки на наземному транспорті Євген Пронченко, ще в радянські часи з метою підвищення рівня відповідальності за скоєні дорожньо-транспортні пригоди чиновники ввели систематичне проведення службових розслідувань і розглядів ДТП. Ці заходи дали позитивні результати. Адже конкретно аналізувалися причини і обставини, чіткіше виявлялись недоліки в роботі. На підставі їх аналізу розроблялись заходи, спрямовані на недопущення подібних пригод. «Однак роздержавлення та зміни форм власності на автомобільному транспорті за останні 20 років болуче вдарили

по службах безпеки дорожнього руху. Значне скорочення фахівців, зростання кількості автомобілів, роздрібнення підприємств призвело до негативних наслідків щодо безпеки перевезень», — зазначив він.

У свою чергу присутній на прес-конференції голова ВГО «Громадський комітет транспортної безпеки» Юрій Папіровий зазначив, що сьогодні терміново необхідно вносити зміни до законів України «Про

автомобільний транспорт», «Про охорону праці», вести ліцензування на вантажному транспорті. «Недолугість законів негативно впливає на безпеку дорожнього руху щодо відповідальності посадових осіб, керівників та учасників дорожнього руху. Як результат, до організації перевезень пасажирів і вантажів допускаються особи, які не мають права це робити», — сказав він.

Олександр ПЕКНИЙ.

ДОВІДКА

У країні кількість загиблих у ДТП на мільйон автомобілів у сім разів більше, ніж в ЄС та США і в десять — ніж в Японії. Кількість загиблих на 1 млрд. автомобіле-кілометрів в Україні — 97, в Німеччині — 14 (у сім разів менша), у Швеції — 8 (удвадцяттеро менша).

ДО 1 ВЕРЕСНЯ

Відкривають клас із кримсько-татарською мовою навчання

Біля Алушти, у школі села Привітне, відкриють додатковий перший клас із кримськотатарською мовою навчання. Про це повідомив начальник управління освіти міської ради Алушти Ірина Гончарова. Загалом, за її словами, у новому навчальному році у Великій Алушті функціонуватиме 21 перший клас із 442 учнями.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

У школу на автобусах

ПРИЄМНА НОВИНА

Ключі від 13 новеньких шкільних автобусів представникам районів вручив голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида.

— В області діє програма «Шкільний автобус», завдяки якій створюються умови

для комфортного перевезення учнів та педагогів до місць навчання. Нині 12 тисяч

школярів і тисяча вчителів області користуються саме цим транспортом. Сьогодні в Міжгірський, Іршавський і Виноградівський райони поїдуть по три автобуси, у Рахівський — два, Свалявський і Берегівський по одному, а

Реформування ЖКГ у Києві провалилося, заявив голова КМДА Олександр Попов

...набудували на восьму сходінку

За січень—червень нинішнього року на Закарпатті введено в експлуатацію 158,5 тисячі квадратних метрів житла. За цим показником область утримує восьму позицію в країні.

Найбільшу кількість осель зведено в Ужгороді, Тячівському, Ужгородському районах та місті Мукачеве. Натомість скоротили обсяги будівництва у Берегівському, Великоберезнянському районах та Чопі.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

...«Я звідси родом»

На Рівненщині стартував фотоконкурс для школярів «Я звідси родом», організований у рамках проекту «Волинь туристична». Діти фотографуватимуть мальовничі місця області, складатимуть розповіді про них і надсилатимуть на конкурс. Фотографії і тексти оцінюватиме журі разом із відомим фотохудожником Олександром Харватом. «Нерідко люди фотографують цікаві краєзнавчі місця, навіть не підозрюючи про це. Конкурс допоможе правильно розставити акценти. Адже Рівненщина багата на історичні, сакральні, природні пам'ятки», — зазначив він. Роботи (один автор може надіслати п'ять знімків і текстів) прийматимуть до 21 вересня. Переможців визначатимуть у двох номінаціях: «Туристичне відкриття Рівненщини» та «Патріот рідного краю». Автори кращих робіт отримають подарунки.

Олександр ЮРКОВА.
Рівне.

...на фест — немає місць

На другий Міжнародний фестиваль «Крим Мюзік Фест», що відбудеться в Ялті з 29 по 31 серпня, розкуплено практично усі квитки. У той же час, запевнили організатори концерту, виділено безкоштовні запрошення для соціально незахищених верств населення.

На фестивалі виступатимуть Філіп Кіркоров, Крістіна Орбакайте, Валерій Леонтьєв, Григорій Лепс, Максим Галкін, Олександр Малінін, Лоліта, Ірина Білик, Таїсія Повалій, Віталій Козловський та інші зірки. Також до Ялти приїде група Morandi.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

...кібер-талант провалився

Шосткинські правоохоронці затримали 15-річного школяра, який навчився заробляти гроші на інтернет-аукціонах. Він давав привабливі оголошення про продаж хороших товарів за низькими цінами, і багато хто спокушувався можливістю придбати щось за третину реальної вартості. Потенційні покупці робили попередню оплату, а фальшивий продавець знімав гроші зі свого карткового рахунка і зникав. Правоохоронці вийшли на його слід абсолютно випадково: звернули увагу на відгуки в Інтернеті, де одні користувачі застерігали інших від можливості уїматися на гачок.

До провалу хлопець встиг заробити близько 1,5 тисячі гривень. Для банківських операцій він використовував пластикову картку, подаровану матір'ю на 13-річчя.

...«Сумщині» — 95 років

Стільки виповнилося одному з найстаріших періодичних видань України — обласній громадсько-політичній газеті «Сумщина». Нині тут працює 20 осіб, разовий тираж — близько 10 тисяч примірників. Святували ювілей у Сумському театрі юного глядача. У заході взяли участь голова облради Геннадій Михайленко, голова ОДА Юрій Чмирь, депутати облради, керівники підприємств та організації, з якими співпрацює «Сумщина», та колеги-журналісти.

Владислав ЖМУРКОВ,
Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку політичної партії «Наша Україна», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі

До Центральної виборчої комісії надійшла заява політичної партії «Наша Україна» разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 31 липня 2012 року на XI з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України політичної партії «Наша Україна», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 8 частини другої статті 30, частин першої, другої статті

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 15 серпня 2012 року № 389

ВИБОРЧИЙ СПИСОК кандидатів у народні депутати України політичної партії «Наша Україна» у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі

Ющенко Віктор Андрійович, народився 23 лютого 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, Всеукраїнська громадська організація «Інститут Президента Віктора Ющенка», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 1.

Костенко Юрій Іванович, народився 12 червня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 2.

Івченко Олексій Григорович, народився 2 січня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова ради директорів «Роял Хоспітеліті Груп», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 3.

Ванникова Ірина Валеріївна, народилася 28 серпня 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, аспірант, Міжнародна дипломатична академія при Міністерстві закордонних справ України, член політичної партії «Наша Україна», проживає в смт Калінівка Васильківського району Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 4.

Бондарчук Сергій Васильович, народився 31 жовтня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова Політичної Ради, політична партія «Наша Україна», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 5.

Дорошенко Михайло Іванович, народився 20 жовтня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Україна молода», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 6.

Брацонь Степан Іванович, народився 15 лютого 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Джоджик Ярослав Іванович, народився 9 січня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 8.

Шкутяк Зіновій Васильович, народився 5 січня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Омельченко Григорій Омелянович, народився 4 травня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 10.

Клименко Олександр Іванович, народився 14 квітня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, безпартійний, проживає в смт Короп Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 11.

Ющенко Ярослав Петрович, народився 23 грудня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова ревізійної комісії, ТОВ «Агрофірма «Хоружівка», член політичної партії «Наша Україна», проживає в смт Високий Харківського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 12.

Руденко Валентина Степанівна, народилася 7 грудня 1957 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ «Телерадіокомпанія «ТелеРадіоСвіт», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 13.

Павлюк Віктор Ігорович, народився 26 січня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 14.

Королькова Валентина Семенівна, народилася 12 липня 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 15.

Козак Богдан Романович, народився 28 січня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ ТВК «Львівхолод», безпартійний, проживає в селі Малехів Жовківського району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 16.

Олійник Марія Василівна, народилася 14 лютого 1943 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, Інститут правової політики, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 18.

Григорович Лілія Степанівна, народилася 12 вересня 1957 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 19.

Стефаншин Ігор Богданович, народився 6 липня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 20.

Манько Володимир Юрійович, народився 18 жовтня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова секретаріату Головного Проводу, політична партія Конгрес Українських Націоналістів, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Ніколіна Світлана Володимирівна, народилася 11 лютого 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова ради директорів «Роял Хоспітеліті Груп», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 22.

Сапсай Володимир Іванович, народився 27 квітня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, ТОВ «Агрофірма «Хоружівка», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Бабій Ольга Михайлівна, народилася 14 серпня 1955 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, Івано-Франківське обласне телебачення «Галичина», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 24.

Сердюк Микола Дмитрович, народився 6 грудня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Станко Петро Іванович, народився 9 серпня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, проректор, Карпатський університет імені Августина Волошина, член політичної партії «Наша Україна», проживає в селі Білки Іршавського району Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Вардинець Ігор Степанович, народився 5 лютого 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний лікар, Тернопільське районне територіальне медичне об'єднання, безпартійний, проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 27.

Дедешко Олександр Васильович, народився 14 квітня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Кузьмич Григорій Васильович, народився 2 вересня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 29.

Балагура Тетяна Іванівна, народилася 12 січня 1960 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Полтавський міський багатопрофільний ліцей № 1 імені І. Котляревського, безпартійна, проживає в селі Супрунівка Полтавського району Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 30.

Берікашвілі Наталія Володимирівна, народилася 2 травня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник головного лікаря, поліклініка № 3 Шевченківського району м. Києва, безпартійна, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 31.

Дубас Богдан Йосипович, народився 20 липня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий справами, видавничий дім «Життя», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Самбір Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Хмеловський Владислав Григорович, народився 30 квітня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Сімферополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Широко Юрій Володимирович, народився 1 травня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника науково-технічного центру стандартизації, ДП «Укрметртестстандарт», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

Головачк Василь Федорович, народився 5 вересня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник начальника, Державне управління охорони навколишнього природного середовища в Івано-Франківській області, безпартійний, проживає в селі Зелений Яр Калуського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 35.

Білах Іван Богданович, народився 4 травня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Видавництво Астон», безпартійний, проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 36.

Басюк Ємілія Василівна, народилася 6 травня 1956 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 37.

Лоленко Станіслав Миколайович, народився 21 серпня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, Фонд сприяння правовим та політичним реформам в Україні, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Бобровиця Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 38.

Соколик Олександр Васильович, народився 7 серпня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 39.

Соловей Сергій Андрійович, народився 5 червня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, безпартійний, проживає в селі Тахтаулове Полтавського району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 40.

Броїло Андрій Петрович, народився 1 вересня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий справами, виконавчий апарат Ковельської районної ради, безпартійний, проживає в селі Доротище Ковельського району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 41.

Василенко Аліна Володимирівна, народилася 24 березня 1981 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, референт, секретаріат політичної партії Конгрес Українських Націоналістів, безпартійна, проживає в

селі Княжа Криниця Монастирищенського району Черкаської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 42.

Бігус Ольга Олегівна, народилася 3 березня 1986 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач кафедри сучасної хореографії, Київський національний університет культури і мистецтв, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 43.

Лисяк Юрій Анатолійович, народився 22 серпня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 44.

Безверха Ганна Миколаївна, народилася 31 липня 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер, ТОВ «Salve finance Україна», член політичної партії «Наша Україна», проживає в смт Красноуктськ Харківської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 45.

Ступак Володимир Федорович, народився 1 січня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 46.

Борисенко Зоя Миколаївна, народилася 28 березня 1949 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач кафедрую економіки, Університет «КРОК», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 47.

Ульгурський Ярослав Олександрович, народився 24 серпня 1936 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 48.

Проценко Юрій Володимирович, народився 15 лютого 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий справами, Тисменицька районна рада, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Тисмениця Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 50.

Івасюк Валерій Петрович, народився 14 вересня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 51.

Сушко Юрій Дмитрович, народився 27 квітня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Ревбинці Чорнобаївського району Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 52.

Михайлишин Ігор Михайлович, народився 25 березня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Ірпінь Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 53.

Шепетюк Юрій Васильович, народився 26 липня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Воскресинці Коломийського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 54.

Шморгун Леонід Григорович, народився 15 березня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, економіст, Апарат Верховної Ради України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 55.

Іванюк Ярослав Юрійович, народився 20 серпня 1940 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Вишгород Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 56.

Савченко Олексій Леонідович, народився 8 жовтня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, приватна юридична практика, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 57.

Петрова Марія Олегівна, народилася 8 травня 1983 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний економіст, Міністерство фінансів України, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 60.

Шеремета Віктор Васильович, народився 2 січня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, фермерське господарство «Геркулес», член політичної партії «Наша Україна», проживає в селі Єрківці Переяслав-Хмельницького району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 63.

Горбач Віктор Дмитрович, народився 18 жовтня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 64.

Сокоринський Анатолій Васильович, народився 15 квітня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в смт Солоне Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 65.

Давидчук Василь Сергійович, народився 7 травня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, провідний науковий співробітник, Інститут географії Національної академії наук України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 66.

Шеремет Орест Михайлович, народився 21 березня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «МК», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 67.

Сухооставець Андрій Володимирович, народився 31 жовтня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний консультант, Державне управління справами, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 68.

Мишко Іван Іванович, народився 27 травня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник народного хору, Хустський районний будинок культури, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 69.

Дідух Тарас Ярославович, народився 22 жовтня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова секретаріату Головного Проводу, політична партія Конгрес Українських Націоналістів, безпартійна, проживає в

рії України, освіта вища, директор, ТОВ «Центр інформаційних технологій», безпартійний, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 70.

Оксенич Григорій Володимирович, народився 13 липня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Петропавлівська загально-освітня школа, безпартійний, проживає в селі Петропавлівка Богодухівського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 71.

Янчук Валентина Василівна, народилася 13 лютого 1979 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, прес-секретар, секретаріат політичної партії Конгрес Українських Націоналістів, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 72.

Ярковий Андрій Олексійович, народився 7 січня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент кафедри аграрної соціології та розвитку села, Національний університет біоресурсів і природокористування України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 73.

Кольцов Руслан Ігорович, народився 8 березня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 74.

Подкопаєв Микола Петрович, народився 20 вересня 1946 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 75.

Крушельницька Тетяна Ігорівна, народилася 7 лютого 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійна, проживає в місті Мелітополі Запорізької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 76.

Тутік Світлана Юріївна, народилася 9 березня 1971 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, провізор, аптека № 5 ТОВ «Фалбі», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 78.

Мариниченко Микола Олексійович, народився 26 жовтня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Сільгоспобладнання», член політичної партії «Наша Україна», проживає в смт Щорськ Криничанського району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 79.

Макарук Микола Михайлович, народився 9 листопада 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова Ратнівської районної ради, член політичної партії «Наша Україна», проживає в селі Річчя Ратнівського району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 80.

Мельник Володимир Євгенович, народився 7 січня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, лікар, Горохівська центральна районна лікарня, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Горохів Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 81.

Літвінова Людмила Олександрівна, народилася 2 листопада 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійна, проживає в місті Севастополі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 82.

Качан Олексій Вікторович, народився 15 березня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 83.

Хомич Іван Сергійович, народився 3 червня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, приватний підприємець, безпартійний, проживає в селі Рудка Любешівського району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 84.

Навроцький Володимир Володимирович, народився 6 квітня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 85.

Науменко Анатолій Григорович, народився 6 червня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інспектор енергонагляду, Роздільнянськй районні електромережі, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Роздільна Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 86.

Климентій Володимир Степанович, народився 30 квітня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника, управління праці та соціального захисту населення Калуської міської ради, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Калусі Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 87.

Німко Василь Романович, народився 12 травня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова Бережанської районної ради, безпартійний, проживає в місті Бережани Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 88.

Горинський Олександр Васильович, народився 20 лютого 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Фастів Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 89.

Гафінова Любов Василівна, народилася 2 лютого 1953 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель української мови, літератури та українознавства, Перша міська гімназія м. Черкаси, безпартійна, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 90.

Городецька Олена Анатоліївна, народилася 13 січня 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, Донецький обласний центр зайнятості, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 91.

Іванюк Віталій Васильович, народився 23 квітня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 92.

Чуйко Дмитро Ярославович, народився 13 лютого 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 94.

Баляс Михайло Степанович, народився 8 березня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, голова правління, споживче товариство «Народна торгівля», безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 95.

Проценко Володимир Миколайович, народився 26 січня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Севастопольське об'єднання ВУТ «Просвіта», безпартійний, проживає в місті Севастополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 96.

Солоп Сергій Миколайович, народився 14 квітня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, диспетчер аварійної служби, управління «Марківкамівгаз», член політичної партії «Наша Україна», проживає в смт Марківка Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 97.

Барілко Костянтин Ілліч, народився 1 жовтня 1938 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 98.

Храпейчук Михайло Григорійович, народився 12 липня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний інженер, Антрацитівські

міжрайонні електричні мережі, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Красний Луч Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 99.

Поліщук Петро Павлович, народився 6 листопада 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Дядьківці Рівненського району Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 101.

Олексієвець Леонід Іванович, народився 14 червня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Колки Дубровицького району Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 102.

Носов Олександр Федорович, народився 13 червня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Щастя міста Луганська, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 104.

Лісковський Василь Пилипович, народився 21 січня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, фірма «Захід-насіння», безпартійний, проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 105.

Копил Валерій Володимирович, народився 12 вересня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Транспортний Союз», безпартійний, проживає в місті Полтава, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 106.

Сарана Валерій Юрійович, народився 29 травня 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 107.

Соколовська Ірина Володимирівна, народилася 28 січня 1967 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 108.

Чорноморець Іван Іванович, народився 11 квітня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, фермерське господарство «Чорноморець І. В. і сини», безпартійний, проживає в селі Воронівка Вознесенського району Миколаївської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 111.

Борисюк Владислав Анатолійович, народився 18 серпня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник варті, ТОВ «ПСБ-Україна», безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 113.

Топчій Алла Дмитрівна, народилася 6 грудня 1958 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «КНІВС», безпартійна, проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 114.

Безденежний Вадим Михайлович, народився 1 серпня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «ВІБІАМ», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 115.

Ціхановський Роман Володимирович, народився 13 вересня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний програміст, Благодійний фонд «Дитяча лікарня майбутнього», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 116.

Брусловський Володимир Борисович, народився 4 грудня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адміністратор системи, ТОВ «Електронні архіви України», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 117.

Гета Надія Василівна, народилася 27 травня 1956 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, АТ «Український Страховий Дім», безпартійна, проживає в місті Яготин Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 118.

Савченко Максим Валерійович, народився 7 грудня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, оператор, КП «Черкасиводоканал», безпартійний, проживає в селі Свидівок Черкаського району Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 120.

Горовой Михайло Іванович, народився 3 квітня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 122.

Гмиря Юлія Олександрівна, народилася 25 вересня 1988 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрист, ТОВ «Смак Миргородщини», безпартійна, проживає в селі Хомуцьє Мигородського району Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 123.

Смирнов Олександр Ігорович, народився 18 травня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, НДЦ «Лукомор'я» Інституту археології Національної академії наук України, безпартійний, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 124.

Немцінов Олег Миколайович, народився 1 травня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, старший викладач, Львівський регіональний інститут Національної академії державного управління при Президентові України, безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 125.

Якусевич Юрій Геннадійович, народився 7 листопада 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач кафедри, Ізмайльський факультет Київської державної академії водного транспорту імені гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, безпартійний, проживає в місті Ізмаїл Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 126.

Завгородня Вікторія Станіславівна, народилася 9 листопада 1989 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в селі Щасливе Бориспільського району Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 129.

Котюк Валерій Володимирович, народився 10 липня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель історії, Цюрупинська гімназія, безпартійний, проживає в місті Цюрупинськ Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 130.

Неживий Іван Олександрович, народився 25 січня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, віце-президент, Центр громадських ініціатив «Інформаційне суспільство», безпартійний, проживає в місті Фастів Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 131.

Яромлінський Олег Мечиславович, народився 14 листопада 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 132.

Іванців Богдан Михайлович, народився 19 вересня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, МКП «Будзв'язок», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Дрогобич Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 134.

Вольвач Петро Васильович, народився 15 грудня 1938 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Сімферополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 135.

Корнієнко Сергій Валентинович, народився 3 вересня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років прожи-

ПОЛІТИКА

ває на території України, освіта вища, приватний підприємець, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Севастополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 139.

Архіпов Андрій Анатолійович, народився 23 квітня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Бердичів Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 140.

Шевчук Олена Вікторівна, народилася 29 березня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, заступник начальника, відділення зв'язку № 50 Вінницького поштамту, безпартійна, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 141.

Джигирей Олександр Володимирович, народився 21 вересня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник прес-служби, Рівненська обласна організація УНП, безпартійний, проживає в місті Рівне, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 142.

Черняков Сергій Васильович, народився 12 листопада 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, учений секретар, Національний архітектурно-історичний заповідник «Чернігів стародавній», безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 143.

Пазюра Анатолій Володимирович, народився 30 червня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Ідеалтепло», безпартійний, проживає в місті Узин Білоцерківського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 144.

Романюк Анатолій Павлович, народився 7 грудня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель української мови та літератури, Копачівська загальноосвітня школа, безпартійний, проживає в селі Копачівка Рожищенського району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 145.

Головацька Надія Василівна, народилася 21 листопада 1950 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонерка, безпартійна, проживає в смт Велика Багачка Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 146.

Мудров Олександр Валерійович, народився 26 жовтня 1987 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник юридичного відділу, Асоціація землевласників і підприємців Херсонської області «Реґіон», член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 147.

Коваль Сергій Володимирович, народився 20 квітня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 148.

Столяров Володимир Аркадійович, народився 7 травня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник відділу охорони праці, Харківський інструментальний завод, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 150.

Рожак Ксенія Богданівна, народилася 5 жовтня 1983 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Городок Львівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 151.

Лозова Віра Олексіївна, народилася 6 квітня 1983 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова управи, Миколаївська обласна організація Української Народної Партії, безпартійна, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 152.

Руденський Сергій Олексійович, народився 30 липня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, старший викладач, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 153.

Зимогляд Тамара Олександрівна, народилася 11 січня 1953 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач, Михайлівська сільська бібліотека філіалу № 13, безпартійна, проживає в селі Михайлівка Нижньогірського району Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 154.

Рій Євген Васильович, народився 14 квітня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Бучацька районна організація профспілки працівників освіти і науки, безпартійний, проживає в місті Бучач Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 155.

Лут Іван Миколайович, народився 5 січня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 156.

Глова Богдан Володимирович, народився 26 серпня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий справами, Буська районна рада, безпартійний, проживає в смт Красне Буського району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 157.

Антонюк Сергій Іванович, народився 18 серпня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в селі Тахтаулове Полтавського району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 158.

Пій Олексій Вікторович, народився 22 травня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Щорс Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 159.

Сичов Ігор Григорович, народився 18 червня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта незакінчена вища, студент, Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького, безпартійний, проживає в місті Черкаси, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 161.

Кардаш Катерина Василівна, народилася 8 грудня 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонерка, безпартійна, проживає в смт Коцюбинське міста Ірпінь Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 162.

Майхрич Володимир Михайлович, народився 19 лютого 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Державна інспекція захисту рослин Миколаївської області, безпартійний, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 164.

Соболь Ігор Іванович, народився 3 липня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник керівника виконавчого апарату, Гусятинська районна рада Тернопільської області, безпартійний, проживає в смт Гусятин Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 165.

Сікора Михайло Миколайович, народився 24 листопада 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова Дрогобицької районної ради, безпартійний, проживає в селі Нижні Гаї Дрогобицького району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 166.

Герашенко Дмитро Миколайович, народився 12 червня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років прожи-

ПОЛІТИКА

ває на території України, освіта вища, начальник, Полтавська філія підприємства «Чесний ломбард», безпартійний, проживає в селі Великий Тростянець Полтавського району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 167.

Музика Орест Петрович, народився 23 вересня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, поліграфіст секретаріату Конгресу Українських Націоналістів, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 168.

Галковська Надія Миколаївна, народилася 10 травня 1951 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Рудківська загально-освітня школа, безпартійна, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 169.

Петюшенко Георгій Володимирович, народився 2 жовтня 1945 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в селі Дружня Бородяньського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 170.

Попов Дмитро Дмитрович, народився 23 березня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник відділу, Національний природний парк «Білобережжя Святослава», безпартійний, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 172.

Скрицька Тетяна Вікторівна, народилася 12 червня 1985 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, студія іноземних мов «WOW English» міста Кіровограда, безпартійна, проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 173.

Чудик Арсен Ігорович, народився 20 квітня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник апарату, Тернопільська районна державна адміністрація, безпартійний, проживає в селі Дичків Тернопільського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 174.

Курило Орест-Мар'ян Васильович, народився 28 серпня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Стрийська районна рада, безпартійний, проживає в місті Стрий Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 175.

Івасечко Богдан Миколайович, народився 2 серпня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, лікар-хірург, Лубенська міська лікарня Полтавської області, безпартійний, проживає в місті Лубни Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 176.

Баранівський Василь Федорович, народився 28 березня 1945 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний науковий співробітник, Інститут вищої освіти Національної академії педагогічних наук України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 178.

Герасимів Михайло Ярославович, народився 17 березня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник організаційного відділу, Борщівська районна рада Тернопільської області, безпартійний, проживає в селі Цигани Борщівського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 179.

Дуліба Ярослав Петрович, народився 24 липня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор департаменту організаційно-адміністративної роботи, ТОВ ТВК «Львівхолод», безпартійний, проживає в селі Муроване Пустомитівського району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 181.

Безуглий Валерій Леонтійович, народився 1 лютого 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Кременчук Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 182.

Великорода Володимир Станіславович, народився 7 жовтня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 183.

Петрук Дмитро Валерійович, народився 13 січня 1979 року,

громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний директор з технічних питань, ТОВ ТВК «Львівхолод», безпартійний, проживає в селі Оброшино Пустомитівського району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 184.

Павловський Ростислав Володимирович, народився 14 вересня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Кременчук Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 186.

Чикало Володимир Михайлович, народився 9 червня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Зінківська спеціалізована школа № 2, безпартійний, проживає в місті Зінкові Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 187.

Стисло Тарас Романович, народився 9 грудня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 189.

Новосад Михайло Васильович, народився 28 травня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідуючий відділенням, Мо-настирська центральна районна лікарня, безпартійний, проживає в місті Монастирська Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 190.

Сняк Ганна Дмитрівна, народилася 2 травня 1958 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, редактор, газета «Пирятинські вісті», безпартійна, проживає в місті Пирятин Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 191.

Швець Петро Іванович, народився 12 липня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник охорони, Дніпропетровський центр розробки ТОВ «СофтСерв», член політичної партії «Наша Україна», проживає в смт Солоне Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 192.

Тетюк Зіновій Павлович, народився 16 липня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, територіальний центр соціального обслуговування Підволочиського району, безпартійний, проживає в місті Скалат Підволочиського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 195.

Курінний Сергій Миколайович, народився 5 лютого 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 197.

Сліпчук Микола Петрович, народився 24 березня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, викладач, Теофіпольський професійний аграрно-промисловий ліцей, член політичної партії «Наша Україна», проживає в смт Теофіполь Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 199.

Лазор Володимир Іванович, народився 24 березня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, приватний підприємець, член політичної партії «Наша Україна», проживає в місті Кременчук Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 200.

Симканинець Св'ятослав Св'ятославович, народився 24 липня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний консультант, Закарпатська обласна організації політичної партії «Наша Україна», член політичної партії «Наша Україна», проживає в селі Мала Розтока Іршавського району Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 201.

Данилевський Вадим Іванович, народився 12 серпня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, Миргородська центральна районна лікарня, безпартійний, проживає в місті Миргород Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 203.

Авдюшкін Олександр Миколайович, народився 11 січня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в Брусилівському районі Житомирської

ГОЛОС УКРАЇНИ №№ 153-154 (5403-5404)
СУБОТА, 18 СЕРПНЯ 2012

області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 204.

Давид Ольга Володимирівна, народилася 1 червня 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, Львівський апеляційний суд, безпартійна, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 205.

Муха Станіслав Володимирович, народився 25 серпня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в смт Диканька Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 206.

Семенюк Оксана Євгенівна, народилася 12 квітня 1965 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, загальноосвітня школа № 140 міста Києва, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 208.

Величко Володимир Мартинович, народився 1 лютого 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, товариство «Едельвейс», безпартійний, проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 209.

Марків Михайло Павлович, народився 9 листопада 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Рогізнянська загальноосвітня школа № 1 Жидачівського району, безпартійний, проживає в місті Жидачів Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 210.

Самойленко Михайло Михайлович, народився 13 серпня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Кобиляки Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 212.

Беркут Анатолій Миколайович, народився 14 липня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, провідний фахівець, ТОВ «Агрофірма «Лан», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 213.

Візняк Ярослав Ярославович, народився 14 листопада 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, державне підприємство «Львівський завод збірних конструкцій», безпартійний, проживає в селі Зимна Вода Пустомитівського району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 215.

Мильняк Тарас Богданович, народився 12 лютого 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, лікар-стоматолог, Перша комунальна стоматологічна поліклініка міста Львова, безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 216.

Гусар Віталій Олексійович, народився 17 жовтня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 217.

Орлов Кирило Сергійович, народився 17 березня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, тимчасово не працює, член політичної партії «Наша Україна», проживає в селі Гореничі Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 218.

Стойко Борис Іванович, народився 25 вересня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 219.

Гнатенко Олексій Анатолійович, народився 6 квітня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрист, ТОВ «НаноМедТех», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 220.

Дудка Олександр Григорович, народився 11 вересня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, охоронець, Спілка письменників України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 221.

**Секретар
Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ.**

постанова центральної виборчої комісії Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Української партії «Зелена планета», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі

До Центральної виборчої комісії надійшла заява Української партії «Зелена планета» разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 5 серпня 2012 року на V позачерговому з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України Української партії «Зелена планета», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 8 частини другої статті 30, частин першої, другої статті 52, частин

першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частини першої статті 54, частини першої статті 56, частини першої статті 57, частин першої, другої, шостої, восьмої статті 58 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 6 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Української партії «Зелена планета», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі згідно з додатком.

2. Копію цієї постанови та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми ви-

Гадяцького району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 4.

Решетинський Валерій Миколайович, народився 4 квітня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, міжнародний благодійний фонд «Варнава», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 5.

Воробийовська Валентина Володимирівна, народилася 10 вересня 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер із маркетингу по роботі із ЗМІ, ДП «Укрметртестстандарт», член Української партії «Зелена планета», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 6.

Кричун Михайло Олександрович, народився 1 січня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника Макіївської об'єднаної державної податкової інспекції - начальник Кіровського відділення, Державна податкова служба у Донецькій області, член Української партії «Зелена планета», проживає в місті Харцизьк Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Порошин Сергій Михайлович, народився 29 липня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач кафедри, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», член Української партії «Зелена планета», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 8.

Наконечний Денис Михайлович, народився 19 березня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, «Нокан Медіа Груп», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Єнін Анатолій Михайлович, народився 20 жовтня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Харцизьке КП «Місь-

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 15 серпня 2012 року № 391

ВИБОРЧИЙ СПИСОК

кандидатів у народні депутати України

Української партії «Зелена планета»

у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі

Орехов Сергій Миколайович, народився 28 лютого 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Голова Державної інспекції України з питань захисту прав споживачів, член Української партії «Зелена планета», проживає в місті Макіївка Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 1.

Цибух Валерій Іванович, народився 9 березня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, професор, Київський університет туризму, економіки і права, член Української партії «Зелена планета», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 2.

Мірута Ольга Анатоліївна, народилася 23 лютого 1971 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, суддя, Ворошилівський районний суд м. Донецька, безпартійна, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 3.

Нікітенко Володимир Павлович, народився 14 листопада 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, сільсько-господарське приватно-орендне підприємство «Нива», член Української партії «Зелена планета», проживає в селі Красна Лука

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Політичної партії Українська платформа «СОБОР», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі

До Центральної виборчої комісії надійшла заява Політичної партії Українська платформа «СОБОР» разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 4 серпня 2012 року на ХІХ з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Політичної партії Українська платформа «СОБОР», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 8 частини другої статті 30, частин першої, другої статті

52, частин першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частини першої статті 54, частини першої статті 56, частини першої статті 57, частин першої, другої, четвертої, шостої, восьмої статті 58 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11—13, пунктом 6 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Політичної партії Українська платформа «СОБОР», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі згідно з додатком.

2. Копію цієї постанови та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми ви-

нальний технічний університет сільського господарства імені П. Василенка, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 20.

Бірюк Микола Миколайович, народився 9 жовтня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Федорчук Станіслав Сергійович, народився 23 серпня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 22.

Романовська Тетяна Олексіївна, народилася 18 грудня 1957 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник народного депутата України, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 23.

Коженніков Геннадій Геннадійович, народився 14 березня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Луцьку Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 24.

Ухач Святослав Анатолійович, народився 10 березня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника, відділ освіти виконавчого комітету Самбірської міської ради, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Самбір Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Литвиненко Олександр Михайлович, народився 12 червня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Гулько Сергій Іванович, народився 21 червня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, викладач, Тернопільське вище професійне училище сфери послуг та туризму, безпартійний, проживає в місті Бережани Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 27.

Костюк Петро Степанович, народився 1 січня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, ПАТ «Мар'янівський склозавод», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Баранівка Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Троян Валерій Миколайович, народився 20 листопада 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Олевськ Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 29.

Курбатов Аліджан Борисович, народився 3 листопада 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фінансовий директор, ТОВ «Корал «Довбиський фарфоровий завод», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Баранівка Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Белашов Костянтин Вадимович, народився 24 грудня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 31.

Матиско Олександр Володимирович, народився 24 березня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Ясінський Євген Михайлович, народився 14 вересня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, Головне управління міграційної служби України в Закарпатській області, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Ужгороді Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Шмига Дмитро Миколайович, народився 25 травня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в селі Челівка Гайсинського району Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

Волощук Богдан Іванович, народився 15 квітня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Терусакавець Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 35.

Стрілецький Богдан Павлович, народився 12 лютого 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Кам'янка-Бузька Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 36.

Пономаренко Людмила Миколаївна, народилася 5 травня 1974 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, дочірнє підприємство «Агрофірма «Ян» ПП «Ян», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 37.

Бельський Леонід Леонідович, народився 1 травня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 38.

Кашуба Василь Володимирович, народився 26 квітня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальний відділу захисту прав споживачів, Буська районна рада, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Буськ Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 39.

Боднар Володимир Васильович, народився 1 березня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, лікар, Буківський дитячий буди-

дати представнику Політичної партії Українська платформа «СОБОР» у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова
Центральної виборчої комісії
В. ШАПОВАЛ.

<div>м. Київ,<div></div>15 серпня 2012 року.<div></div>№ 392.</div>

нок-інтернат, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в селі Нове Місто Старосамбірського району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 40.

Проценко Юрій Миколайович, народився 13 грудня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, безпартійний, проживає в селі Жовтнєве Попільнянського району Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 41.

Ковальчук Віра Миколаївна, народилася 22 серпня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонерка, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в селі Саверці Попільнянського району Житомирської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 42.

Шарко Роман Миколайович, народився 22 травня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Знам'янка Кіровоградської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 43.

Солощук Валентина Василівна, народилася 1 липня 1959 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Заборольський сільський голова, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в селі Забороль Рівненського району Рівненської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 44.

Зелінський Микола Миколайович, народився 9 серпня 1939 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТзОВ «Українська геотехнічна дорога», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Моршин Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 45.

Туранська Ніна Олександрівна, народилася 20 червня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ДП «Рогачівське», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в смт Ружин Житомирської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 46.

Пеньківська Зоя Тадеушівна, народилася 21 січня 1973 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ДП «Рогачівське», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в селі Заріччя Ружинського району Житомирської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 47.

Булка Марія Богданівна, народилася 26 липня 1969 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, науковий співробітник, Львівський національний університет імені Івана Франка, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Винники Львівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 48.

Західний Василь Романович, народився 22 грудня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, аспірант, Львівський державний університет фізичної культури, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 49.

Жасан Михайло Михайлович, народився 7 листопада 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 50.

Степанюк Василь Іванович, народився 26 серпня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в селі Красилівка Новоград-Волинського району Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 51.

Савінова Ванда Феофілівна, народилася 13 жовтня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ «Волинська фінансова компанія», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 52.

Папіричк Наталія Євгенівна, народилася 19 вересня 1983 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТзОВ «ЮНАМ-сервіс», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 53.

Абдухалікова Зоя Володимирівна, народилася 29 липня 1957 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, головна медсестра, Центральна міська дитяча лікарня міста Житомира, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 54.

Самчук Володимир Васильович, народився 16 січня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, Рівненської обласний центр народної творчості, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Костопіль Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 55.

Іляшевич Володимир Васильович, народився 30 серпня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інспектор навчального відділу, Дубенський коледж культури та мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету, член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Дубно Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 56.

Юрчук Богдан Васильович, народився 19 серпня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Лебедин Бориспільського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 57.

Репецький Єгор Станіславович, народився 25 серпня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ «Центр Медіагруп», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 58.

Коцаренко Вадим Володимирович, народився 1 червня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, територіальний менеджер, ТОВ «АБ-РИЛ», член Політичної партії Українська платформа «СОБОР», проживає в місті Маріуполь Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 59.

Секретар
Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ.

Початок на 11-й стор.

Сидорук Андрій Андрійович, народився 28 листопада 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Ковель Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 65.

Кужіль Дмитро Володимирович, народився 31 травня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Буд-постач», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 68.

Козинець Юрій Борисович, народився 19 березня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Євпаторія Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 69.

Допірчук Валерій Іванович, народився 21 грудня 1941 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 70.

Демчишин Ростислав Петрович, народився 2 жовтня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний диригент, Академічний Галицький камерний хор, безпартійний, проживає в місті Винники Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 71.

Закриничний Олександр Володимирович, народився 3 квітня 1991 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрист, ТОВ ПК «Арагонес», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 72.

Мамай Вікторія Вікторівна, народилася 11 січня 1989 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, журналіст, Інтернет-видання «Свобода слова в Україні», безпартійна, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 73.

Льчук Костянтин Данилович, народився 7 вересня 1933 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Рівне, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 74.

Сулік Сергій Іванович, народився 24 вересня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер, ПРАТ «ДАТАГРУП ВОЛИНЬ», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в селі Дорогиничі Локачинського району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 75.

Мосійчук Ірина Вікторівна, народилася 2 травня 1990 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 76.

Маліновська Яна Володимирівна, народилася 12 квітня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 77.

Чудак Олександр Олександрович, народився 21 серпня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, викладач кафедри бойової та фізичної підготовки, Національна академія внутрішніх справ України у м. Києві, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 78.

Пігенко Володимир Володимирович, народився 27 травня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в смт Варва Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 79.

Дішул Станіслав Олегович, народився 13 квітня 1989 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 80.

Гусак Ірина Володимирівна, народилася 22 грудня 1983 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 81.

Шейн Андрій Олександрович, народився 29 липня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер, ТОВ «Чернігівекстрімбуда», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 82.

Бокарьов Олексій Дмитрович, народився 14 грудня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Донецьк, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 83.

Навроцька Світлана Станіславівна, народилася 8 грудня 1975 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в смт Ярмолиніч Хмельницької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 84.

Соколенко Наталія Іванівна, народилася 18 липня 1984 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 85.

Подгорна Анна Володимирівна, народилася 14 червня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 86.

Герашенко Ірина Володимирівна, народилася 27 грудня 1969 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійна, проживає в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 87.

Корнев Денис Євгенійович, народився 27 жовтня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, кореспондент, газета «Трибуна ТВ», безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 88.

Донченко Микола Васильович, народився 1 серпня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 89.

Негода Любов Миколаївна, народилася 17 січня 1989 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 90.

Рибалка Юрій Георгійович, народився 19 жовтня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 91.

Вайнагії Андрій Володимирович, народився 2 серпня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Євпаторія Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 92.

Одинцов Дмитро Миколайович, народився 15 жовтня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприє-

мець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 94.

Славов Дмитро Миколайович, народився 11 жовтня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Українська світова інформаційна мережа МГОУ «4 хвиля», безпартійний, проживає в селі Лоза Іршавського району Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 95.

Кривенко Денис Вікторович, народився 3 листопада 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 96.

Безвух Сергій Володимирович, народився 22 березня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, викладач кафедри фінансів і банківської справи, Хмельницький національний університет, безпартійний, проживає в смт Ярмолиніч Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 97.

Рудійко Олександр Федорович, народився 16 березня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, директор, ПП «Руст 62», безпартійний, проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 98.

Принцев Дмитро Євгенович, народився 16 жовтня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 99.

Конавченко Віталій Віталійович, народився 6 квітня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер, ПАТ «Яготинський маслозавод», безпартійний, проживає в смт Згурівка Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 100.

Семигановський Олег Васильович, народився 23 грудня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, ТОВ «Десма», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в селі Новосілки Вишгородського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 101.

Цира Олександр Корнійович, народився 7 листопада 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, Міністерство аграрної політики та продовольства України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 102.

Савіцький Сергій Юрійович, народився 6 червня 1990 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на теритрії України, освіта вища, експерт, СТКЗР Подільського РУ, відділ організації роботи з ТКЗ ОВС НДЕКЦ при ГУ МВС України у м. Києві, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 104.

Плавшак Олександр Олександрович, народився 9 жовтня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 105.

Кретов Юрій Едуардович, народився 8 жовтня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер, автокомплекс «Бумер», безпартійний, проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 106.

Волков Микола Іванович, народився 3 лютого 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, директор, приватна виробничо-комерційна фірма «Ланда», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 107.

Страшок Михайло Тимофійович, народився 1 серпня 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в смт Чечельник Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 108.

Резнік Світлана Сергіївна, народилася 19 липня 1942 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Миргороді Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 109.

Василина Юрій Михайлович, народився 3 жовтня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник служби безпеки, філія Закарпатського управління АТ «Ощадбанк», безпартійний, проживає в селі Кибляри Ужгородського району Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 110.

Мошкола Олександр Олександрович, народився 24 червня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови правління, Міжнародна ліга інвалідів, безпартійний, проживає в селі Дункувця Іршавського району Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 111.

Кириєнко Артем Миколайович, народився 12 вересня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник управління, страхова компанія «АСКА», безпартійний, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 112.

Данілов Віталій Миколайович, народився 28 червня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Узин Білоцерківського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 113.

Ерохін Денис Костянтинович, народився 17 лютого 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Свердловськ Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 115.

Лобанов Михайло Іванович, народився 21 листопада 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в селі Южна Ломуватка міста Брянка Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 116.

Свистула Олександр Васильович, народився 12 серпня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в смт Новояїдар Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 117.

Касьян Віктор Дмитрович, народився 7 січня 1990 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер з охорони навколишнього середовища, Брянківський завод бурового устаткування, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Брянка Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 118.

Шарко Олександр Устимович, народився 14 червня 1946 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в смт Троїцьке Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 119.

Михайловська Валентина Миколаївна, народилася 1 січня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Укрвисотбуд-плюс», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 120.

Субботін Віктор Миколайович, народився 26 грудня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, будівельна компанія ІНКОСПЕЦ-БУД, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 121.

Тарнашинський Олександр Костянтинович, народився 22 грудня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 122.

Нікішін Микола Михайлович, народився 26 листопада 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, Футбольна асоціація жінок Луганської області, безпартійний, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 123.

Шевчук Конон Арсенович, народився 29 вересня 1943 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 125.

Червоток Андрій Юрійович, народився 20 квітня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер, СПД Ігнатєв, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 126.

Бондаренко Антоніна Вікторівна, народилася 23 липня 1981 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 127.

Коваленко Олександр Вікторович, народився 24 квітня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 128.

Шевченко Сергій Тарасович, народився 5 січня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, підприємець, будівельна компанія ТОВ «Равіс», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 129.

Приходько Людмила Григорівна, народилася 3 травня 1988 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, викладач, Черкаський кооперативний економіко-правовий коледж, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в селі Дубіївка Черкаського району Черкаської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 130.

Шевченко Володимир Михайлович, народився 2 квітня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 131.

Мартиненко Юрій Павлович, народився 1 січня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 132.

Будаш Валентин Васильович, народився 5 березня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Деснянка Чернігівського району Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 133.

Вайнагії Тетяна Олексіївна, народилася 17 липня 1958 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, приватний підприємець, безпартійна, проживає в місті Євпаторія Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 134.

Кочарміна Олена Іванівна, народилася 26 січня 1957 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, приватний підприємець, безпартійна, проживає в місті Євпаторія Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 136.

Дуденченко Христина Валентинівна, народилася 12 травня 1991 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, студентка, безпартійна, проживає в селі Штормове Первомайського району Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 137.

Кривошапко Володимир Валентинович, народився 28 квітня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Джанкой Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 138.

Головацький Анатолій Володимирович, народився 14 вересня 1938 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 139.
Колоуш Людмила Олександрівна, народилася 27 липня 1982 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, ТОВ «Ювілейний», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 141.

Сурмач Сергій Іванович, народився 13 липня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в селищі Олександрівка Красногвардійського району Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 143.

Горбунова Олена Ярославівна, народилася 11 серпня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач аптекою, ТОВ «Столичний медичний альянс», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 144.

Міляр Алла Костянтинівна, народилася 25 червня 1982 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент, Київський національний економічний університет, безпартійна, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 145.

Гладинець Неля Іванівна, народилася 20 червня 1984 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник головного редактора, журнал «Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 146.

Рульов Сергій Григорович, народився 11 липня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 147.

Приймак Сергій Тимофійович, народився 22 червня 1945 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 148.

Чупайленко Олексій Андрійович, народився 20 березня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент, Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 149.

Беро Олена Вікторівна, народилася 22 березня 1967 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, підприємство «Кадастр-СЕВ», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 150.

Секретар Центральної виборчої комісії

Т. ЛУКАШ

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Радикальної Партії Олега Ляшка, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі

До Центральної виборчої комісії надійшла заява Радикальної Партії Олега Ляшка разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 7 серпня 2012 року на IV з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Радикальної Партії Олега Ляшка, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 8 час-

тини другої статті 30, частин першої, другої статті 52, частин першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частини першої статті 54, частини першої статті 56, частини першої статті 57, частин першої, другої, шостої, восьмої статті 58 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 6 статті 19, частиною другою статті 27 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Радикальної Партії Олега Ляшка, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі згідно з додатком.

член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в селі Берестечко Демидівського району Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Карпенко Андрій Анатолійович, народився 2 січня 1991 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Самбір Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 22.

Валько Микола Васильович, народився 26 лютого 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Колесник Роман Леонідович, народився 11 вересня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 24.

Гринчук Тетяна Володимирівна, народилася 14 березня 1965 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, споживач товариство «Наша хата», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 25.

Хавило Анатолій Петрович, народився 14 квітня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Борзна Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Ковтун Валентина Миколаївна, народилася 15 вересня 1958 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ПП «Прилукибудпроект», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Прилуки Чернігівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 27.

Яцик Юлія Григорівна, народилася 14 серпня 1979 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Юридична фірма «Діксі», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 28.

Лябіга Роман Ігорович, народився 29 жовтня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, факхівець з питань зв'язків з громадськістю і пресою, Івано-Франківський локомотивно-ремонтний завод, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 29.

Смичок Ілля Анатолійович, народився 6 грудня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Бердичів Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Туманова Валентина Михайлівна, народилася 7 лютого 1960 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Ялта Автономної Республіки Крим, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 31.

Стегостенко Світлана Антонівна, народилася 21 березня 1975 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, стоматолог, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 32.

Грива Віталій Миколайович, народився 28 листопада 1989 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Суми, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Черніченко Олександр Володимирович, народився 17 березня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «УРС САН», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

Зуб Дмитро Іванович, народився 17 листопада 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Шорс Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 35.

Чабаненко Сергій Васильович, народився 25 червня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 36.

Киричук Борис Вікторович, народився 8 січня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 37.

Швець Владислав Анатолійович, народився 6 серпня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 38.

Хрячкова Ірина Леонідівна, народилася 21 серпня 1980 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Косметичне Об'єднання «Свобода-Україна», безпартійна, проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 39.

Пшенишна Тетяна Яківна, народилася 19 квітня 1973 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, невролог, Обласна медико-соціальна експертна комісія № 1, безпартійна, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 40.

Відмиш Євген Аркадійович, народився 15 липня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 41.

Шиленко Анатолій Володимирович, народився 20 березня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 42.

2. Копію цієї постанови та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми видати представнику Радикальної Партії Олега Ляшка у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії В. ШАПОВАЛ.

м. Київ, 16 серпня 2012 року.

№ 435.

Устич Іван Іванович, народився 20 червня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, науковий співробітник, Інститут світової економіки і міжнародних відносин НАН України, безпартійний, проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 43.

Коломайко Сергій Олександрович, народився 5 травня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Березівський сільський голова, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в селі Березівка Талалаївського району Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 44.

Піддубний Максим Володимирович, народився 2 серпня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 45.

Івашко Наталія Олександрівна, народилася 27 серпня 1971 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Старобільськ Луганської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 46.

Соляник Євген Володимирович, народився 4 липня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрист, компанія «Право-вест», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 47.

Зубко Ольга Вікторівна, народилася 28 квітня 1991 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, студентка, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 49.

Гунько Кристина Валеріївна, народилася 9 лютого 1986 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Луганськ, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 50.

Земцов Владислав Борисович, народився 16 червня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник народного депутата України, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 51.

Голубова Галина Володимирівна, народилася 1 січня 1965 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонерка, безпартійна, проживає в місті Маріуполі Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 52.

Квітка Ольга Іванівна, народилася 2 серпня 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, бухгалтер, ПП «А. Е. Ремізова», безпартійна, проживає в місті Красноармійськ Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 53.

Гавижа Леонід Васильович, народився 17 листопада 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний інженер, ПрАТ «Завод Ремточмеханіка», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 54.

Тімуш Роман Сергійович, народився 31 серпня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, офіціант, кафе «Будинок Кави», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 55.

Дзундза Ростислав Мирославович, народився 22 липня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 56.

Жиленко Ганна Володимирівна, народилася 10 грудня 1973 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, редактор, газета «Вільний репортер», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 57.

Прокopenко Микола Іванович, народився 24 вересня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник служби безпеки, ЗАТ «Бахмачконсервмолко», член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Бахмач Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 58.

Величко Валентина Володимирівна, народилася 25 березня 1964 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, помічник народного депутата України, Громадська приймальня Радикальної Партії Олега Ляшка, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Луганськ, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 59.

Ткачук Петро Петрович, народився 23 червня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, виконуючий обов'язки голови, Хмельницька територіальна організація Радикальної Партії Олега Ляшка, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в смт Ярмолинці Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 60.

Прозорова Ірина Миколаївна, народилася 5 липня 1973 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Старобільськ Луганської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 61.

Загоровський Михайло Борисович, народився 3 серпня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 62.

Кононенко Людмила Андріївна, народилася 28 серпня 1951 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель української мови та літератури, Скрипчинська загальноосвітня школа, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в смт Козелець Чернігівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 63.

Тельпов Віталій Ігорович, народився 22 листопада 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Нелипівці Кельменецького району Чернівецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 64.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про інститути спільного інвестування

Цей Закон спрямований на забезпечення залучення та ефективного розміщення фінансових ресурсів інвесторів і визначає правові та організаційні основи створення, діяльності, припинення суб'єктів спільного інвестування, особливості управління активами зазначених суб'єктів, встановлює вимоги до складу, структури та зберігання таких активів, особливості емісії, обігу, обліку та викупу цінних паперів інститутів спільного інвестування, а також порядок розкриття інформації про їх діяльність.

Розділ І
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) активи інституту спільного інвестування — сформована за рахунок коштів спільного інвестування сукупність майна, корпоративних прав, майнових прав і вимог та інших активів, передбачених законами та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — Комісія);

2) акція корпоративного інвестиційного фонду — цінний папір, емітентом якого є корпоративний інвестиційний фонд (далі — корпоративний фонд) та який посвідчує майнові права його власника (учасника корпоративного фонду), включаючи право на отримання дивідендів (для закритого корпоративного фонду), частини майна корпоративного фонду у разі його ліквідації, право на управління корпоративним фондом, а також немайнові права, передбачені цим Законом;

3) вартість чистих активів — величина, що визначається як різниця між сумою активів інституту спільного інвестування з урахуванням їх ринкової вартості і розміром зобов'язань інституту спільного інвестування;

4) викуп цінних паперів інституту спільного інвестування — сплата емітентом інвестору вартості частини чистих активів пропорційно кількості цінних паперів інституту спільного інвестування, що належать інвестору, з припиненням права власності інвестора на такі цінні папери;

5) діяльність із спільного інвестування — діяльність, яка провадиться в інтересах учасників (учасника) інституту спільного інвестування та за рахунок інституту спільного інвестування шляхом вкладення коштів спільного інвестування в активи інституту спільного інвестування;

6) Єдиний державний реєстр інститутів спільного інвестування (далі — Реєстр) — сукупність записів про інститути спільного інвестування, які містять інформацію, визначену нормативно-правовими актами Комісії;

7) інвестиційна декларація — документ, що визначає основні напрями та обмеження інвестиційної діяльності інституту спільного інвестування та є невід'ємною складовою частиною регламенту інституту спільного інвестування, додатком до договору про управління активами корпоративного фонду;

8) інвестиційний сертифікат — цінний папір, емітентом якого є компанія з управління активами пайового інвестиційного фонду (далі — пайовий фонд) та який засвідчує право власності учасника пайового фонду на частку в пайовому фонді та право на отримання дивідендів (для закритого пайового фонду);

9) індексний коштик — сукупність цінних паперів у відповідних співвідношеннях, на підставі якої розраховується індекс фондової біржі відповідно до зареєстрованих Комісією правил фондової біржі;

10) інститут спільного інвестування — корпоративний або пайовий фонд;

11) конвертація цінних паперів інституту спільного інвестування — вилучення з обігу цінних паперів одного інституту спільного інвестування та обмін таких цінних паперів за ініціативою їх власника на цінні папери іншого інституту спільного інвестування за умови, що такі інститути спільного інвестування перебувають в управлінні однієї компанії з управління активами;

12) контроль — володіння безпосередньо чи через пов'язаних фізичних та/або юридичних осіб часткою статутного капіталу юридичної особи в розмірі не менш як 20 відсотків або здійснення безпосередньо чи через пов'язаних фізичних та/або юридичних осіб впливу на господарську діяльність юридичної особи в результаті:

надання права, яке забезпечує вирішальний вплив на формування складу, результати голосування та рішення органів управління юридичної особи;

обіймання посад керівника, заступника керівника, членів органів управління чи виконавчих органів юридичних осіб особами, які вже обіймають одну чи кілька із зазначених посад в іншій юридичній особі;

надання права на укладення договорів, які дають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або здійснювати делеговані повноваження і функції органу управління юридичної особи.

Для фізичної особи загальна сума володіння часткою статутного капіталу юридичної особи (голосів в органі управління) визначається як загальна сума корпоративних прав (голосів), що належить такій фізичній особі, членам її сім'ї та юридичним особам, які контролюються такою фізичною особою або членами її сім'ї;

13) кошти спільного інвестування — кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та у випадках, передбачених цим Законом, інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, оренди (лізингові) платежі, роялті тощо). Кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, вважаються коштами спільного інвестування після внесення такого фонду до Реєстру;

14) пов'язані особи — юридичні та/або фізичні особи, відносини між якими можуть впливати на умови або економічні результати їх діяльності чи діяльності осіб, яких вони представляють і які відповідають будь-якій з таких ознак:

юридична особа, що здійснює контроль за іншою юридичною особою або контролюється іншою юридичною особою чи перебуває під спільним контролем з такою юридичною особою;

фізична особа або члени її сім'ї, які здійснюють контроль за іншою юридичною особою. Членами сім'ї фізичної особи вважаються її чоловік або дружина, прямі родичі (діти або батьки) фізичної особи, її чоловіка або дружини, а також чоловік або дружина будь-якого прямого родича фізичної особи;

посадова особа іншої юридичної особи, уповноважена здійснювати від її імені юридичні дії, спрямовані на встановлення, зміну або припинення правовідносин, а також члени сім'ї такої особи;

15) початковий статутний капітал корпоративного фонду — статутний капітал, сплачений в повному обсязі засновниками до внесення корпоративного фонду до Реєстру;

16) регламент — документ, який визначає порядок, строки, умови та особливості діяльності інституту спільного інвестування;

17) свідоцтво про внесення до Реєстру — документ, що видається Комісією після реєстрації регламенту та засвідчує внесення відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру;

18) цінні папери інституту спільного інвестування — акції кор-

поративного фонду та інвестиційні сертифікати пайового фонду.

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, що виникають у сфері спільного інвестування у зв'язку з утворенням та діяльністю суб'єктів спільного інвестування, з метою забезпечення гарантування права власності на цінні папери інститутів спільного інвестування та захисту прав учасників інститутів спільного інвестування.

Стаття 3. Законодавство у сфері спільного інвестування

1. Відносини у сфері спільного інвестування регулюються цим Законом та іншими нормативно-правовими актами з питань функціонування фондового ринку.

2. Законодавство про акціонерні товариства не застосовується до регулювання діяльності корпоративних фондів.

Стаття 4. Учасники інституту спільного інвестування

1. Учасник інституту спільного інвестування — особа, яка є власником цінних паперів інституту спільного інвестування.

Зберігач активів інституту спільного інвестування, депозитарій, аудитор (аудиторська фірма), оцінювач майна інституту спільного інвестування та їх пов'язані особи не можуть бути учасниками інституту спільного інвестування, з яким вони уклали договори про обслуговування.

Держава або територіальна громада, а також юридичні особи, частка державної або комунальної власності в яких перевищує 25 відсотків, не можуть бути учасниками інституту спільного інвестування.

2. Фізична особа може бути учасником венчурного фонду за умови придбання цінних паперів такого фонду в кількості, яка за номінальною вартістю цих цінних паперів складає суму не менше ніж 1500 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня 2014 року.

3. Фізична особа може бути учасником кваліфікаційного інституту спільного інвестування за умови придбання цінних паперів такого інституту в кількості, яка за номінальною вартістю цих цінних паперів складає суму не менше ніж 100 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня 2014 року.

4. Особа, яка має намір набути статус учасника інституту спільного інвестування, цінні папери якого існують у бездокументарній формі, зобов'язана відкрити рахунок у цінних паперах у зберігача цінних паперів у порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему.

Учасники цивільних відносин набувають статус учасника інституту спільного інвестування з моменту набуття права власності на цінні папери інституту спільного інвестування відповідно до законодавства про депозитарну систему.

5. Власником усіх цінних паперів інституту спільного інвестування може бути одна особа.

6. Вимоги Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» щодо погодження набуття істотної участі у фінансовій установі не застосовуються до осіб, які придбавають акції корпоративних інвестиційних фондів.

Стаття 5. Вимоги до посадових осіб інституту спільного інвестування та компанії з управління активами інституту спільного інвестування

1. Посадовими особами корпоративного фонду є голова та члени наглядової ради корпоративного фонду.

2. Посадовими особами компанії з управління активами інституту спільного інвестування є голова та члени наглядової ради, виконавчого органу, ревізійної комісії, ревізор, корпоративний секретар, голова та члени інших органів компанії, якщо утворення таких органів передбачено її статутом.

3. Посадовими особами корпоративного фонду, компанії з управління активами інституту спільного інвестування не можуть бути народні депутати України, члени Кабінету Міністрів України, керівники центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, військовослужбовці, посадові особи органів прокуратури, суду, Служби безпеки України, органів міліції, державні службовці.

4. Особи, які мають непогашену або незняту судимість за злочини проти власності, злочини у сфері службової чи господарської діяльності, або вчинили більше трьох адміністративних правопорушень на фондовому ринку, не можуть бути посадовими особами корпоративного фонду або компанії з управління активами інституту спільного інвестування.

Стаття 6. Реєстрація інституту спільного інвестування

1. Реєстрація інституту спільного інвестування здійснюється Комісією шляхом внесення відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру з присвоєнням такому інституту реєстраційного коду.

Ведення Реєстру здійснюється Комісією.

Підставою для внесення відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру є зареєстрований в установленому Комісією порядку регламент.

Інформація з Реєстру розміщується на офіційному веб-сайті Комісії в порядку та обсязі, встановлених Комісією.

2. Реєстрація регламенту або змін до нього здійснюється протягом 30 робочих днів з дня надходження до Комісії документів, перелік та вимоги до складення яких встановлюються Комісією.

3. Підставою для відмови в реєстрації регламенту та внесенні відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру, а також у реєстрації змін до регламенту є:

1) невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

2) відсутність документів, подання яких передбачено законодавством;

3) наявність у поданих документах недостовірної інформації;

4) наявність у документах, які подаються для реєстрації регламенту або внесення змін до нього, взаємовиключної інформації;

5) порушення порядку створення інституту спільного інвестування.

6. Повідомлення про відмову в реєстрації регламенту та у внесенні відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру, а також про відмову в реєстрації змін до регламенту із зазначенням підстав відмови та вичерпним переліком зауважень надсилаються заявнику листом за підписом уповноваженої особи Комісії протягом трьох робочих днів після закінчення строку, визначеного цим Законом для реєстрації.

5. У разі відмови в реєстрації всі подані документи залишаються в Комісії.

Якщо заявником повністю враховані зауваження Комісії та не внесено жодних інших змін до тексту документів, Комісія не має права відмовити у реєстрації регламенту та у внесенні відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру або у реєстрації змін до регламенту.

6. Діяльність із спільного інвестування провадиться після внесення відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру та отримання свідоцтва про внесення до Реєстру.

7. Анулювання свідоцтва про внесення до Реєстру та внесення до Реєстру відповідних записів здійснюються Комісією в установленому нею порядку.

8. Реєстрація регламенту та внесення відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру, а також реєстрація змін до

регламенту здійснюються за плату, розмір якої встановлюється Комісією за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Класифікація інституту спільного інвестування

1. Інститут спільного інвестування залежно від порядку провадження діяльності може бути відкритого, інтервального та закритого типу.

Інститут спільного інвестування належить до відкритого типу, якщо інститут (компанія з управління його активами) бере на себе зобов'язання здійснювати у будь-який час на вимогу учасників цього інституту викуп цінних паперів, емітованих таким інститутом (компанією з управління його активами).

Інститут спільного інвестування належить до інтервального типу, якщо інститут (компанія з управління його активами) бере на себе зобов'язання здійснювати на вимогу учасників цього інституту викуп цінних паперів, емітованих таким інститутом (компанією з управління його активами), протягом обумовленого у проспекті емісії строку (інтервалу).

Інститут спільного інвестування належить до закритого типу, якщо інститут (компанія з управління його активами) не бере на себе зобов'язань щодо викупу цінних паперів, емітованих таким інститутом (компанією з управління його активами), до моменту його припинення.

2. Інститут спільного інвестування може бути строковим або безстроковим.

Строковий інститут спільного інвестування створюється на певний строк, встановлений у його регламенті, після закінчення якого зазначений інститут спільного інвестування припиняється, якщо відповідно до положень абзаців четвертого або п'ятого та з дотриманням вимог абзаців шостого і сьомого цієї частини не прийнято рішення про продовження строку діяльності такого інституту спільного інвестування.

Інститут спільного інвестування закритого типу може бути лише строковим.

Строк діяльності строкового корпоративного фонду може бути продовжено за рішенням загальних зборів учасників фонду.

Строк діяльності строкового пайового фонду може бути продовжено за рішенням органу компанії з управління активами фонду, уповноваженого вносити зміни до його регламенту.

У разі продовження строку діяльності строкового інституту спільного інвестування обов'язково здійснюється викуп цінних паперів такого інституту в його учасників, які протягом трьох місяців з дня прийняття зазначеного рішення подали письмову заяву про викуп у них цінних паперів, а в учасника корпоративного інвестиційного фонду — також за умови, що цей учасник не голосував за прийняття відповідного рішення. Такий викуп здійснюється за розрахунковою вартістю станом на день прийняття рішення про продовження строку діяльності строкового інституту спільного інвестування, а кількість цінних паперів, які викуповуються в учасника, не може перевищувати кількості цінних паперів, власником яких він був на день прийняття зазначеного рішення. Порядок обов'язкового викупу цінних паперів інституту спільного інвестування встановлюється Комісією.

Строк, на який продовжується діяльність строкового інституту спільного інвестування, не може перевищувати строку діяльності такого інституту спільного інвестування, передбаченого його регламентом на день реєстрації цього регламенту. Кількість рішень про продовження строку діяльності строкового інституту спільного інвестування не обмежується.

Безстроковий інститут спільного інвестування створюється на невизначений строк.

3. Інститути спільного інвестування можуть бути диверсифікованого, недиверсифікованого, спеціалізованого або кваліфікаційного виду.

4. Інститут спільного інвестування вважається диверсифікованим, якщо він одночасно відповідає таким вимогам:

1) сумарна вартість цінних паперів одного емітента в активах інституту спільного інвестування не перевищує 10 відсотків загального обсягу цінних паперів відповідного випуску цінних паперів такого емітента;

2) сумарна вартість цінних паперів, які становлять активи інституту спільного інвестування в обсязі, що перевищує 5 відсотків загального обсягу випуску цінних паперів, на момент їх придбання не перевищує 40 відсотків вартості чистих активів;

3) не менш як 80 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування становлять кошти, в тому числі на банківських депозитних рахунках, ощадні (депозитні) сертифікати, банківські метали, облігації підприємств та облігації місцевих позик, державні цінні папери, а також цінні папери, що допущені до торгів на фондовій біржі.

5. Інститут спільного інвестування вважається спеціалізованим, якщо він інвестує активи виключно у визначені цим Законом активи.

До спеціалізованих інститутів спільного інвестування належать інвестиційні фонди таких класів:

- 1) фонди грошового ринку;
- 2) фонди державних цінних паперів;
- 3) фонди облігацій;
- 4) фонди акцій;
- 5) індексні фонди;
- 6) фонди банківських металів.

6. Інститут спільного інвестування вважається кваліфікаційним, якщо він інвестує активи виключно в один із кваліфікаційних класів активів та кошти, а також не має будь-яких вимог до структури активів.

До кваліфікаційних належать такі класи активів:

- 1) об'єднаний клас цінних паперів;
- 2) клас нерухомості;
- 3) клас рентних активів;
- 4) клас кредитних активів;
- 5) клас біржових товарних активів;
- 6) інші класи активів, які Комісія може вводити та відносити до кваліфікаційних.

7. Інститути спільного інвестування, які не відповідають вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Комісії до диверсифікованого, спеціалізованого або кваліфікаційного інституту спільного інвестування, є недиверсифікованими.

8. Відкритими інститутами спільного інвестування можуть бути тільки диверсифіковані інститути спільного інвестування та спеціалізовані інститути спільного інвестування.

Інтервальними інститутами спільного інвестування можуть бути тільки диверсифіковані інститути спільного інвестування, спеціалізовані інститути спільного інвестування та кваліфікаційні інститути спільного інвестування.

9. Біржовими інститутами спільного інвестування можуть бути відкриті спеціалізовані інвестиційні фонди класів, зазначених у пунктах 5 і 6 частини п'ятої цієї статті. Біржовим інститутом спільного інвестування є інститут спільного інвестування, проспектом емісії цінних паперів якого передбачається, що:

- 1) цінні папери такого інституту підлягають обов'язковому обігу на фондовій біржі, визначеній проспектом емісії;
- 2) придбання цінних паперів під час їх первинного розміщення чи продаж емітентом раніше викуплених цінних паперів або пред'явлення до викупу цінних паперів такого інституту здійснюється учасниками такого інституту чи інвесторами через андеррайтера таких цінних паперів або андеррайтером за власний рахунок чи за рахунок його клієнтів;

ПОЧАТОК НА 13-Й СТОР.

3) андеррайтер цінних паперів такого інституту зобов'язаний підтримувати котирування (ціни попиту та пропозиції) таких цінних паперів на визначеній проспектом емісії фондової біржі;
4) оплата цінних паперів такого інституту під час їх продажу або викупу емітентом може здійснюватися у відповідній пропорції активами, визначеними інвестиційною декларацією зазначеного інституту.

Проспектом емісії цінних паперів біржового інституту спільного інвестування можуть встановлюватися вимоги щодо мінімальної кількості або вартості цінних паперів, що можна придбати при їх розміщенні або пред'явити до викупу.

Порядок взаємодії компанії з управління активами біржового інституту спільного інвестування та андеррайтером цінних паперів такого інституту встановлюється Комісією.

10. Недиверсифікований інститут спільного інвестування закритого типу, який здійснює виключно приватне розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування серед юридичних та фізичних осіб, є венчурним фондом.

11. Забороняється змінювати тип та вид інституту спільного інвестування, клас спеціалізованого або кваліфікаційного інституту спільного інвестування та належність інституту спільного інвестування до біржових або венчурних.

12. Словосполучення «корпоративний інвестиційний фонд», «пайовий інвестиційний фонд», «диверсифікований інвестиційний фонд», «спеціалізований інвестиційний фонд», «кваліфікаційний інвестиційний фонд», «недиверсифікований інвестиційний фонд», «біржовий інвестиційний фонд», «венчурний інвестиційний фонд» та похідні від них можуть використовуватися лише в найменуванні інститутів спільного інвестування, створених згідно з цим Законом.

Розділ II КОРПОРАТИВНИЙ ФОНД

Стаття 8. Правовий статус корпоративного фонду

1. Корпоративний фонд — юридична особа, яка утворюється у формі акціонерного товариства і провадить виключно діяльність із спільного інвестування.

2. Корпоративний фонд не відповідає за зобов'язаннями учасників корпоративного фонду. До корпоративного фонду та його органів не можуть застосовуватися будь-які санкції, що обмежують їх права, у разі вчинення учасниками корпоративного фонду протиправних дій.

Учасники корпоративного фонду не відповідають за зобов'язаннями корпоративного фонду і несуть ризик збитків, пов'язаних з діяльністю корпоративного фонду, тільки в межах належних їм акцій корпоративного фонду. До учасників корпоративного фонду не можуть застосовуватися будь-які санкції, що обмежують їх права, у разі вчинення протиправних дій корпоративним фондом або іншими учасниками корпоративного фонду.

Корпоративний фонд не відповідає за зобов'язаннями держави або територіальної громади, а держава або територіальна громада не відповідає за зобов'язаннями корпоративного фонду.

3. Корпоративний фонд може бути створений виключно шляхом заснування. Злиття, поділ, виділ, приєднання чи перетворення корпоративного фонду забороняється. Виділ з корпоративного фонду іншої юридичної особи забороняється. Приєднання до корпоративного фонду іншої юридичної особи забороняється.

4. Корпоративний фонд вважається створеним і набуває статусу юридичної особи з дня його державної реєстрації в установленому законодавством порядку.

Корпоративний фонд набуває статусу інституту спільного інвестування з дня внесення відомостей про нього до Реєстру.

У період між реєстрацією в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців і внесенням відомостей до Реєстру корпоративний фонд не має права вчиняти будь-які дії, крім тих, що спрямовані на його створення та внесення відомостей про нього до Реєстру.

Стаття 9. Заснування корпоративного фонду

1. Засновники (засновник) корпоративного фонду — особи (особа), які прийняли рішення про його створення.

Корпоративний фонд не може бути заснований юридичними особами, у статутному капіталі яких частка державної або комунальної власності перевищує 25 відсотків.

2. Засновниками корпоративного фонду може укладатися засновницький договір, у якому визначаються порядок провадження спільної діяльності щодо створення корпоративного фонду, кількість акцій корпоративного фонду, що підлягають придбання кожним засновником, номінальна вартість і вартість придбання таких акцій, строк і форма оплати акцій корпоративного фонду та строк дії цього договору.

Засновницький договір не є установчим документом корпоративного фонду і діє до дня реєстрації корпоративного фонду як юридичної особи.

Засновницький договір укладається в письмовій формі. Якщо корпоративний фонд створюється за участю фізичних осіб, їх підписи на засновницькому договорі підлягають нотаріальному засвідченню. У разі заснування корпоративного фонду однією особою засновницький договір не укладається.

3. У разі заснування корпоративного фонду його акції підлягають приватному розміщенню.

До державної реєстрації корпоративного фонду та його статуту в органах державної реєстрації засновниками корпоративного фонду повинно бути сплачено 100 відсотків розміру початкового статутного капіталу.

Оплата засновниками акцій корпоративного фонду здійснюється виключно коштами.

4. Створення корпоративного фонду здійснюється за такими етапами:

1) прийняття зборами засновників рішення про створення корпоративного фонду, затвердження проекту його статуту та про приватне розміщення акцій корпоративного фонду;

2) подання до Комісії заяви та всіх документів, необхідних для погодження проекту статуту корпоративного фонду та реєстрації випуску акцій з метою формування початкового статутного капіталу корпоративного фонду;

3) реєстрація Комісією випуску акцій корпоративного фонду, погодження проекту його статуту та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій;

4) присвоєння акціям корпоративного фонду міжнародного ідентифікаційного номера цінних паперів;

5) укладення з депозитарієм цінних паперів договору про обслуговування емісії акцій корпоративного фонду та оформлення глобального сертифіката;

6) приватне розміщення акцій серед засновників корпоративного фонду;

7) оплата повної номінальної вартості акцій корпоративного фонду з метою формування початкового статутного капіталу;

8) затвердження установчими зборами корпоративного фонду результатів приватного розміщення акцій серед засновників корпоративного фонду, затвердження статуту, обрання членів наглядової ради корпоративного фонду, затвердження проектів договорів з компанією з управління активами та зберігачем активів корпоративного фонду;

9) державна реєстрація корпоративного фонду та його статуту в органах державної реєстрації;

10) укладення договорів з компанією з управління активами та зберігачем активів корпоративного фонду;

11) подання до Комісії всіх документів, необхідних для реєстрації звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників корпоративного фонду, регламенту та внесення відомостей про корпоративний фонд до Реєстру;

12) отримання свідоцтва про реєстрацію випуску акцій корпоративного фонду, зареєстрованого регламенту, свідоцтва про внесення до Реєстру та зареєстрованого звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників корпоративного фонду.

5. Порушення етапів створення корпоративного фонду є підставою для відмови Комісії у видачі свідоцтва про реєстрацію випуску акцій корпоративного фонду, реєстрації регламенту та звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників корпоративного фонду.

У разі отримання відмови Комісії у видачі свідоцтва про реєстрацію випуску акцій корпоративного фонду, реєстрації регламенту та звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників корпоративного фонду усі залучені корпоративним фондом кошти повинні бути повернені учасникам корпоративного фонду протягом 30 робочих днів з дня отримання такої відмови.

6. Реєстрація звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників корпоративного фонду з метою формування початкового статутного капіталу корпоративного фонду здійснюється протягом 30 робочих днів з дня надходження до Комісії відповідних документів, перелік яких встановлюється Комісією.

Стаття 10. Установчі збори корпоративного фонду

1. Установчі збори корпоративного фонду проводяться протягом трьох місяців з дня повної оплати засновниками вартості акцій корпоративного фонду.

Кількість голосів засновників на установчих зборах корпоративного фонду визначається кількістю його акцій, придбаних кожним із засновників.

2. На установчих зборах корпоративного фонду вирішуються питання про:

1) затвердження статуту корпоративного фонду;

2) створення наглядової ради корпоративного фонду та обрання її членів;

3) уповноваження представника (представників) на вчинення дій, пов'язаних із створенням корпоративного фонду;

4) затвердження результатів приватного розміщення акцій корпоративного фонду серед засновників;

5) затвердження проектів договорів з компанією з управління активами та зберігачем активів корпоративного фонду;

6) вчинення інших дій, необхідних для створення корпоративного фонду.

3. Рішення з питань, зазначених у пунктах 1 і 2 частини другої цієї статті, вважаються прийнятими, якщо за них проголосували всі засновники корпоративного фонду.

Рішення з інших питань приймаються простою більшістю голосів засновників корпоративного фонду.

4. У разі придбання всіх акцій корпоративного фонду однією особою рішення, зазначені в частині другій цієї статті, приймаються нею одноосібно і оформляються рішенням про створення корпоративного фонду. Якщо власником всіх акцій корпоративного фонду є фізична особа, її підпис на рішенні про створення корпоративного фонду підлягає нотаріальному засвідченню.

5. Незатвердження установчими зборами статуту та результатів розміщення акцій корпоративного фонду вважається відмовою від створення корпоративного фонду та є підставою для повернення засновникам коштів, внесених у рахунок оплати акцій корпоративного фонду. Повернення коштів здійснюється протягом 30 робочих днів з дня проведення установчих зборів, на яких не прийнято рішення про затвердження статуту та результатів розміщення акцій корпоративного фонду.

Стаття 11. Статут корпоративного фонду

1. Установчим документом корпоративного фонду є його статут.

2. Статут корпоративного фонду повинен містити відомості про:

1) повне найменування корпоративного фонду українською мовою;

2) тип корпоративного фонду (відкритий, інтервальний, закритий);

3) вид корпоративного фонду (диверсифікований, недиверсифікований, спеціалізований, кваліфікаційний);

4) клас інвестиційного фонду у разі, якщо корпоративний фонд є спеціалізованим або кваліфікаційним;

5) належність корпоративного фонду до венчурного або біржового фонду;

6) спільне інвестування як виключну діяльність корпоративного фонду;

7) обмеження щодо діяльності відповідно до цього Закону;

8) строк діяльності корпоративного фонду у разі, якщо такий корпоративний фонд є строковим;

9) розмір статутного капіталу;

10) номінальну вартість і загальну кількість акцій корпоративного фонду;

11) порядок виплати дивідендів учасникам корпоративного фонду (для закритого корпоративного фонду), крім випадків, якщо статутом передбачено, що виплата дивідендів не здійснюється;

Стаття 12. Регламент корпоративного фонду

1. Корпоративний фонд зобов'язаний зареєструвати регламент протягом шести місяців з дня державної реєстрації корпоративного фонду як юридичної особи.

2. Регламент повинен містити відомості про:

1) повне найменування корпоративного фонду;

2) ідентифікаційний код корпоративного фонду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців;

3) місцезнаходження корпоративного фонду;

4) дату та номер свідоцтва про державну реєстрацію корпоративного фонду і найменування органу, що здійснив таку реєстрацію;

5) строк діяльності корпоративного фонду (для строкового корпоративного фонду);

6) умови, за яких може бути здійснено заміну компанії з управління активами, зберігача активів корпоративного фонду, та порядок такої заміни із зазначенням дій, спрямованих на захист прав учасників корпоративного фонду;

7) порядок визначення вартості чистих активів та ціни розміщення (викупу) акцій корпоративного фонду;

8) порядок визначення розміру винагороди компанії з управління активами та покриття витрат, пов'язаних з діяльністю корпоративного фонду, що відшкодовуються за рахунок його активів;

9) порядок виплати дивідендів (для закритого корпоративного фонду, якщо можливість їх виплати передбачена статутом такого корпоративного фонду);

10) порядок та строки викупу корпоративним фондом своїх акцій;

11) інвестиційну декларацію;

12) мінімальну вартість активів, що є предметом договорів, укладених компанією з управління активами, які підлягають затвердженню наглядовою радою.

Регламент може містити інші відомості.

3. Регламент та зміни до нього затверджуються наглядовою радою корпоративного фонду і підлягають реєстрації в Комісії.

4. У разі внесення змін до регламенту наглядова рада корпоративного фонду протягом десяти робочих днів з дня реєстрації Комісією змін до регламенту видає зберігачу активів корпоративного фонду копію змін до регламенту.

Стаття 13. Статутний капітал корпоративного фонду

1. Мінімальний розмір статутного капіталу корпоративного фонду становить 1250 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановленому законом на день реєстрації фонду як юридичної особи.

2. Порядок збільшення (зменшення) статутного капіталу корпоративного фонду встановлюється Комісією.

Стаття 14. Порядок провадження діяльності корпоративного фонду

1. Управління активами корпоративного фонду на підставі відповідного договору здійснює компанія з управління активами.

Зберігання активів корпоративного фонду здійснює на підставі відповідного договору зберігач активів корпоративного фонду.

2. Договір між корпоративним фондом і компанією з управління активами про управління активами корпоративного фонду та договір між корпоративним фондом і зберігачем активів корпоративного фонду укладаються на строки, визначені сторонами договорів. Дію таких договорів може бути продовжено за рішенням загальних зборів учасників корпоративного фонду.

3. Корпоративний фонд не має права:

1) здійснювати емісію цінних паперів, крім акцій корпоративного фонду;

2) надавати активи у заставу в інтересах третіх осіб;

3) розміщувати акції корпоративного фонду за ціною, нижчою від вартості чистих активів корпоративного фонду в розрахунку на одну акцію, що перебуває в обігу, крім розміщення акцій корпоративного фонду серед засновників з метою формування початкового статутного капіталу корпоративного фонду;

4) відмовитися від викупу власних акцій з підстав, не зазначених у цьому Законі або нормативно-правових актах Комісії;

5) створювати будь-які спеціальні або резервні фонди;

6) надавати позику (крім венчурного фонду).

Стаття 15. Органи корпоративного фонду

1. Органами корпоративного фонду є загальні збори та наглядова рада.

Утворення органів корпоративного фонду, не передбачених цим Законом, забороняється.

Стаття 16. Загальні збори

1. Загальні збори є вищим органом корпоративного фонду.

2. Корпоративний фонд зобов'язаний щороку скликати загальні збори (річні загальні збори).

Річні загальні збори проводяться не пізніше 30 квітня року, що настає за звітним.

До порядку денного річних загальних зборів обов'язково включаються питання, передбачені пунктами 8 і 9 частини другої статті 17 цього Закону.

Не рідше ніж один раз на три роки до порядку денного загальних зборів обов'язково включаються питання, передбачені пунктом 11 частини другої статті 17 цього Закону.

Усі інші загальні збори, крім річних, вважаються позачерговими.

3. Загальні збори проводяться за рахунок коштів корпоративного фонду. У разі якщо загальні збори проводяться з ініціативи учасників корпоративного фонду, документально підтверджені витрати на їх організацію, підготовку та проведення відшкодовуються за рахунок коштів корпоративного фонду, якщо загальними зборами, що проводяться у зазначеному порядку, буде прийнято рішення про відшкодування таких витрат за рахунок коштів корпоративного фонду.

Стаття 17. Компетенція загальних зборів

1. Загальні збори можуть вирішувати будь-які питання діяльності корпоративного фонду.

2. До виключної компетенції загальних зборів належать:

1) внесення змін до статуту корпоративного фонду;

2) прийняття рішення про розміщення акцій корпоративного фонду;

3) прийняття рішення про збільшення статутного капіталу корпоративного фонду;

4) прийняття рішення про зменшення статутного капіталу корпоративного фонду;

5) затвердження проспекту емісії акцій корпоративного фонду;

6) затвердження положень про загальні збори, наглядову раду, а також внесення змін до них;

7) затвердження інших внутрішніх документів корпоративного фонду, якщо інше не передбачено статутом або регламентом;

8) затвердження річного звіту корпоративного фонду;

9) прийняття рішення про виплату дивідендів та затвердження їх розміру для закритого корпоративного фонду, якщо можливість їх виплати передбачена статутом такого корпоративного фонду;

10) прийняття рішень з питань порядку проведення загальних зборів;

11) обрання членів наглядової ради;

12) прийняття рішення про припинення повноважень членів наглядової ради;

13) прийняття рішення за результатами розгляду звіту наглядової ради, компанії з управління активами та зберігача активів корпоративного фонду;

14) прийняття рішення про ліквідацію корпоративного фонду, обрання ліквідаційної комісії, затвердження балансу та довідки про вартість чистих активів корпоративного фонду на дату прийняття такого рішення;

15) прийняття рішення про продовження строку діяльності корпоративного фонду;

16) прийняття рішення про обрання (заміну) компанії з управління активами та укладення договору з нею;

17) прийняття рішення про обрання (заміну) зберігача активів інституту спільного інвестування та укладення договору з ним;

18) прийняття рішення про обрання (заміну) аудитора (аудиторської фірми) та укладення договору з ним;

19) прийняття рішення про обрання (заміну) оцінювача майна корпоративного фонду та укладення договору з ним;

20) прийняття рішення про обрання (заміну) депозитарію цінних паперів та укладення договору з ним;

21) вирішення інших питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів, не можуть бути передані наглядовій раді корпоративного фонду.

3. Повноваження з вирішення питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів, не можуть бути передані наглядовій раді корпоративного фонду.

Стаття 18. Право на участь у загальних зборах

1. У загальних зборах можуть брати участь особи, включені до переліку учасників корпоративного фонду, або їх представники. На загальних зборах за запрошенням особи, яка скликає загальні збори, також можуть бути присутні представники компанії з управління активами, зберігача активів корпоративного фонду, оцінювача майна корпоративного фонду, аудитора (аудиторської фірми) корпоративного фонду та посадові особи корпоративного фонду незалежно від володіння ними акціями такого фонду.

Перелік учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах, складається депозитарієм цінних паперів станом на кінець операційного дня за три робочих дні до дня проведення загальних зборів у порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему.

На вимогу учасника корпоративного фонду корпоративний фонд або особа, яка веде облік права власності на акції такого фонду, зобов'язані надати інформацію про включення його до переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах.

2. Обмеження права учасника корпоративного фонду на участь у загальних зборах не допускається.

Стаття 19. Повідомлення про проведення загальних зборів

1. Письмове повідомлення про проведення загальних зборів корпоративного фонду та їх порядок денний надсилається кожному учаснику корпоративного фонду, зазначеному в переліку учасників корпоративного фонду, складеному для надсилання повідомлень про проведення загальних зборів. Такий перелік складається в порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему, на дату, визначену наглядовою радою, а в разі скликання позачергових загальних зборів на вимогу учасників корпоративного фонду у випадках, передбачених статтею 30 цього Закону, — на дату, визначену учасниками корпоративного фонду, які цього вимагають. Визначена дата не може передувати дню прийняття рішення про проведення загальних зборів і не може бути встановлена раніше, ніж за 60 календарних днів до дня проведення загальних зборів.

Письмове повідомлення про проведення загальних зборів та їх порядок денний надсилається персонально учасникам корпоративного фонду особою, яка кликає загальні збори, у спосіб, передбачений статутом корпоративного фонду, не пізніше ніж за 30 календарних днів до дня їх проведення.

Повідомлення розсилає особа, яка кликає загальні збори, або особа, яка веде облік прав власності на акції корпоративного фонду, — у разі скликання загальних зборів учасниками корпоративного фонду. Корпоративний фонд з кількістю учасників понад 1000 осіб незалежно від способу розміщення акцій корпоративного фонду не пізніше ніж за 30 календарних днів до дня проведення загальних зборів також публікує в офіційному друкованому виданні Комісії повідомлення про проведення загальних зборів.

Викуп та розміщення акцій відкритого або інтервального корпоративного фонду припиняються з дня оприлюднення повідомлення про скликання загальних зборів учасників корпоративного фонду з поновленням розміщення та викупу на наступний день після закінчення таких зборів.

Корпоративний фонд, акції якого перебувають в обігу на фондовій біржі, надсилає повідомлення про проведення загальних зборів та їх порядок денний такої фондової біржі.

2. Повідомлення про проведення загальних зборів корпоративного фонду повинно містити інформацію про:

- 1) повне найменування та місцезнаходження корпоративного фонду;
- 2) дату, час і місце (із зазначенням номера кімнати, офісу або залу, куди повинні прибути учасники корпоративного фонду) проведення загальних зборів;
- 3) час початку і закінчення реєстрації учасників корпоративного фонду для участі у загальних зборах;
- 4) дату складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах;
- 5) перелік питань, що виносяться на голосування;
- 6) порядок ознайомлення учасників корпоративного фонду з матеріалами під час підготовки до загальних зборів;
- 7) місце для ознайомлення з матеріалами (номер кімнати, офісу тощо) та посадову особу корпоративного фонду, відповідальну за ознайомлення учасників корпоративного фонду з документами.

Загальні збори учасників корпоративного фонду проводяться на території України в межах населеного пункту за місцезнаходженням корпоративного фонду.

3. Після надіслання учасникам корпоративного фонду повідомлення про проведення загальних зборів корпоративний фонд не має права вносити зміни до документів, які були надані учасникам корпоративного фонду або з якими вони мали можливість ознайомитися, крім змін, внесених до зазначених документів у зв'язку із змінами в порядку денному чи виправленням технічних помилок. У такому разі зміни вносяться не пізніше ніж за десять календарних днів до дня проведення загальних зборів.

Стаття 20. Порядок денний загальних зборів

1. Порядок денний загальних зборів затверджується наглядовою радою корпоративного фонду, а в разі скликання позачергових загальних зборів на вимогу учасників корпоративного фонду у випадках, передбачених статтею 30 цього Закону, — учасниками корпоративного фонду, які цього вимагають.

2. Учасник корпоративного фонду до проведення зборів запитом має можливість ознайомитися у порядку, передбаченому в повідомленні про проведення загальних зборів, з проектом (проектами) рішення з питань порядку денного.

Стаття 21. Пропозиції до порядку денного загальних зборів

1. Кожен учасник корпоративного фонду має право внести пропозиції щодо питань, включених до порядку денного загальних зборів, а також щодо нових кандидатів до складу наглядової ради корпоративного фонду, кількість яких не може перевищувати кількісного складу наглядової ради. Пропозиції вносяться не пізніше ніж за 20 календарних днів до проведення загальних зборів.

2. Пропозиція до порядку денного загальних зборів подається у письмовій формі із зазначенням прізвища, імені, по батькові (найменування) учасника корпоративного фонду, який її вносить, кількості належних йому акцій корпоративного фонду, змісту пропозиції до питання та/або проекту рішення, а також кількості акцій корпоративного фонду, що належать кандидату, який пропонується таким учасником корпоративного фонду до складу наглядової ради корпоративного фонду.

3. Наглядова рада корпоративного фонду, а у разі скликання позачергових загальних зборів такого корпоративного фонду на вимогу учасників корпоративного фонду у випадках, передбачених статтею 30 цього Закону, — учасники корпоративного фонду, які цього вимагають, приймають рішення про включення пропозицій до порядку денного не пізніше ніж за 15 календарних днів до дня проведення загальних зборів.

4. Пропозиції учасників (учасника) корпоративного фонду, які сукупно є власниками 5 або більше відсотків акцій корпоративного фонду, підлягають обов'язковому включенню до порядку денного загальних зборів. У такому разі рішення наглядової ради про включення питання до порядку денного не приймається, а пропозиція вважається такою, що включена до порядку денного, якщо вона подана з дотриманням вимог цієї статті.

Зміни до порядку денного загальних зборів вносяться лише шляхом включення нових питань та проектів рішень із запропонованих питань. Корпоративний фонд не має права вносити зміни до запропонованих учасниками корпоративного фонду питань або проектів рішень. У разі якщо учасники корпоративного фонду вносять проект рішення, який відрізняється від того, що зазначений в порядку денному, такий проект також підлягає включенню до порядку денного.

5. Рішення про відмову у включенні пропозиції учасника корпоративного фонду, який є власником 5 або більше відсотків акцій корпоративного фонду, до порядку денного загальних зборів може бути прийнято у разі:

- 1) порушення учасниками корпоративного фонду строку, встановленого частиною першою цієї статті;
- 2) неповноти даних, передбачених частиною другою цієї статті.
6. Мотивоване рішення про відмову у включенні пропозиції до порядку денного загальних зборів корпоративного фонду надсилається наглядовою радою учаснику корпоративного фонду протягом трьох робочих днів з моменту його прийняття.
7. Корпоративний фонд не пізніше ніж за десять календарних днів до дня проведення загальних зборів повинен повідомити

учасникам корпоративного фонду про зміни в порядку денному у спосіб, передбачений статутом корпоративного фонду.

Корпоративний фонд, акції якого перебувають в листингу на фондовій біржі, надсилає такої біржі повідомлення про зміни у порядку денному загальних зборів.

Оскарження до суду учасником корпоративного фонду рішення наглядової ради корпоративного фонду про відмову у включенні його пропозиції до порядку денного не зупиняє проведення загальних зборів. Суд за результатами розгляду справи може постановити рішення про зобов'язання корпоративного фонду провести загальні збори з питання, у включенні якого до порядку денного безпідставно відмовлено учаснику корпоративного фонду.

Стаття 22. Представництво учасників корпоративного фонду

1. Представником учасника корпоративного фонду — фізичної чи юридичної особи на загальних зборах може бути інша фізична або юридична особа.

2. Учасник корпоративного фонду має право призначити свого представника на постійній основі або на певний строк.

Учасник корпоративного фонду з урахуванням вимог абзацу шостого частини третьої статті 23 цього Закону має право відкликати чи замінити свого представника на загальних зборах.

Надання представнику довіреності на право участі та голосування на загальних зборах не виключає право участі на таких зборах учасника корпоративного фонду, який видав довіреність, замість свого представника.

3. Довіреність учасника корпоративного фонду — фізичної особи на право участі та голосування на загальних зборах може посвідчуватися депозитарієм, зберігачем, нотаріусом та іншими посадовими особами, які вчиняють нотаріальні дії, чи в іншому передбаченому законодавством порядку.

Довіреність на право участі та голосування на загальних зборах може містити завдання щодо голосування (перелік питань порядку денного загальних зборів із зазначенням того, як і за яке (проти якого) рішення необхідно проголосувати). Під час голосування на загальних зборах представник повинен голосувати саме так, як передбачено завданням щодо голосування. Якщо довіреність не містить завдання щодо голосування, представник вирішує всі питання щодо голосування на загальних зборах на свій розсуд з урахуванням інтересів особи, яку представляє.

Стаття 23. Порядок проведення загальних зборів

1. Порядок скликання та проведення загальних зборів встановлюється статутом корпоративного фонду.

Головує на загальних зборах голова наглядової ради чи інша особа, уповноважена загальними зборами.

2. Загальні збори не можуть розпочатися раніше, ніж зазначено у повідомленні про проведення загальних зборів. Загальні збори не можуть починатися раніше 8-ї години та закінчуватися пізніше 22-ї години.

Місце для проведення загальних зборів учасників корпоративного фонду повинно бути належним чином обладнане та забезпечувати можливість вільного доступу та волевиявлення учасників корпоративного фонду (їх представників).

3. Реєстрація учасників корпоративного фонду (їх представників) проводиться на підставі переліку учасників такого фонду, які мають право на участь у загальних зборах, що складений в порядку, передбаченому законодавством про депозитарну систему, із зазначенням кількості голосів кожного учасника корпоративного фонду. Реєстрацію учасників корпоративного фонду (їх представників) проводить реєстраційна комісія, яка признається наглядовою радою, а в разі скликання позачергових загальних зборів на вимогу учасників корпоративного фонду у випадках, передбачених статтею 30 цього Закону, — учасниками корпоративного фонду, які цього вимагають.

Реєстраційна комісія має право відмовити в реєстрації учаснику корпоративного фонду (його представнику) лише в разі відсутності в учасника корпоративного фонду (його представника) документів, які надають йому право на участь у загальних зборах відповідно до законодавства.

Перелік учасників корпоративного фонду, які зареєструвалися для участі у загальних зборах, підписує голова реєстраційної комісії, який обирається простою більшістю голосів її членів до початку проведення реєстрації. Учасник корпоративного фонду, який не зареєструвався, не має права брати участь у загальних зборах.

Повноваження реєстраційної комісії можуть передаватися за договором депозитарію або компанії з управління активами корпоративного фонду. У такому разі головою реєстраційної комісії є представник депозитарію або компанії з управління активами.

Мотивоване рішення реєстраційної комісії про відмову в реєстрації учасника корпоративного фонду чи його представника для участі у загальних зборах, підписане головою реєстраційної комісії, складається в двох примірниках, один з яких видається особі, який відмовлено в реєстрації, а другий зберігається в корпоративному фонді протягом строку його діяльності.

До закінчення строку, передбаченого для реєстрації учасників загальних зборів, учасник корпоративного фонду має право замінити свого представника, повідомивши про це наглядовій раді корпоративного фонду, або взяти участь у загальних зборах особисто.

У разі якщо для участі в загальних зборах з'явилося кілька представників учасника корпоративного фонду, реєструється той представник, довіреність якому видана пізніше. Якщо довіреність представникам видана одночасно, для участі в загальних зборах реєструється той представник, який з'явився для реєстрації раніше.

У разі якщо акція корпоративного фонду перебуває у спільній власності кількох осіб, голосування на загальних зборах здійснюється за їх згодою одним із співвласників або їх спільним представником.

4. Учасники корпоративного фонду, що на дату складення переліку учасників такого фонду, які мають право на участь у загальних зборах, сукупно є власниками 10 і більше відсотків акцій корпоративного фонду, а також Комісія можуть призначити своїх представників для нагляду за реєстрацією учасників корпоративного фонду, проведенням загальних зборів, голосуванням та підбиттям його підсумків. Проризначення таких представників корпоративному фонду повідомляється письмово до початку реєстрації учасників корпоративного фонду.

Посадові особи корпоративного фонду зобов'язані забезпечити вільний доступ учасників (представників учасників) корпоративного фонду та/або представників Комісії до нагляду за реєстрацією учасників корпоративного фонду, проведенням загальних зборів, голосуванням та підбиттям його підсумків.

5. Хід загальних зборів або розгляд окремого питання за рішенням загальних зборів чи ініціаторів загальних зборів може фіксуватися технічними засобами. Відповідні записи зберігаються в корпоративному фонді протягом строку його діяльності.

Інформація про застосування технічних засобів фіксації ходу проведення загальних зборів доводиться до відома усіх учасників загальних зборів під час відкриття загальних зборів головою наглядової ради корпоративного фонду або особою, що виконує його обов'язки.

Стаття 24. Кворум загальних зборів

1. Наявність кворуму загальних зборів визначається реєстраційною комісією на момент закінчення реєстрації учасників корпоративного фонду для участі у загальних зборах.

2. Загальні збори є правоможними за умови реєстрації для участі у них учасників корпоративного фонду (їх представників), які сукупно є власниками понад 50 відсотків акцій корпоративного фонду, що перебувають в обігу.

Стаття 25. Порядок прийняття рішення загальними зборами

1. Одна акція корпоративного фонду надає учаснику корпоративного фонду один голос для вирішення кожного з питань, ви-

несених на голосування на загальних зборах, крім проведення кумулятивного голосування.

Учасник корпоративного фонду не може бути позбавлений права голосу.

2. Рішення загальних зборів з питання, винесеного на голосування, приймається простою більшістю голосів учасників корпоративного фонду, які зареєструвалися для участі у загальних зборах, якщо інше не встановлено цим Законом.

Статутом корпоративного фонду може встановлюватися більша кількість голосів учасників корпоративного фонду, необхідна для прийняття рішень з питань порядку денного, крім питання, визначеного пунктом 12 частини другої статті 17 цього Закону.

3. Обрання членів наглядової ради здійснюється шляхом кумулятивного голосування, тобто голосування, коли загальна кількість голосів учасника корпоративного фонду помножується на кількість членів наглядової ради, що обираються, а учасник корпоративного фонду має право віддати всі підраховані таким чином голоси за одного кандидата або розподілити їх між кількома кандидатами.

Кумулятивне голосування проводиться щодо всіх кандидатів одночасно.

Обраними вважаються ті кандидати, які набрали найбільшу кількість голосів учасників корпоративного фонду.

Члени наглядової ради вважаються обраними, а наглядова рада вважається сформованою виключно за умови обрання повного кількісного складу наглядової ради шляхом кумулятивного голосування.

Кумулятивне голосування з питання обрання членів наглядової ради проводиться тільки з використанням бюлетенів для голосування.

4. Рішення загальних зборів з питань, передбачених пунктами 1-4 частини другої статті 17 цього Закону, приймається більш як трьома чвертями голосів учасників корпоративного фонду, які зареєструвалися для участі у загальних зборах.

Рішення загальних зборів з питання ліквідації строкового корпоративного фонду до закінчення строку, встановленого регламентом, приймається всіма учасниками корпоративного фонду.

5. Загальні збори не можуть приймати рішення з питань, не включених до порядку денного.

6. Загальні збори проводяться протягом дня, зазначеного у повідомленні про їх проведення.

7. На загальних зборах голосування проводиться з усіх питань порядку денного, винесених на голосування.

Стаття 26. Спосіб голосування

1. Голосування на загальних зборах з питань порядку денного може проводитися з використанням бюлетенів для голосування.

У корпоративному фонді з кількістю учасників понад 100 осіб голосування з питань порядку денного загальних зборів проводиться тільки з використанням бюлетенів.

Якщо порядок денний загальних зборів містить кілька питань, з кожного питання заповнюється окремий бюлетень.

2. Бюлетень для голосування (крім кумулятивного голосування) повинен містити:

- 1) повне найменування корпоративного фонду;
- 2) дату і час проведення загальних зборів;
- 3) питання, винесене на голосування, та проекти рішень з цього питання;
- 4) варіанти голосування за кожний проект рішення (написи «за», «проти», «утримався»);
- 5) застереження про те, що бюлетень повинен бути підписаний учасником (представником учасника) корпоративного фонду із зазначенням його прізвища, імені та по батькові, а в разі відсутності такого підпису вважається недійсним;
- 6) зазначення кількості голосів, що належать учаснику корпоративного фонду.

3. Бюлетень для кумулятивного голосування повинен містити:

- 1) повне найменування корпоративного фонду;
- 2) дату і час проведення загальних зборів;
- 3) перелік кандидатів у члени наглядової ради із зазначенням інформації про них відповідно до вимог, встановлених Комісією;
- 4) місце для зазначення учасником (представником учасника) корпоративного фонду кількості голосів, яку він віддає за кожного кандидата;
- 5) застереження про те, що бюлетень повинен бути підписаний учасником (представником учасника) корпоративного фонду із зазначенням його прізвища, імені та по батькові, а в разі відсутності такого підпису вважається недійсним;
- 6) зазначення кількості голосів, що належать учаснику корпоративного фонду.

У разі проведення голосування з питань обрання членів наглядової ради бюлетень для голосування повинен містити прізвище, ім'я та по батькові кандидата (кандидатів).

4. Форма і текст бюлетеня для голосування затверджуються наглядовою радою не пізніше ніж за десять робочих днів до дня проведення загальних зборів, а в разі скликання позачергових загальних зборів на вимогу учасників корпоративного фонду у випадках, передбачених статтею 30 цього Закону, — учасниками корпоративного фонду, які цього вимагають. Учасники корпоративного фонду мають право до проведення загальних зборів ознайомитися з формою бюлетеня для голосування в порядку, передбаченому в повідомленні про проведення загальних зборів.

5. Бюлетень для голосування визнається недійсним у разі, якщо його форма відрізняється від офіційно виготовленого корпоративним фондом зразка або на ньому відсутній підпис учасника (представника учасника) корпоративного фонду.

Під час підрахунку голосів враховуються голоси учасника корпоративного фонду лише з тих питань, з яких учасником такого фонду в бюлетені для голосування обраний один варіант голосування.

Бюлетені для голосування, що визнані недійсними з підстав, передбачених цією статтею, не враховуються під час підрахунку голосів.

Бюлетень для кумулятивного голосування визнається недійсним у разі, якщо учасник (представник учасника) корпоративного фонду зазначив у бюлетені більшу кількість голосів, ніж йому належить за таким голосуванням.

Стаття 27. Лічильна комісія

1. Роз'яснення з питань порядку голосування, підрахунку голосів та з інших питань, пов'язаних із забезпеченням проведення голосування на загальних зборах, надає лічильна комісія, яка обирається загальними зборами. Підрахунок голосів з питання обрання на загальних зборах лічильної комісії здійснює реєстраційна комісія.

Повноваження лічильної комісії можуть передаватися за договором депозитарію, компанії з управління активами, зберігачу цінних паперів або зберігачу активів корпоративного фонду. Умови договору затверджуються наглядовою радою.

2. У корпоративному фонді з кількістю учасників понад 100 осіб кількісний склад лічильної комісії не може бути меншим ніж три особи. До складу лічильної комісії не можуть включатися особи, які входять або є кандидатами до складу наглядової ради.

Стаття 28. Протокол про підсумки голосування

1. За підсумками голосування складається протокол, що підписується всіма членами лічильної комісії корпоративного фонду, які брали участь у підрахунку голосів.

У разі передачі повноважень лічильної комісії депозитарію або компанії з управління активами протокол про підсумки голосування підписує уповноважена особа депозитарію або компанії з управління активами.

2. У протоколі про підсумки голосування (крім кумулятивного голосування) зазначаються:

- 1) дата проведення голосування;

2) питання, винесене на голосування, рішення з якого прийнято загальними зборами;

3) рішення і кількість голосів «за», «проти», «утримався», «не голосував» щодо кожного проекту рішення з кожного питання порядку денного, винесеного на голосування.

3. У протоколі про підсумки кумулятивного голосування зазначаються:

- 1) дата проведення голосування;
- 2) кількість голосів, отриманих кожним кандидатом у члени наглядової ради;
- 3) кількість голосів учасників, які не взяли участь у голосуванні.

4. Рішення загальних зборів вважається прийнятим з моменту складення протоколу про підсумки голосування.

Підсумки голосування оголошуються на загальних зборах, під час яких проводилося голосування. Підсумки голосування доводяться до відома учасників корпоративного фонду протягом десяти робочих днів після закриття загальних зборів у спосіб, визначений статутом корпоративного фонду.

Підсумки голосування, оголошені на загальних зборах, не можуть відрізнитися від підсумків голосування, зазначених у протоколі про підсумки голосування.

5. Після складення протоколу про підсумки голосування бюлетені для голосування опечатовують лічильною комісією або особою, якій передано повноваження лічильної комісії, та зберігаються у корпоративному фонді протягом строку його діяльності.

Стаття 29. Протокол загальних зборів

1. Протокол загальних зборів складається протягом десяти робочих днів з моменту закриття загальних зборів та підписується головуючим і секретарем загальних зборів.

2. До протоколу загальних зборів вносяться відомості про:

- 1) дату, час і місце проведення загальних зборів;
- 2) дату складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах;
- 3) загальну кількість осіб, включених до переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах;
- 4) порядок голосування (відкрите, з використанням бюлетенів);
- 5) кворум загальних зборів;
- 6) головуючого та секретаря загальних зборів;
- 7) склад лічильної комісії;
- 8) порядок денний загальних зборів;
- 9) основні тези виступів;
- 10) підсумки голосування із зазначенням результатів голосування з кожного питання порядку денного загальних зборів та рішення, прийняті загальними зборами.

Протокол загальних зборів, підписаний головою та секретарем загальних зборів, прошивається, скріплюється печаткою та підписом голови наглядової ради корпоративного фонду.

Стаття 30. Позачергові загальні збори

1. Позачергові загальні збори скликаються наглядовою радою:

- 1) з власної ініціативи;
- 2) на вимогу компанії з управління активами, з якою укладено договір про управління активами корпоративного фонду;
- 3) на вимогу зберігача активів, з яким укладено договір про обслуговування активів корпоративного фонду;
- 4) на вимогу учасників (учасника) корпоративного фонду, які на день подання вимоги сукупно є власниками 10 і більше відсотків акцій корпоративного фонду;
- 5) в інших випадках, встановлених статутом або регламентом.

Вимога про скликання позачергових загальних зборів подається в письмовій формі за місцезнаходженням корпоративного фонду із зазначенням прізвища, імені, по батькові (найменування) учасників корпоративного фонду, які вимагають скликання позачергових загальних зборів, підстав для скликання та порядку денного, крім випадку скликання позачергових загальних зборів за ініціативою наглядової ради. У разі скликання позачергових загальних зборів з ініціативи учасників корпоративного фонду вимога повинна також містити інформацію про кількість належних учасникам корпоративного фонду акцій корпоративного фонду та бути підписаною всіма учасниками корпоративного фонду, які її подають.

2. Наглядова рада приймає рішення про скликання позачергових загальних зборів або про відмову в такому скликанні протягом десяти робочих днів з моменту отримання вимоги про їх скликання.

Позачергові загальні збори проводяться протягом 15 робочих днів з дня прийняття наглядовою радою рішення про проведення позачергових загальних зборів.

3. Рішення про відмову у скликанні позачергових загальних зборів може бути прийнято лише у разі:

1) якщо учасники корпоративного фонду на дату подання вимоги сукупно не є власниками 10 і більше відсотків акцій корпоративного фонду;

2) неповноти передбачених абзацом сьомим частини першої цієї статті даних, які повинні зазначатися у вимозі учасника корпоративного фонду про скликання позачергових загальних зборів.

4. Рішення наглядової ради про скликання позачергових загальних зборів або мотивоване рішення про відмову у скликанні надається відповідній особі або учасникам корпоративного фонду, які вимагають їх скликання, протягом трьох робочих днів з моменту його прийняття.

Наглядова рада не має права вносити зміни до порядку денного загальних зборів, що міститься у вимозі про скликання позачергових загальних зборів, крім включення до порядку денного нових питань або проектів рішень.

5. У випадках, передбачених статутом корпоративного фонду, наглядова рада зобов'язана прийняти рішення про скликання позачергових загальних зборів з надісланням учасникам корпоративного фонду письмового повідомлення про проведення позачергових загальних зборів та порядок денний відповідно до цього Закону не пізніше ніж за десять робочих днів до дня їх проведення з позбавленням учасників корпоративного фонду права вносити пропозиції до порядку денного.

6. У разі якщо протягом строку, встановленого частиною другою цієї статті, наглядова рада не прийняла рішення про скликання позачергових загальних зборів, такі збори можуть бути скликані учасниками корпоративного фонду, які цього вимагають. Рішення наглядової ради про відмову у скликанні позачергових загальних зборів може бути оскаржено учасниками корпоративного фонду до суду.

7. Корпоративний фонд або особа, яка веде облік прав власності на акції корпоративного фонду, зобов'язані надати на запит наглядової ради протягом трьох робочих днів інформацію про перелік власників акцій корпоративного фонду, а також іншу інформацію, необхідну для організації проведення позачергових загальних зборів.

У разі скликання загальних зборів учасниками корпоративного фонду повідомлення про це та інші матеріали розсилаються всім учасникам корпоративного фонду особою, яка веде облік прав власності на акції корпоративного фонду, за рахунок таких учасників корпоративного фонду.

Стаття 31. Проведення загальних зборів шляхом опитування

1. Статутом корпоративного фонду може бути передбачена можливість проведення загальних зборів шляхом опитування учасників корпоративного фонду без скликання його учасників для обговорення питань порядку денного (опитування), крім загальних зборів, які скликаються у випадку, передбаченому частиною п'ятою статті 30 цього Закону.

2. Шляхом опитування можуть прийматися рішення загальних зборів з усіх питань, віднесених до виключної компетенції загальних зборів.

3. Рішення про проведення загальних зборів шляхом опитування приймається наглядовою радою і повинно включати:

1) перелік питань, що виносяться на голосування шляхом опитування;

2) дату складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування, що є датою прийняття наглядовою радою рішення про проведення загальних зборів шляхом опитування;

3) дату надіслання учасникам корпоративного фонду бюлетенів для голосування шляхом опитування (не пізніше ніж через вісім робочих днів після дня складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування);

4) дату закінчення отримання корпоративним фондом заповнених учасниками корпоративного фонду бюлетенів для голосування шляхом опитування (не раніше ніж через 20 і не пізніше ніж через 45 робочих днів після дня надіслання учасникам корпоративного фонду бюлетенів для голосування шляхом опитування);

5) форму і текст бюлетеня для голосування шляхом опитування;

6) перелік документів щодо питань, винесених на голосування.

4. Рішення про проведення загальних зборів шляхом опитування не пізніше ніж за 20 робочих днів до встановленої дати закінчення отримання корпоративним фондом бюлетенів повинно бути опубліковано в офіційному друкованому виданні Комісії.

У разі якщо акції корпоративного фонду перебувають в обігу на фондовій біржі, рішення про проведення загальних зборів шляхом опитування надсилається відповідній фондовій біржі не пізніше ніж за 20 робочих днів до встановленої дати закінчення отримання корпоративним фондом бюлетенів.

5. Бюлетень для голосування шляхом опитування (крім кумулятивного голосування) повинен містити:

- 1) повне найменування корпоративного фонду;
- 2) дату складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування;
- 3) дату закінчення отримання корпоративним фондом заповнених учасниками корпоративного фонду бюлетенів для голосування шляхом опитування;
- 4) питання, винесене на голосування, та проекти рішень з цього питання;
- 5) варіанти голосування за кожний проект рішення (написи «за», «проти», «утримався»);
- 6) прізвище, ім'я, по батькові або найменування учасника корпоративного фонду та кількість голосів, що йому належить;
- 7) застереження про те, що підпис на бюлетені уповноваженої особи учасника корпоративного фонду, який є юридичною особою, повинен бути засвідчений печаткою такої юридичної особи, а підпис учасника корпоративного фонду — фізичної особи повинен бути засвідчений в установленому законодавством порядку;
- 8) застереження про те, що у разі відсутності засвідчення підпису бюлетень вважається недійсним.
6. Бюлетень для кумулятивного голосування шляхом опитування повинен містити:

- 1) повне найменування корпоративного фонду;
- 2) дату складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування;
- 3) дату закінчення отримання корпоративним фондом заповнених учасниками корпоративного фонду бюлетенів для голосування шляхом опитування;
- 4) перелік кандидатів до складу наглядової ради із зазначенням інформації про них відповідно до вимог, встановлених Комісією;
- 5) місце для зазначення учасником корпоративного фонду кількості голосів, яку він віддає за кожного кандидата;
- 6) прізвище, ім'я, по батькові або найменування учасника корпоративного фонду та кількість голосів, що йому належить;
- 7) застереження про те, що підпис на бюлетені уповноваженої особи учасника корпоративного фонду, який є юридичною особою, повинен бути засвідчений печаткою такої юридичної особи, а підпис учасника корпоративного фонду — фізичної особи повинен бути засвідчений в установленому законодавством порядку;
- 8) застереження про те, що у разі відсутності засвідчення підпису бюлетень вважається недійсним.
7. Бюлетень для голосування шляхом опитування підписується головою наглядової ради корпоративного фонду, якщо інше не передбачено статутом або положенням про загальні збори корпоративного фонду, та скріплюється печаткою корпоративного фонду.

Зазначений бюлетень та документи з питань, винесених на голосування, надсилаються кожному учаснику корпоративного фонду, включеному до переліку учасників такого фонду, які мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування, персонально поштовим відправленням з повідомленням про вручення, якщо статутом корпоративного фонду не передбачено інший порядок їх отримання учасниками корпоративного фонду.

Учасник корпоративного фонду заповнює та підписує бюлетень для голосування шляхом опитування та надсилає його корпоративному фонду поштовим відправленням, якщо інший порядок не передбачено статутом корпоративного фонду. Підпис учасника корпоративного фонду на бюлетені може посвідчуватися депозитарієм, зберігачем, нотаріусом та іншими посадовими особами, які вчиняють нотаріальні дії, чи в іншому передбаченому законодавством порядку.

8. Учасники корпоративного фонду, бюлетені від яких надійшли до корпоративного фонду до встановленої дати закінчення отримання корпоративним фондом бюлетенів для голосування шляхом опитування, вважаються такими, що взяли участь у загальних зборах шляхом опитування.

Загальні збори шляхом опитування вважаються такими, що відбулися, якщо у них взяли участь учасники корпоративного фонду, які сукупно є власниками понад 50 відсотків акцій корпоративного фонду, що перебувають в обігу на дату складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування.

9. Рішення загальних зборів з питань, винесених на голосування шляхом опитування, приймаються у порядку, визначеному статтею 25 цього Закону.

10. Опрацювання бюлетенів для голосування шляхом опитування та підрахунок голосів учасників корпоративного фонду розпочинаються не раніше встановленої дати закінчення отримання корпоративним фондом зазначених бюлетенів.

Підрахунок голосів учасників корпоративного фонду здійснює лічильна комісія, до складу якої входять по одному представнику компанії з управління активами та зберігача, які здійснюють обслуговування активів такого корпоративного фонду, а також його наглядової ради. Контроль за підрахунком голосів учасників корпоративного фонду може здійснюватися Комісією у встановленому нею порядку. Учасники (учасник) корпоративного фонду, які на дату складення переліку учасників корпоративного фонду, що мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування, сукупно є власниками 5 і більше відсотків акцій корпоративного фонду, мають право здійснювати контроль за підрахунком голосів учасників корпоративного фонду в порядку, встановленому Комісією.

11. Протокол про підсумки голосування шляхом опитування складається не пізніше ніж через п'ять робочих днів з дня закінчення отримання корпоративним фондом бюлетенів для голосування шляхом опитування та підписується головою наглядової ради корпоративного фонду, якщо інше не передбачено статутом корпоративного фонду або положенням про загальні збори корпоративного фонду. У протоколі про підсумки голосування шляхом опитування зазначаються:

- 1) дата складення переліку учасників корпоративного фонду,

які мають право на участь у загальних зборах шляхом опитування;

2) дата надіслання учасникам корпоративного фонду бюлетенів для голосування шляхом опитування;

3) дата закінчення отримання корпоративним фондом заповнених учасниками корпоративного фонду бюлетенів для голосування шляхом опитування;

4) перелік питань, винесених на голосування шляхом опитування;

5) загальна кількість осіб, включених до переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах;

6) загальна кількість голосів учасників корпоративного фонду, які взяли участь у загальних зборах шляхом опитування;

7) кворум загальних зборів;

8) підсумки голосування із зазначенням кількості голосів «за», «проти» і «утримався» щодо кожного питання, винесеного на голосування шляхом опитування, та рішення, прийняті з кожного питання;

9) дата складення протоколу про підсумки голосування шляхом опитування.

12. Підсумки голосування шляхом опитування доводяться до відома учасників корпоративного фонду у строк та спосіб, що визначені статутом або положенням про загальні збори корпоративного фонду.

13. За відсутності кворуму загальних зборів, що проводяться шляхом опитування, наступні загальні збори шляхом опитування з тих самих питань порядку денного не проводяться.

Стаття 32. Особливості проведення загальних зборів корпоративного фонду, що складається з однієї особи

1. У разі якщо корпоративний фонд складається з однієї особи, до такого фонду не застосовуються положення статей 19-31 цього Закону щодо порядку скликання та проведення загальних зборів.

2. Повноваження загальних зборів, передбачені статтею 17 цього Закону, а також внутрішніми документами корпоративного фонду, здійснюються учасником корпоративного фонду одноосібно.

Рішення учасника корпоративного фонду з питань, що належать до компетенції загальних зборів, оформляється ним письмово (у формі рішення, наказу тощо) та засвідчується печаткою корпоративного фонду або нотаріально.

Стаття 33. Створення наглядової ради

1. Наглядова рада корпоративного фонду є органом, що здійснює захист прав учасників корпоративного фонду, та відповідно до цього Закону і статуту корпоративного фонду здійснює нагляд за діяльністю корпоративного фонду і виконанням умов регламенту, інвестиційної декларації та договору про управління активами корпоративного фонду.

2. Створення наглядової ради корпоративного фонду є обов'язковим.

3. Кількісний склад наглядової ради встановлюється статутом, становить непарну кількість осіб та не може бути меншим ніж три особи.

4. Порядок роботи та відповідальність членів наглядової ради визначаються цим Законом і статутом корпоративного фонду.

5. Член наглядової ради не може передавати свої повноваження іншій особі.

6. У разі якщо корпоративний фонд складається з однієї особи, до такого фонду не застосовуються положення статей 35-38 цього Закону.

Повноваження наглядової ради, передбачені статтею 34 цього Закону, а також внутрішніми документами корпоративного фонду, здійснюються учасником корпоративного фонду одноосібно.

Рішення учасника корпоративного фонду з питань, що належать до компетенції наглядової ради, оформляється ним письмово (у формі рішення, наказу тощо) та засвідчується печаткою корпоративного фонду або нотаріально.

Стаття 34. Компетенція наглядової ради

1. До компетенції наглядової ради належать:

- 1) прийняття рішення про проведення чергових та позачергових загальних зборів, крім скликання учасниками корпоративного фонду позачергових загальних зборів;
- 2) затвердження порядку денного загальних зборів, прийняття рішення про дату їх проведення та про включення пропозицій до порядку денного, крім скликання учасниками корпоративного фонду позачергових загальних зборів;
- 3) обрання голови наглядової ради;
- 4) затвердження регламенту та змін до нього;
- 5) затвердження змін до проспекту емісії акцій корпоративного фонду;
- 6) обрання реєстраційної комісії, за винятком скликання позачергових загальних зборів учасниками корпоративного фонду;
- 7) визначення дати складення переліку осіб, які мають право на отримання дивідендів, порядку та строків виплати дивідендів (для корпоративного фонду закритого типу);
- 8) визначення дати складення переліку учасників корпоративного фонду, яким надсилається повідомлення про проведення загальних зборів відповідно до частини першої статті 19 цього Закону, та дати складення переліку учасників корпоративного фонду, які мають право на участь у загальних зборах відповідно до статті 18 цього Закону;
- 9) затвердження договорів щодо активів корпоративного фонду, укладених компанією з управління активами, на суму, яка перевищує встановлену статутом або регламентом мінімальну вартість;
- 10) вирішення інших питань, що належать до компетенції наглядової ради згідно із законом або статутом корпоративного фонду.

Стаття 35. Обрання членів наглядової ради

1. Члени наглядової ради обираються з числа фізичних осіб, які мають повну цивільну дієздатність.

2. Повноваження члена наглядової ради дійсні з моменту його затвердження рішенням загальних зборів.

3. Одна і та сама особа може обиратися до складу наглядової ради неодноразово.

4. До складу наглядової ради корпоративного фонду не можуть входити представники чи пов'язані особи:

- 1) компанії з управління активами корпоративного фонду (крім венчурного фонду);
- 2) торговців цінними паперами, які обслуговують корпоративний фонд;
- 3) зберігача активів корпоративного фонду;
- 4) депозитарію, який обслуговує корпоративний фонд;
- 5) аудитора (аудиторської фірми) корпоративного фонду;
- 6) оцінювача майна корпоративного фонду.

Стаття 36. Голова наглядової ради

1. Голова наглядової ради корпоративного фонду обирається членами наглядової ради з їх числа простою більшістю голосів від кількісного складу наглядової ради, якщо інше не передбачено статутом корпоративного фонду.

Наглядова рада має право в будь-який час переобрати голову наглядової ради.

2. Голова наглядової ради організовує її роботу, скликає засідання наглядової ради та головує на них, відкриває загальні збори, організовує обрання секретаря загальних зборів, якщо інше не передбачено статутом корпоративного фонду, здійснює інші повноваження, передбачені статутом.

3. У разі неможливості виконання головою наглядової ради своїх повноважень його повноваження виконує один із членів наглядової ради за її рішенням, якщо інше не передбачено статутом.

Стаття 37. Засідання наглядової ради

1. Засідання наглядової ради скликаються за ініціативою голови наглядової ради або на вимогу члена наглядової ради.

Засідання наглядової ради також скликаються на вимогу компанії з управління активами корпоративного фонду, зберігача

активів корпоративного фонду, аудитора (аудиторської фірми) корпоративного фонду.

На вимогу наглядової ради в її засіданні або в розгляді окремих питань порядку денного засідання беруть участь представники компанії з управління активами корпоративного фонду, зберігача активів корпоративного фонду, аудитора (аудиторської фірми) корпоративного фонду.

Засідання наглядової ради проводиться в міру потреби з періодичністю, визначеною статутом.

Статут може передбачати порядок прийняття наглядовою радою рішення в результаті проведення голосування шляхом опитування.

- Наглядова рада зобов'язана провести засідання у разі:
- 1) неплатоспроможності корпоративного фонду;
- 2) зменшення вартості чистих активів більш як на 25 відсотків порівняно з результатами останньої оцінки (для корпоративного фонду закритого або інтервального типу);
- 3) зменшення вартості чистих активів більш як на 15 відсотків за семиденний строк (для корпоративного фонду відкритого типу);
- 4) зменшення вартості чистих активів нижче їх номінальної вартості;
- 5) наявності інших обставин, визначених у статуті корпоративного фонду.

3. Засідання наглядової ради є правоможним, якщо в ньому бере участь не менше ніж половина її складу. Статутом може встановлюватися більша кількість членів наглядової ради, необхідна для визнання її засідань правоможними.

4. Рішення наглядової ради приймається простою більшістю голосів членів наглядової ради, які беруть участь у засіданні та мають право голосу, якщо для прийняття рішення статутом не встановлюється більша кількість голосів.

5. На засіданні наглядової ради кожний член наглядової ради має один голос.

Статутом може передбачатися право вирішального голосу головуючого в разі рівного розподілу голосів членів наглядової ради під час прийняття рішень.

6. Протокол засідання наглядової ради оформляється не пізніше ніж через п'ять робочих днів після проведення засідання. У протоколі засідання наглядової ради зазначаються:

- 1) місце, дата і час проведення засідання;
  - 2) особи, які брали участь у засіданні;
  - 3) порядок денний засідання;
  - 4) питання, винесені на голосування, та підсумки голосування із зазначенням членів наглядової ради, які голосували «за», «проти», «утримався» або не голосували з кожного питання;
  - 5) зміст прийнятих рішень.
7. Протокол засідання наглядової ради підписує головуючий на засіданні.

Протокол засідання наглядової ради розміщується безоплатно на веб-сайті компанії з управління активами корпоративного фонду та в загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії про ринок цінних паперів.

8. Засідання наглядової ради або розгляд окремого питання за її рішенням може фіксуватися технічними засобами.

Стаття 38. Дострокове припинення повноважень членів наглядової ради

1. Загальні збори можуть прийняти рішення про дострокове припинення повноважень всіх членів наглядової ради та одночасне обрання нових членів. Без рішення загальних зборів повноваження члена наглядової ради припиняються:

- 1) за його бажанням за умови надіслання письмового повідомлення про це корпоративному фонду за два тижні;
- 2) у разі неможливості в подальшому виконувати обов'язки члена наглядової ради за станом здоров'я;
- 3) у разі набрання законної сили вироком чи рішенням суду, яким його засуджено до покарання, що виключає можливість виконання обов'язків члена наглядової ради;
- 4) у разі смерті, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім, померлим.

Статутом корпоративного фонду можуть бути передбачені додаткові підстави для припинення повноважень члена наглядової ради.

2. Якщо кількість членів наглядової ради становить менше половини її кількісного складу, передбаченого статутом, наглядова рада неправоможна приймати будь-які рішення, крім тих, які пов'язані із скликанням та проведенням позачергових загальних зборів.

До порядку денного таких позачергових зборів обов'язково включаються питання про обрання нових членів наглядової ради.

Стаття 39. Припинення корпоративного фонду

1. Корпоративний фонд припиняється виключно шляхом ліквідації.

Добровільна ліквідація корпоративного фонду здійснюється за рішенням загальних зборів учасників корпоративного фонду у порядку, передбаченому цим Законом, з дотриманням вимог Цивільного кодексу України.

2. Корпоративний фонд ліквідується в обов'язковому порядку, якщо:

- 1) внаслідок викупу акцій корпоративного фонду вартість його активів стала меншою, ніж встановлений цим Законом мінімальний розмір статутного капіталу корпоративного фонду;
- 2) закінчився строк діяльності корпоративного фонду (для строкового корпоративного фонду);
- 3) проспект емісії акцій корпоративного фонду, випущених з метою спільного інвестування, не зареєстровано протягом одного року з дня внесення відомостей про корпоративний фонд до Реєстру;
- 4) протягом одного місяця після закінчення дії договору з компанією з управління активами та/або зберігачем активів корпоративного фонду строк дії такого договору не продовжено або не укладено договір з іншою компанією з управління активами та/або зберігачем активів корпоративного фонду;
- 5) анульовано ліцензію, видану компанії з управління активами на провадження діяльності з управління активами інституційних інвесторів, та не укладено протягом 30 робочих днів договір з іншою компанією з управління активами;
- 6) анульовано ліцензію, видану зберігачу активів корпоративного фонду на провадження депозитарної діяльності зберігача цінних паперів, та не укладено протягом 30 робочих днів договір з іншим зберігачем активів інституту спільного інвестування;
- 7) в інших випадках, передбачених законом.

Ліквідація з підстав, передбачених цією частиною, здійснюється за рішенням загальних зборів учасників корпоративного фонду. У разі неприйняття ними такого рішення ліквідація здійснюється на підставі рішення суду, зокрема, за позовом Комісії або іншого уповноваженого державного органу.

3. У разі якщо протягом одного місяця з дня закінчення строку, передбаченого статутом та регламентом строкового корпоративного фонду, загальними зборами учасників корпоративного фонду не прийнято рішення про ліквідацію, ліквідація такого фонду здійснюється за рішенням наглядової ради.

4. Ліквідація строкового корпоративного фонду до закінчення строку, встановленого регламентом, є можливою за умови згоди усіх його учасників.

5. З моменту прийняття рішення про ліквідацію корпоративного фонду розміщення та обіг акцій такого фонду забороняються.

6. Корпоративний фонд ліквідується в порядку та у строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

Розрахунки з учасниками корпоративного фонду під час ліквідації корпоративного фонду здійснюються в порядку, встановленому Комісією.

7. До складу ліквідаційної комісії корпоративного фонду обов'язково повинні входити представники компанії з управління активами та зберігача активів корпоративного фонду (крім випадків, передбачених пунктами 4-6 частини другої цієї статті).

8. Процедура ліквідації корпоративного фонду здійснюється в такому порядку:

- 1) прийняття загальними зборами рішення про ліквідацію корпоративного фонду, про обрання ліквідаційної комісії, про зупинення розміщення та обігу акцій корпоративного фонду (крім операцій, пов'язаних із викупом акцій корпоративного фонду), про розрахунки з учасниками корпоративного фонду іншими, ніж кошти, активами фонду;
- 2) задоволення вимог кредиторів, у тому числі компанії з управління активами корпоративного фонду, зберігача активів корпоративного фонду, депозитарію, аудитора (аудиторської фірми) та оцінювача майна корпоративного фонду;
- 3) реалізація активів корпоративного фонду, крім випадків, передбачених частиною дев'ятою цієї статті;
- 4) складення ліквідаційною комісією проміжного ліквідаційного балансу;
- 5) затвердження наглядовою радою проміжного ліквідаційного балансу;
- 6) розподіл ліквідаційною комісією активів корпоративного фонду в порядку, встановленому статтею 40 цього Закону;
- 7) складення ліквідаційною комісією ліквідаційного балансу;
- 8) подання ліквідаційною комісією до Комісії документів для скасування реєстрації випуску акцій корпоративного фонду, скасування проспекту емісії акцій корпоративного фонду та анулювання свідоцтва про реєстрацію випуску акцій корпоративного фонду;
- 9) скасування Комісією реєстрації випуску акцій корпоративного фонду, проспекту емісії акцій корпоративного фонду та анулювання свідоцтва про реєстрацію випуску акцій корпоративного фонду;
- 10) подання ліквідаційною комісією до Комісії документів для скасування реєстрації регламенту, анулювання свідоцтва про внесення до Реєстру та виключення відомостей про корпоративний фонд з Реєстру;
- 11) виключення Комісією відомостей про корпоративний фонд з Реєстру;
- 12) державна реєстрація припинення корпоративного фонду.

9. Розподіл ліквідаційною комісією інших, ніж кошти, активів корпоративного фонду здійснюється до виконання вимог пункту 3 частини восьмої цієї статті за умови згоди всіх учасників корпоративного фонду та оформляється договором про розподіл інших, ніж кошти, активів корпоративного фонду, що укладається між ліквідаційною комісією та всіма учасниками корпоративного фонду.

У разі розподілу інших, ніж кошти, активів корпоративного фонду реалізація таких активів не здійснюється.

10. Корпоративний фонд після виключення відомостей про нього з Реєстру зобов'язаний здійснити всі дії, пов'язані з його ліквідацією як юридичної особи.

Стаття 40. Розподіл активів корпоративного фонду в разі його ліквідації

1. Після реалізації активів корпоративного фонду ліквідаційною комісією кошти, отримані від реалізації, розподіляються у такій черговості:

- 1) здійснюються виплати учасникам корпоративного фонду, що подали заявки на викуп акцій корпоративного фонду до моменту прийняття рішення про ліквідацію корпоративного фонду (крім закритих корпоративних фондів);
- 2) вносяться обов'язкові платежі до Державного бюджету України;
- 3) задовольняються вимоги кредиторів;
- 4) розподіляються кошти між учасниками корпоративного фонду пропорційно кількості акцій корпоративного фонду, що їм належать, у порядку, визначеному Комісією.
2. Розподіл активів здійснюється після повного задоволення вимог попередньої черги.
3. Розрахунки з учасниками корпоративного фонду в процесі ліквідації корпоративного фонду можуть здійснюватися іншими, ніж кошти, активами корпоративного фонду у разі, якщо:

- 1) акції корпоративного фонду розміщувалися лише шляхом приватного розміщення;
- 2) регламентом передбачена можливість здійснення розрахунків з учасниками корпоративного фонду іншими, ніж кошти, активами корпоративного фонду;
- 3) згода на здійснення розрахунків з учасниками корпоративного фонду іншими, ніж кошти, активами корпоративного фонду надана усіма учасниками корпоративного фонду;
- 4) кошти, наявні в активах корпоративного фонду на момент прийняття рішення про ліквідацію, є достатніми для внесення обов'язкових платежів до Державного бюджету України та задоволення вимог кредиторів і будуть використовуватися виключно для таких цілей.

4. У разі здійснення розрахунків з учасниками корпоративного фонду іншими, ніж кошти, активами корпоративного фонду розподіл таких активів між учасниками корпоративного фонду здійснюється пропорційно кількості акцій, що їм належать, у порядку, затвердженому загальними зборами учасників корпоративного фонду.

Перерозподіл інших, ніж кошти, активів корпоративного фонду під час розрахунку іншими, ніж кошти, активами після укладення договору про розподіл таких активів забороняється.

Розділ III

ПАЙОВИЙ ФОНД

Стаття 41. Правовий статус пайового фонду

1. Пайовий фонд — сукупність активів, що належать учасникам такого фонду на праві спільної часткової власності, перебувають в управлінні компанії з управління активами та обліковуються нею окремо від результатів її господарської діяльності.

2. Мінімальний обсяг активів пайового фонду становить 1250 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановленому законом на день реєстрації фонду як інституту спільного інвестування.

Вимоги щодо мінімального обсягу активів застосовуються до пайового фонду через шість місяців з дня реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів такого фонду.

Якщо обсяг активів пайового фонду став меншим, ніж мінімальний обсяг активів пайового фонду та протягом шести місяців не збільшився до мінімального обсягу активів, такий пайовий фонд підлягає ліквідації.

3. Пайовий фонд не є юридичною особою і не може мати посадових осіб.

4. У регламенті та проспекті емісії інвестиційних сертифікатів пайового фонду обов'язково зазначаються його найменування та слова «пайовий інвестиційний фонд», тип, вид, клас (у разі якщо фонд є спеціалізованим або кваліфікаційним) фонду та належність його до біржового або венчурного фонду.

Стаття 42. Створення пайового фонду

1. Пайовий фонд створюється компанією з управління активами.

2. Створення пайового фонду здійснюється в такій послідовності:

- 1) прийняття уповноваженим органом компанії з управління активами рішення про створення пайового фонду;
- 2) затвердження уповноваженим органом компанії з управління активами регламенту;
- 3) подання до Комісії документів для реєстрації пайового фонду та внесення відомостей про пайовий фонд до Реєстру;
- 4) реєстрація Комісією регламенту, внесення відомостей про пайовий фонд до Реєстру, присвоєння коду згідно з Реєстром та видача свідоцтва про внесення до Реєстру;
- 5) укладення договорів з аудитором (аудиторською фірмою), зберігачем активів пайового фонду, депозитарієм;
- 6) укладення в разі потреби договору з андеррайтером;
- 7) затвердження уповноваженим органом компанії з управління активами проспекту емісії інвестиційних сертифікатів;
- 8) подання до Комісії документів, необхідних для реєстрації проспекту емісії інвестиційних сертифікатів;
- 9) реєстрація Комісією проспекту емісії інвестиційних сертифікатів та видача компанії з управління активами свідоцтва про реєстрацію випуску акцій пайового фонду.

фікатів та видача компанії з управління активами свідоцтва про реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів;

10) присвоєння інвестиційним сертифікатам міжнародного ідентифікаційного номера цінних паперів.

3. Створення пайового фонду іншим шляхом, ніж передбачено частиною другою цієї статті, забороняється.

4. Емітентом інвестиційних сертифікатів пайового фонду є компанія з управління активами такого фонду.

5. Пайовий фонд вважається створеним з дня внесення відомостей про нього до Реєстру.

6. У період між внесенням відомостей про пайовий фонд до Реєстру та реєстрацією проспекту емісії інвестиційних сертифікатів компанія з управління активами пайового фонду не має права вчиняти за рахунок та в інтересах такого фонду будь-які дії, крім тих, що спрямовані на реєстрацію проспекту емісії його інвестиційних сертифікатів.

Стаття 43. Функціонування пайового фонду

1. Бухгалтерський та податковий облік операцій і результатів діяльності із спільного інвестування, які проводяться компанією з управління активами через пайовий фонд, здійснюється компанією з управління активами окремо від обліку операцій та результатів її господарської діяльності та обліку операцій і результатів діяльності інших інститутів спільного інвестування, активи яких перебувають в її управлінні.

2. Укладаючи договори за рахунок активів пайового фонду, компанія з управління активами діє від свого імені в інтересах пайового фонду з обов'язковим зазначенням у таких договорах реквізитів фонду.

3. Активи пайового фонду, в тому числі нерухоме майно, цінні папери і депозити, реєструються в установленому порядку на ім'я компанії з управління активами з обов'язковим зазначенням реквізитів такого фонду.

4. У разі якщо регламентом передбачено, що активи пайового фонду включають нерухоме майно, компанія з управління активами укладає договір з оцінювачем майна пайового фонду.

Стаття 44. Регламент пайового фонду

1. Особливості функціонування пайового фонду визначаються його регламентом.

2. Регламент повинен містити:

- 1) порядок визначення вартості чистих активів та ціни розміщення (викупу) інвестиційних сертифікатів;
- 2) порядок визначення розміру винагороди компанії з управління активами та покриття витрат, пов'язаних з діяльністю фонду, що відшкодовуються за рахунок його активів;
- 3) порядок виплати дивідендів пайовим фондом (для закритого пайового фонду, якщо така виплата передбачена його регламентом);
- 4) порядок та строки викупу інвестиційних сертифікатів компанією з управління активами пайового фонду;
- 5) інвестиційну декларацію;
- 6) відомості про компанію з управління активами.

3. У разі внесення змін до регламенту компанія з управління активами пайового фонду протягом десяти робочих днів з дня реєстрації Комісією змін до регламенту надає зберігачу активів пайового фонду копію змін до регламенту.

Стаття 45. Участь у пайовому фонді

1. Учасник пайового фонду — юридична або фізична особа, яка є власником інвестиційного сертифіката такого фонду.

2. Учасники пайового фонду не мають права впливати на діяльність компанії з управління активами.

3. У пайовому фонді наглядова рада не створюється.

Стаття 46. Припинення пайового фонду

1. Пайовий фонд припиняється виключно шляхом ліквідації.
2. Компанія з управління активами пайового фонду приймає рішення про його ліквідацію у разі, якщо:
- 1) вартість активів пайового фонду стала меншою, ніж мінімальний обсяг активів пайового фонду, та протягом шести місяців не збільшилася до мінімального обсягу активів;
- 2) закінчився строк діяльності пайового фонду (для строкового пайового фонду);
- 3) проспект емісії інвестиційних сертифікатів пайового фонду, випущених з метою спільного інвестування, не зареєстровано протягом одного року з дня внесення відомостей про пайовий фонд до Реєстру;
- 4) протягом одного місяця після закінчення дії договору із зберігачем активів пайового фонду строк дії такого договору не продовжено або не укладено договір з іншим зберігачем активів пайового фонду;
- 5) анульовано ліцензію, видану компанії з управління активами на провадження діяльності з управління активами інституційних інвесторів;
- 6) анульовано ліцензію, видану зберігачу активів пайового фонду на провадження депозитарної діяльності зберігача цінних паперів, та не укладено компанією з управління активами протягом 30 робочих днів договір з іншим зберігачем активів пайового фонду;
- 7) в інших випадках, передбачених цим Законом.

3. На наступний робочий день після закінчення строку, на який був створений строковий пайовий фонд, компанія з управління активами повинна прийняти рішення про ліквідацію такого фонду.

Для проведення ліквідації пайового фонду створюється ліквідаційна комісія в порядку, встановленому Комісією.

Якщо проспект емісії інвестиційних сертифікатів пайового фонду не зареєстровано протягом одного року з дня внесення такого фонду до Реєстру, зазначений пайовий фонд ліквідується без створення ліквідаційної комісії.

4. Ліквідація строкового пайового фонду до закінчення строку, встановленого його регламентом, є можливою за умови згоди усіх його учасників.

5. З моменту прийняття рішення про ліквідацію пайового фонду розміщення та обіг інвестиційних сертифікатів забороняється.

6. Пайовий фонд ліквідується в порядку та у строки, що встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

Розрахунки з учасниками пайового фонду під час ліквідації пайового фонду здійснюються в порядку, встановленому Комісією.

Стаття 47. Розподіл активів пайового фонду в разі його ліквідації

1. У процесі ліквідації пайового фонду його активи реалізуються за кошти в строки, встановлені Комісією. Кошти, отримані від реалізації, розподіляються у такій черговості:

- 1) здійснюються виплати учасникам пайового фонду, що подали заявки на викуп інвестиційних сертифікатів до моменту прийняття рішення про ліквідацію пайового фонду (крім закритих пайових фондів);
- 2) вносяться обов'язкові платежі до Державного бюджету України;
- 3) задовольняються вимоги кредиторів компанії з управління активами пайового фонду з погашення заборгованості, яка виникла у зв'язку з діяльністю пайового фонду, що ліквідується;
- 4) розподіляються кошти між учасниками пайового фонду пропорційно кількості інвестиційних сертифікатів пайового фонду, що їм належать, у порядку, встановленому Комісією.

2. Розподіл коштів здійснюється після повного задоволення вимог попередньої черги.

3. Розрахунки з учасниками пайового фонду в процесі ліквідації пайового фонду можуть здійснюватися іншими, ніж кошти, активами пайового фонду у разі, якщо:

- 1) інвестиційні сертифікати розміщувалися лише шляхом приватного розміщення;
- 2) регламентом передбачена можливість здійснення розрахунків з учасниками пайового фонду іншими, ніж кошти, активами пайового фонду;
- 3) згода на здійснення розрахунків з учасниками пайового фонду іншими, ніж кошти, активами пайового фонду надана усіма учасниками пайового фонду;
- 4) кошти, наявні в активах пайового фонду на момент прий-

няття рішення про ліквідацію, є достатньою для внесення обов'язкових платежів до Державного бюджету України та задоволення вимог кредиторів і будуть використовуватися виключно для таких цілей.

4. Розподіл інших, ніж кошти, активів пайового фонду здійснюється за умови згоди всіх учасників такого фонду та оформляється договором про розподіл інших, ніж кошти, активів пайового фонду, що укладається між ліквідаційною комісією та всіма учасниками фонду.

У разі здійснення розрахунків з учасниками пайового фонду іншими, ніж кошти, активами пайового фонду розподіл таких активів між учасниками пайового фонду здійснюється пропорційно кількості інвестиційних сертифікатів, що їм належать.

Перерозподіл інших, ніж кошти, активів пайового фонду під час розрахунку іншими, ніж кошти, активами після укладення договору про розподіл таких активів пайового фонду забороняється.

5. Після закінчення розрахунків у порядку, передбаченому цією статтею, ліквідаційна комісія пайового фонду подає до Комісії документи для скасування реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів та звіт про результати ліквідації пайового фонду. Вимоги до звіту встановлюються Комісією.

Виключення відомостей про пайовий фонд з Реєстру здійснюється після скасування реєстрації випуску його інвестиційних сертифікатів.

6. Пайовий фонд вважається таким, що ліквідований, після виключення відомостей про нього з Реєстру.

Розділ IV

АКТИВИ ІНСТИТУТУ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТИВАННЯ

Стаття 48. Склад і структура активів інституту спільного інвестування

1. Активи інституту спільного інвестування можуть складатися з цінних паперів, коштів, у тому числі в іноземній валюті, банківських металів та інших активів, передбачених законодавством.

2. Вартість нерухомості та цінних паперів, які не допущені до торгів на фондовій біржі, не може становити більше ніж 50 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування недиверсифікованого виду. Зазначене обмеження не застосовується до венчурних фондів.

3. Інституту спільного інвестування диверсифікованого виду забороняється:

1) розміщувати в цінні папери банків та банківські метали більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування. При цьому забороняється інвестувати понад 10 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування в цінні папери та зобов'язання одного банку;

2) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери та зобов'язання однієї юридичної особи (крім банку) більше ніж 5 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування;

3) придбавати або додатково інвестувати у державні цінні папери, цінні папери, забезпечені державною гарантією, більше ніж 50 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування. При цьому забороняється інвестувати понад 10 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування у цінні папери одного випуску;

4) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери органів місцевого самоврядування більше ніж 40 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування. При цьому забороняється інвестувати понад 10 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування у цінні папери органів місцевого самоврядування одного випуску;

5) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери, доходи за якими гарантовано урядами іноземних держав, більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування. При цьому забороняється придбавати або додатково інвестувати в цінні папери, доходи за якими гарантовано урядом однієї іноземної держави, більше ніж 10 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування;

6) придбавати або додатково інвестувати в акції та облігації іноземних емітентів, які допущені до торгів на організованих фондових ринках іноземних держав, більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування;

7) придбавати або додатково інвестувати в інші активи, передбачені законодавством України, більше ніж 5 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування;

8) придбавати або додатково інвестувати в об'єкти нерухомості більше ніж 10 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування.

Вартість цінних паперів, що не допущені до торгів на фондовій біржі, не може становити більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів інституту спільного інвестування диверсифікованого виду.

4. До складу активів венчурного фонду можуть входити боргові зобов'язання. Такі зобов'язання можуть бути оформлені векселями, заставними, договорами відступлення прав вимоги, позики та в інший спосіб, не заборонений законодавством.

Венчурний фонд має право надавати кошти у позику. Позики за рахунок коштів венчурного фонду можуть надаватися тільки юридичним особам, за умови що не менш як 10 відсотків статутного капіталу відповідної юридичної особи належить такому венчурному фонду.

Активи венчурного фонду можуть повністю складатися з коштів, нерухомості, корпоративних прав, прав вимоги та цінних паперів, що не допущені до торгів на фондовій біржі.

5. До складу активів спеціалізованого фонду грошового ринку можуть входити:

1) кошти в національній та іноземній валюті;

2) ощадні (депозитні) сертифікати, поточні та строкові депозити до двох років (у тому числі в іноземній валюті);

3) державні цінні папери, строк погашення яких не перевищує двох календарних років;

4) облігації місцевих позик, строк погашення яких не перевищує двох календарних років;

5) боргові цінні папери, строк погашення яких не перевищує двох календарних років, забезпечені державною або місцевою гарантією;

6) боргові цінні папери, строк погашення яких не перевищує двох календарних років, погашення та отримання доходу за якими гарантовано урядами іноземних держав, суверенний кредитний рейтинг яких не нижче рівня, встановленого Комісією;

7) облігації підприємств, строк погашення або дострокового погашення емітентом яких не перевищує одного року;

8) похідні (деривативи), базовим активом яких є активи, зазначені у пунктах 1-7 цієї частини.

6. Структура активів спеціалізованих фондів грошового ринку повинна одночасно відповідати таким вимогам:

1) загальна вартість облігацій місцевих позик та облігацій підприємств не може перевищувати 30 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) загальна вартість облігацій, забезпечених державною гарантією, та облігацій, погашення та отримання доходу за якими гарантовано урядами іноземних держав, не може перевищувати 50 відсотків загальної вартості активів фонду;

3) загальна сума зобов'язань одного банку не може перевищувати 25 відсотків загальної вартості активів фонду.

7. Спеціалізованим фондам грошового ринку забороняється:

1) розміщувати в зобов'язання одного банку більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери одного емітента, крім державних облігацій України, більше ніж 10 відсотків загальної вартості активів фонду;

3) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери одного випуску більше ніж 10 відсотків загальної вартості активів фонду;

4) придбавати або додатково інвестувати в облігації підприємств та облігації місцевих позик, кредитний рейтинг яких не

відповідає інвестиційному рівню, визначеному уповноваженим або визнаним міжнародним рейтинговим агентством за Національною рейтинговою шкалою.

8. До складу активів спеціалізованого фонду державних цінних паперів можуть входити:

1) кошти в національній та іноземній валюті;

2) депозити (в національній та іноземній валюті) в державних банках України;

3) ощадні (депозитні) сертифікати державних банків України;

4) державні цінні папери;

5) облігації місцевих позик;

6) боргові цінні папери, забезпечені державною або місцевою гарантією;

7) боргові цінні папери, погашення та отримання доходу за якими гарантовано урядами іноземних держав, суверенний кредитний рейтинг яких не нижче рівня, встановленого Комісією;

8) емісійні боргові цінні папери міжнародних фінансових організацій;

9) похідні (деривативи), базовим активом яких є активи, зазначені у пунктах 1-8 цієї частини.

9. Структура активів спеціалізованого фонду державних цінних паперів повинна одночасно відповідати таким вимогам:

1) загальна вартість облігацій підприємств, забезпечених державною або місцевою гарантією, та облігацій місцевих позик не може перевищувати 40 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) загальна вартість боргових цінних паперів, погашення та отримання доходу за якими гарантовано урядами іноземних держав, та емісійних боргових цінних паперів міжнародних фінансових організацій не може перевищувати 20 відсотків загальної вартості активів фонду;

3) вартість державних облігацій України не може перевищувати 35 відсотків загальної вартості активів фонду;

4) загальна сума зобов'язань одного банку не може перевищувати 25 відсотків загальної вартості активів фонду.

10. Спеціалізованому фонду державних цінних паперів забороняється:

1) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери одного емітента, крім державних облігацій України, більше ніж 10 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) розміщувати в зобов'язання одного банку більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів фонду.

11. До складу активів спеціалізованого фонду облігацій можуть входити:

1) кошти в національній та іноземній валюті;

2) депозити в національній та іноземній валюті;

3) ощадні (депозитні) сертифікати;

4) облігації підприємств;

5) облігації іноземних емітентів, що перебувають в обігу на іноземних фондових біржах, перелік яких визначається Комісією;

6) державні облігації України;

7) облігації місцевих позик;

8) іпотечні облігації;

9) привілейовані акції українських емітентів;

10) цінні папери спеціалізованих фондів державних цінних паперів;

11) цінні папери спеціалізованих біржових індексних фондів, до індексного кошику яких входять виключно облігації;

12) похідні (деривативи), базовим активом яких є активи, зазначені у пунктах 1-8 цієї частини.

12. Структура активів спеціалізованого фонду облігацій повинна одночасно відповідати таким вимогам:

1) загальна вартість облігацій місцевих позик не може перевищувати 40 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) загальна вартість облігацій іноземних емітентів, що перебувають в обігу на іноземних фондових біржах, перелік яких визначається Комісією, не може перевищувати 20 відсотків загальної вартості активів фонду;

3) загальна вартість цінних паперів спеціалізованих фондів державних цінних паперів та спеціалізованих біржових індексних фондів не може перевищувати 20 відсотків загальної вартості активів фонду;

4) загальна вартість привілейованих акцій не може перевищувати 10 відсотків загальної вартості активів фонду;

5) загальна сума зобов'язань одного банку не може перевищувати 25 відсотків загальної вартості активів фонду.

13. Спеціалізованим фондам облігацій забороняється:

1) розміщувати в зобов'язання одного банку більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) придбавати або додатково інвестувати в облігації підприємств, іпотечні облігації та облігації місцевих позик одного емітента більше ніж 15 відсотків загальної вартості активів фонду;

3) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери одного спеціалізованого фонду більше ніж 10 відсотків загальної вартості активів фонду.

14. До складу активів спеціалізованого фонду акцій можуть входити:

1) кошти в національній та іноземній валюті;

2) депозити в національній та іноземній валюті;

3) ощадні (депозитні) сертифікати;

4) акції публічних акціонерних товариств;

5) акції іноземних емітентів та цінні папери іноземних біржових фондів, що перебувають в обігу на іноземних фондових біржах, перелік яких визначається Комісією;

6) цінні папери спеціалізованих біржових індексних фондів, до індексного кошику яких входять виключно акції;

7) депозитарні розписки на цінні папери, зазначені у пунктах 4-6 цієї частини;

8) похідні (деривативи), базовим активом яких є активи, зазначені у пунктах 1-6 цієї частини.

15. Структура активів спеціалізованих фондів акцій повинна одночасно відповідати таким вимогам:

1) загальна вартість цінних паперів та депозитарних розписок, частка в загальній вартості активів фонду кожного з яких перевищує 15 відсотків, не може перевищувати 50 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) загальна сума зобов'язань одного банку не може перевищувати 25 відсотків загальної вартості активів фонду;

3) загальна вартість цінних паперів спеціалізованих фондів та цінних паперів іноземних біржових фондів не може перевищувати 30 відсотків загальної вартості активів фонду.

16. Спеціалізованим фондам акцій забороняється:

1) придбавати або додатково інвестувати в цінні папери одного емітента більше ніж 15 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) придбавати більше ніж 10 відсотків загального обсягу цінних паперів одного випуску;

3) розміщувати в зобов'язання одного банку більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів фонду.

17. До складу активів спеціалізованого індексного фонду можуть входити:

1) кошти в національній та іноземній валюті;

2) цінні папери, що входять до складу індексного кошика обраного індексу фондової біржі. Вимоги до індексу та методики його розрахунку встановлюються Комісією.

18. Структура активів спеціалізованого індексного фонду повинна одночасно відповідати таким вимогам:

1) вартість цінних паперів повинна становити не менш як 80 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) кількість цінних паперів, що входять до активів фонду, повинна бути пропорційною кількості цінних паперів, що входять до індексного кошика. При цьому різниця між часткою цінних паперів одного емітента в загальній вартості цінних паперів, за якими розраховується індекс, і часткою таких цінних паперів у вартості активів фонду, що складаються з цінних паперів, не може перевищувати 10 відсотків, якщо інше не встановлено Комісією.

19. До складу активів спеціалізованого фонду банківських металів можуть входити:

1) кошти в національній та іноземній валюті;

2) депозити в національній та іноземній валюті;

3) ощадні (депозитні) сертифікати;

4) державні цінні папери;

5) боргові цінні папери, забезпечені державною гарантією;

6) банківські метали в зливках на зберіганні у банківських сховищах;

7) майнові права за договорами з банком щодо виплати грошового еквіваленту банківського металу за його поточним курсом;

8) цінні папери спеціалізованих біржових індексних фондів, до індексного кошика яких входять виключно банківські метали;

9) похідні (деривативи), базовим активом яких є банківські метали.

Перелік банківських металів та порядок визначення їх ринкової вартості встановлюється Національним банком України.

20. Структура активів спеціалізованих фондів банківських металів повинна одночасно відповідати таким вимогам:

1) загальна вартість банківських металів у зливках, коштів та майнових прав за договорами з банком щодо виплати грошового еквіваленту банківського металу за його поточним курсом повинна становити не менш як 70 відсотків загальної вартості активів фонду;

2) загальна сума зобов'язань одного банку не може перевищувати 25 відсотків загальної вартості активів фонду.

21. Спеціалізованим фондам банківських металів забороняється розміщувати в зобов'язання одного банку більше ніж 20 відсотків загальної вартості активів фонду.

22. Обмеження щодо зобов'язань одного банку в активах інституту спільного інвестування не застосовуються до коштів на поточних рахунках, відкритих у зберігача активів такого інституту спільного інвестування.

23. Емісія цінних паперів спеціалізованих інвестиційних фондів здійснюється виключно шляхом їх публічного розміщення.

24. Активи інституту спільного інвестування не можуть включати:

1) цінні папери, випущені компанією з управління активами, зберігачем активів інституту спільного інвестування, депозитарієм, оцінювачем майна інституту спільного інвестування та аудитором (аудиторською фірмою) такого інституту спільного інвестування;

2) цінні папери, випущені пов'язаними особами компанії з управління активами, зберігача активів інституту спільного інвестування, депозитарію, оцінювача майна інституту спільного інвестування та аудитора (аудиторської фірми) такого інституту;

3) цінні папери іноземних держав та іноземних юридичних осіб, не допущені до торгів на жодній з провідних іноземних бірж, перелік яких визначається Комісією;

4) цінні папери інших інститутів спільного інвестування;

5) облігації підприємств, іпотечні облігації та облігації місцевих позик, кредитний рейтинг яких не відповідає інвестиційному рівню, визначеному уповноваженим або визнаним міжнародним рейтинговим агентством за Національною рейтинговою шкалою, на суму більш як 20 відсотків вартості активів інституту спільного інвестування;

6) кошти і банківські метали, розміщені на поточних і депозитних рахунках у банках, кредитний рейтинг яких не відповідає інвестиційному рівню, визначеному уповноваженим або визнаним міжнародним рейтинговим агентством за Національною рейтинговою шкалою, на суму більш як 20 відсотків вартості активів інституту спільного інвестування;

7) векселі та ощадні (депозитні) сертифікати на суму більш як 10 відсотків вартості активів інституту спільного інвестування, якщо інше не встановлено нормативно-правовими актами Комісії;

8) товаророзпорядчі цінні папери, заставні;

9) сертифікати фондів операцій з нерухомістю;

10) приватизаційні цінні папери;

11) договори про участь у фонді фінансування будівництва. Вимоги пунктів 2, 3, 5-9 цієї частини не застосовуються до венчурних фондів.

25. До складу активів інституту спільного інвестування може входити іноземна валюта, у тому числі та, що придбана через банки, які мають відповідну ліцензію.

26. Вимоги до похідних (деривативів) у структурі активів інституту спільного інвестування встановлюються Комісією.

27. Вимоги до структури активів пайового фонду, встановлені цим Законом, застосовуються через шість місяців з дня реєстрації проспекту емісії інвестиційних сертифікатів такого фонду.

28. Вимоги до структури активів корпоративного фонду, встановлені цим Законом, застосовуються через шість місяців з дня реєстрації регламенту такого фонду.

Стаття 49. Визначення вартості чистих активів

1. Вартість чистих активів визначається компанією з управління активами відповідно до нормативно-правових актів Комісії та регламенту.

2. Вартість чистих активів інституту спільного інвестування відкритого типу визначається на кінець кожного робочого дня.

3. Компанія з управління активами розраховує вартість чистих активів окремо за кожним інститутом спільного інвестування станом на:

1) день закінчення строку, встановленого для досягнення мінімального обсягу активів пайового фонду;

2) останній календарний день місяця;

3) день, починаючи з якого до структури активів інституту спільного інвестування застосовуються обмеження, встановлені законодавством;

4) день складення інформації щодо діяльності інституту спільного інвестування (квартальна, річна);

5) кожний день надходження коштів на банківський рахунок інституту спільного інвестування (під час розміщення цінних паперів такого інституту) або зарахування цінних паперів інституту спільного інвестування на рахунок викуплених цінних паперів такого інституту (під час викупу цінних паперів інституту спільного інвестування);

6) день, що передує дню прийняття рішення про ліквідацію інституту спільного інвестування;

7) день, що передує дню початку розрахунку з учасниками інституту спільного інвестування.

4. Особливості бухгалтерського обліку інституту спільного інвестування встановлюються Комісією за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

5. Форма та порядок проведення розрахунку вартості чистих активів інституту спільного інвестування встановлюються Комісією.

Розділ V

ЦІННІ ПАПЕРИ ІНСТИТУТУ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТИВАННЯ

Стаття 50. Розміщення, обіг та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Дія актів законодавства, якими регулюється порядок розміщення, обігу та викупу цінних паперів, поширюється на розміщення, обіг та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування в частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Порядок розміщення, обігу та викупу цінних паперів інституту спільного інвестування встановлюється цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Обіг цінних паперів пайового фонду до робочого дня, що настає після дня отримання компанією з управління активами повідомлення Комісії про відповідність пайового фонду

вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування, забороняється.

Стаття 51. Цінні папери інституту спільного інвестування

1. Цінні папери інституту спільного інвестування можуть бути лише іменними.

2. Акції корпоративного фонду є виключно простими та існують у бездокументарній формі.

Інвестиційні сертифікати існують виключно в бездокументарній формі.

Емітент цінних паперів інституту спільного інвестування не має права змінювати прийняте рішення про розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування в частині обсягу прав за цінними паперами такого інституту, умов розміщення та кількості зазначених цінних паперів інституту спільного інвестування одного випуску, крім випадків, передбачених законами України і нормативно-правовими актами Комісії.

3. Емісія цінних паперів інституту спільного інвестування здійснюється шляхом їх публічного або приватного розміщення.

Оплата цінних паперів інституту спільного інвестування здійснюється виключно коштами, крім випадку, передбаченого пунктом 4 частини дев'ятої статті 7 цього Закону.

4. Особа, яка придбаває цінні папери інституту спільного інвестування у їхнього емітента, зобов'язана оплатити такі папери у строк, передбачений проспектом емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, але не пізніше трьох робочих днів з дня укладення договору про придбання цінних паперів інституту спільного інвестування. Оплачені цінні папери інституту спільного інвестування у бездокументарній формі зараховуються на рахунок інвестора, відкритий у зберігача, виключно на підставі відповідного розпорядження емітента таких цінних паперів.

Оплата цінних паперів інституту спільного інвестування у розстрочку не допускається.

5. Кожен цінний папір інституту спільного інвестування надає його власнику такий самий обсяг прав, як і власникам інших цінних паперів зазначеного інституту.

6. Дивіденди за цінними паперами інституту спільного інвестування відкритого та інтервального типу не нараховуються і не сплачуються.

Стаття 52. Проспект емісії цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Проспект емісії цінних паперів інституту спільного інвестування — документ, який містить інформацію про розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування.

2. Проспект емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та зміни до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування підлягають обов'язковій реєстрації в Комісії в порядку, встановленому Комісією.

Оприлюднення проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та змін до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування здійснюється відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

У разі приватного розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування проспект емісії та зміни до нього не оприлюднюються.

3. Проспект емісії цінних паперів інституту спільного інвестування інтервального типу повинен передбачати порядок визначення дня початку та закінчення інтервалу, періодичність інтервалу (не рідше одного разу на рік), тривалість інтервалу (не менше 10 робочих днів протягом року та не менше одного робочого дня протягом кожного інтервалу).

4. Зміни до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування подаються до Комісії компанією з управління активами протягом семи робочих днів з дня прийняття рішення про внесення змін до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування.

Зміни до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування під час публічного розміщення, в тому числі щодо викладення в новій редакції, набирають чинності через 10 робочих днів з дня їх реєстрації Комісією.

Зміни до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування під час приватного розміщення набирають чинності з дня їх реєстрації Комісією, якщо інше не передбачено такими змінами.

5. Проспект емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та зміни до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування підписуються керівником та головним бухгалтером компанії з управління активами. Відповідальність за достовірність інформації, що міститься у проспекті емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та змінах до нього, покладається на осіб, які їх підписали.

6. Збитки, завдані внаслідок подання недостовірної інформації, що міститься у проспекті емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та змінах до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, відшкодовуються в порядку, встановленому законодавством.

7. Перелік відомостей, які повинен містити проспект емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, встановлюється цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 53. Реєстрація проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Перелік документів, які необхідно подати для реєстрації проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або змін до цього проспекту, та вимоги щодо оформлення таких документів встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

2. Комісія не пізніш як через 30 робочих днів після подання заяви та документів, необхідних для реєстрації проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або змін до нього, повинна зареєструвати його (їх) або надати вмотивовану відмову в його (їх) реєстрації.

Компанія з управління активами має право здійснювати розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування тільки за умови реєстрації проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування.

3. Підставою для відмови у реєстрації проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або змін до нього є:

- 1) порушення емітентом цінних паперів інституту спільного інвестування або компанією з управління активами вимог законодавства про цінні папери, в тому числі наявність у поданих документах інформації, що свідчить про невідповідність умов емісії та/або обігу цінних паперів інституту спільного інвестування вимогам законодавства про цінні папери;
- 2) невідповідність поданих документів та інформації, що міститься в них, вимогам нормативно-правових актів Комісії;
- 3) наявність у проспекті емісії цінних паперів інституту спільного інвестування і документах, які подаються для його реєстрації, недостовірної інформації;
- 4) наявність у поданих документах взаємовиключної інформації.

4. Повідомлення про відмову в реєстрації проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або змін до нього із зазначенням підстав відмови та вичерпним переліком зауважень надсилаються заявнику протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення.

5. У разі якщо заявником повністю враховані зауваження Комісії та не внесено жодних інших змін до тексту документів, Комісія не має права відмовити у реєстрації проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або змін до нього.

6. Відмова Комісії у реєстрації проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або змін до нього може бути оскаржена в судовому порядку.

Стаття 54. Реєстрація випуску акцій корпоративного фон-

ду, що здійснюється з метою спільного інвестування, та проспекту їх емісії

1. Протягом одного року з дня внесення відомостей про корпоративний фонд до Реєстру компанія з управління активами реєструє в Комісії випуск акцій, що здійснюється з метою спільного інвестування, та проспект їх емісії.

2. Реєстрація випуску акцій корпоративного фонду, що здійснюється з метою спільного інвестування, та проспекту їх емісії здійснюється за такими етапами:

1) прийняття загальними зборами корпоративного фонду рішення про:

емісію акцій, що здійснюється з метою спільного інвестування, та затвердження проспекту емісії таких акцій; внесення змін до статуту корпоративного фонду у зв'язку із збільшенням статутного капіталу;

2) реєстрація змін до статуту корпоративного фонду в органах державної реєстрації;

3) подання до Комісії заяви та всіх документів, необхідних для реєстрації випуску акцій корпоративного фонду, що здійснюється з метою спільного інвестування, та проспекту їх емісії;

4) отримання зареєстрованого проспекту емісії акцій та свідоцтва про реєстрацію випуску акцій корпоративного фонду з метою здійснення спільного інвестування (з урахуванням попереднього випуску акцій);

5) депонування глобального сертифіката в депозитарії.

3. Після закінчення строку розміщення акцій строковий корпоративний фонд зобов'язаний привести свій статутний капітал у відповідність із загальною номінальною вартістю його акцій, що перебувають в обігу.

Стаття 55. Порядок розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Строк розміщення цінних паперів безстрокового інституту спільного інвестування не обмежується. Строк розміщення цінних паперів строкового інституту спільного інвестування зазначається у проспекті емісії. При цьому дата закінчення розміщення не може бути пізнішою, ніж за три місяці до дня закінчення строку діяльності такого інституту спільного інвестування.

2. Вимоги щодо мінімального обсягу активів застосовуються до пайового фонду через шість місяців з дня реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів такого фонду.

Строк, встановлений для досягнення мінімального обсягу активів пайового фонду, визначається проспектом емісії інвестиційних сертифікатів і не може перевищувати шести місяців з дня реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів.

Акції корпоративного фонду розміщуються за розрахунковою вартістю після реєстрації їх випуску з метою здійснення спільного інвестування.

3. У разі розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування андеррайтером йому виплачується винагорода відповідно до договору та нормативно-правових актів Комісії.

4. Протягом трьох робочих днів після закінчення строку, встановленого для досягнення мінімального обсягу активів пайового фонду, компанія з управління активами зобов'язана подати до Комісії звіт про досягнення мінімального обсягу активів пайового фонду в порядку, встановленому Комісією. Компанія з управління активами має право подати звіт про досягнення мінімального обсягу активів пайового фонду до закінчення строку, встановленого у проспекті емісії цінних паперів інституту спільного інвестування.

5. Комісія на підставі звіту про досягнення мінімального обсягу активів пайового фонду протягом 15 робочих днів після отримання цього звіту та усіх необхідних документів повідомляє компанію з управління активами про відповідність/невідповідність пайового фонду вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування у встановленому Комісією порядку.

До дня, що настає за днем отримання компанією з управління активами повідомлення Комісії про відповідність пайового фонду вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування, розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування здійснюється за ціною, що визначається виходячи з їх номінальної вартості.

3 робочого дня, що настає за днем отримання компанією з управління активами повідомлення Комісії про відповідність пайового фонду вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування, розміщення інвестиційних сертифікатів такого інституту здійснюється за ціною, визначеною відповідно до статті 56 цього Закону.

6. У разі якщо пайовий фонд не відповідає вимогам щодо мінімального обсягу активів пайового фонду, Комісія визнає випуск його інвестиційних сертифікатів таким, що не відбувся.

Усі кошти, отримані пайовим фондом, повинні бути повернені учасникам інституту спільного інвестування у місячний строк. Витрати, пов'язані з визнанням випуску інвестиційних сертифікатів пайового фонду таким, що не відбувся, покриваються відповідно до законодавства на компанію з управління активами пайового фонду.

Після проведення розрахунків з учасниками пайового фонду компанія з управління активами повинна подати до Комісії документи для скасування реєстрації проспекту емісії та випуску цінних паперів такого фонду відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

Стаття 56. Визначення вартості цінного папера інституту спільного інвестування

1. Розрахункова вартість цінного папера інституту спільного інвестування визначається як результат ділення загальної вартості чистих активів інституту спільного інвестування на кількість цінних паперів інституту спільного інвестування, які перебувають в обігу на день розрахунку.

2. Придбання цінних паперів інституту спільного інвестування, крім випадку, передбаченого частиною п'ятою статті 55 цього Закону, здійснюється за ціною, що визначається виходячи з розрахункової вартості цінного папера інституту спільного інвестування на день надходження коштів на рахунок такого інституту. У заявці на придбання зазначається сума коштів, на яку придбаються цінні папери інституту спільного інвестування. Кількість цінних паперів інституту спільного інвестування, які придбаються інвестором, визначається шляхом ділення сплаченої інвестором суми на ціну одного цінного папера інституту спільного інвестування, визначену на день надходження коштів на рахунок такого інституту.

У разі якщо в результаті зазначеного ділення виникає залишок коштів, із сумою залишку вчиняється одна з визначених інвестором у заявці таких дій:

залишок коштів враховується під час наступного придбання інвестором цінних паперів інституту спільного інвестування;

залишок коштів сплачується інвестору під час викупу цінних паперів інституту спільного інвестування;

залишок коштів повертається інвестору за його зверненням щодо отримання залишку — не пізніше трьох робочих днів з дня звернення.

3. Викуп цінних паперів інституту спільного інвестування, крім випадку ліквідації зазначеного інституту, здійснюється виходячи з розрахункової вартості цінного папера інституту спільного інвестування на день зарахування таких цінних паперів на рахунок емітента. У заявці зазначається кількість цінних паперів інституту спільного інвестування, що пред'являються до викупу.

4. Проспектом емісії цінних паперів інституту спільного інвестування можуть встановлюватися надбавка (під час продажу цінних паперів інституту спільного інвестування) та знижка (під час викупу цінних паперів інституту спільного інвестування) до розрахункової вартості цінного папера інсти-

туту спільного інвестування, які включаються до активів такого інституту (під час продажу цінних паперів інституту спільного інвестування) або залишаються в активах такого інституту (під час викупу цінних паперів інституту спільного інвестування). Зазначені знижки не можуть застосовуватися під час здійснення розрахунків з учасниками у разі ліквідації інституту спільного інвестування. Максимальний розмір надбавок (знижок) встановлюється Комісією.

Стаття 57. Заявки на придбання та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Заявки на придбання та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування подаються компанії з управління активами або торговцям цінними паперами згідно з проспектом емісії цінних паперів інституту спільного інвестування.

2. До дня отримання компанією з управління активами повідомлення Комісії про відповідність пайового фонду вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування приймаються лише заявки на придбання інвестиційних сертифікатів пайового фонду.

3 робочого дня, що настає за днем отримання компанією з управління активами повідомлення Комісії про відповідність пайового фонду вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування, заявки на придбання та викуп інвестиційних сертифікатів подаються у строки, встановлені проспектом емісії цінних паперів відповідного пайового фонду.

3. Проспектом емісії цінних паперів інституту спільного інвестування може бути передбачена можливість укладення договору та подання заявок на придбання та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування з використанням електронного цифрового підпису.

Стаття 58. Розміщення та викуп розміщених цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Розміщення та викуп розміщених цінних паперів інституту спільного інвестування здійснюються компанією з управління активами безпосередньо та/або через торговців цінними паперами, з якими компанія з управління активами уклала відповідні договори.

2. Торговець цінними паперами під час розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування діє від імені, за рахунок та в інтересах корпоративного фонду або компанії з управління активами пайового фонду. Торговець цінними паперами під час продажу раніше викуплених емітентом цінних паперів інституту спільного інвестування або їх викупу діє від власного імені, за рахунок та в інтересах корпоративного фонду або компанії з управління активами пайового фонду.

3. Строк між сплатою інвестором коштів відповідно до заявки на придбання цінних паперів інституту спільного інвестування та днем виконання емітентом всіх дій, необхідних і достатніх для списання (переказу) цінних паперів інституту спільного інвестування на користь інвестора, а також між списанням (переказом) цінних паперів інституту спільного інвестування на користь емітента відповідно до заявки на викуп та здійсненням розрахунків у грошовій формі не повинен перевищувати семи робочих днів.

4. Розміщення та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування здійснюються за ціною, що визначається на певну дату, виходячи з розрахункової вартості цінного папера інституту спільного інвестування, крім випадку, передбаченого частиною п'ятою статті 55 цього Закону.

5. Викуп інвестиційних сертифікатів пайового фонду відкритого типу здійснюється кожного робочого дня починаючи з дня, що настає за днем отримання повідомлення Комісії про відповідність пайового фонду вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування.

Викуп акцій корпоративного фонду відкритого типу здійснюється кожного робочого дня починаючи з дня реєстрації Комісією регламенту такого фонду та внесення його до Реєстру.

Викуп інвестиційних сертифікатів пайового фонду інтервального типу здійснюється з дня, що настає за днем отримання повідомлення Комісії про відповідність пайового фонду вимогам щодо мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування, у строки, встановлені проспектом емісії цінних паперів такого інституту спільного інвестування. Викуп акцій корпоративного фонду інтервального типу здійснюється у строки, встановлені проспектом емісії цінних паперів такого інституту спільного інвестування, починаючи з дня реєстрації Комісією регламенту зазначеного фонду та внесення його до Реєстру.

6. На письмову вимогу учасника інституту спільного інвестування закритого типу компанія з управління активами такого інституту може здійснити викуп цінних паперів інституту спільного інвестування до моменту припинення діяльності такого інституту (достроковий викуп).

7. Компанія з управління активами інституту спільного інвестування закритого типу може прийняти рішення щодо дострокового викупу цінних паперів інституту спільного інвестування у разі дотримання таких умов:

- 1) можливість дострокового викупу за ініціативою учасника інституту спільного інвестування передбачена регламентом;
- 2) у результаті такого викупу вартість активів зазначеного інституту спільного інвестування не стане меншою від встановленого цим Законом мінімального обсягу активів інституту спільного інвестування.

У разі недотримання зазначених умов компанія з управління активами не може здійснювати достроковий викуп цінних паперів інституту спільного інвестування.

8. Достроковий викуп цінних паперів інституту спільного інвестування, передбачений частиною сьомою цієї статті, проводиться за ціною, встановлену виходячи з розрахункової вартості цінного папера інституту спільного інвестування на день зарахування цінних паперів на рахунок емітента. При цьому:

- 1) строк між списанням (переказом) цінних паперів інституту спільного інвестування на користь емітента та здійсненням розрахунків у грошовій формі не повинен перевищувати 15 робочих днів;
- 2) може застосовуватися знижка, розмір якої зазначається в регламенті.

Стаття 59. Зупинення розміщення та викупу цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Викуп цінних паперів інституту спільного інвестування зупиняється компанією з управління активами одночасно із зупиненням їх розміщення.

Розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування закритого типу зупиняється в строки, що визначаються проспектом емісії цінних паперів інституту спільного інвестування.

2. З моменту прийняття рішення про ліквідацію корпоративного фонду йому забороняється розміщувати свої акції.

3. Розміщення та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування відкритого або інтервального типу зупиняються за рішенням компанії з управління активами, якщо відповідно до регламенту та нормативно-правових актів Комісії цього вимагають інтереси учасників інституту спільного інвестування.

Якщо розміщення та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування відкритого або інтервального типу зупинені, компанія з управління активами зобов'язана у термін не пізніше робочого дня, наступного за днем зупинення, повідомити про це депозитарію, з яким укладено договір про обслуговування емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, та Комісії із зазначенням причин такого зупинення.

Комісія розглядає обставини та підстави для зупинення розміщення та викупу цінних паперів інституту спільного ін-

вестування відкритого або інтервального типу протягом семи робочих днів з дня отримання повідомлення про зупинення розміщення та викупу цінних паперів інституту спільного інвестування. За результатами розгляду Комісія може прийняти рішення про необґрунтованість такого зупинення і зобов'язати компанію з управління активами поновити розміщення та викуп цінних паперів інституту спільного інвестування.

4. У разі загрози заподіяння істотної шкоди інтересам учасників інституту спільного інвестування або держави Комісія має право прийняти рішення про зупинення розміщення та викупу цінних паперів інституту спільного інвестування.

Стаття 60. Конвертація цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Цінні папери одного інституту спільного інвестування за заявою їх власника можуть бути конвертовані в цінні папери іншого інституту спільного інвестування, активи яких перебувають в управлінні однієї компанії з управління активами.

Конвертація цінних паперів інституту спільного інвестування відкритого та інтервального типу може здійснюватися виключно з дотриманням умов, встановлених частиною п'ятої статті 58 цього Закону, а також у разі ліквідації інституту спільного інвестування.

Конвертація цінних паперів інституту спільного інвестування закритого типу може здійснюватися у разі ліквідації такого інституту спільного інвестування, а також під час обов'язкового викупу цінних паперів у разі продовження строку діяльності строкового інституту спільного інвестування.

Конвертація цінних паперів інституту спільного інвестування здійснюється за розрахунковою вартістю таких цінних паперів, визначеною на день подання заяви на конвертацію. Заяви на конвертацію не відкликаються.

2. Загальна вартість цінних паперів інституту спільного інвестування, які внаслідок конвертації набуваються інвестором, не може бути меншою загальної вартості цінних паперів інституту спільного інвестування, які внаслідок конвертації вилучаються з обігу. У разі необхідності інвестор інституту спільного інвестування здійснює доплату в сумі різниці між загальною вартістю цінних паперів, що набуваються, та загальною вартістю цінних паперів, що вилучаються з обігу.

Компанія з управління активами зобов'язана перерахувати кошти за цінні папери інституту спільного інвестування, що вилучаються з обігу, з рахунку такого інституту спільного інвестування, а також суму доплати (у разі її наявності) на рахунок інституту спільного інвестування, цінні папери якого набуваються інвестором внаслідок конвертації, не пізніше трьох робочих днів з дня зарахування цінних паперів інституту спільного інвестування, що вилучаються з обігу, на рахунок емітента.

3. Забороняються конвертація цінних паперів венчурних інститутів спільного інвестування у цінні папери будь-яких інститутів спільного інвестування, а також конвертація цінних паперів інститутів спільного інвестування у цінні папери венчурних інститутів спільного інвестування.

4. Порядок конвертації цінних паперів інституту спільного інвестування встановлюється Комісією.

Стаття 61. Обіг цінних паперів інституту спільного інвестування

1. Цінні папери інституту спільного інвестування закритого типу підлягають вільному обігу на ринку цінних паперів.

2. Цінні папери інституту спільного інвестування інтервального типу в період між інтервалами підлягають вільному обігу на ринку цінних паперів.

Цінні папери інституту спільного інвестування інтервального типу протягом інтервалу підлягають вільному обігу виключно на фондових біржах.

3. Цінні папери інституту спільного інвестування відкритого типу підлягають вільному обігу виключно на фондових біржах.

4. Цінні папери корпоративного фонду не підлягають обов'язковій процедурі лістингу.

Стаття 62. Облік прав власності на цінні папери інституту спільного інвестування

1. Облік прав власності на цінні папери інституту спільного інвестування здійснюється відповідно до законодавства про депозитарну систему.

Розділ VI СУБ'ЄКТИ, ЯКІ ОБСЛУГОВУЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТИВАННЯ

Стаття 63. Компанія з управління активами

1. Компанія з управління активами — господарське товариство, створене відповідно до законодавства у формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю, яке провадить професійну діяльність з управління активами інституційних інвесторів на підставі ліцензії, що видається Комісією.

Компанія з управління активами здійснює управління активами інституту спільного інвестування.

2. Розмір статутного капіталу компанії з управління активами повинен становити не менш як 7 мільйонів гривень.

У компанії з управління активами створюється резервний фонд у розмірі, визначеному установчими документами, але не меншому як 25 відсотків статутного капіталу. Розмір щорічних відрахувань до резервного фонду визначається установчими документами компанії з управління активами, але не може бути меншим 5 відсотків суми чистого прибутку. Кошти резервного фонду використовуються в порядку, визначеному Комісією.

3. Частка держави в статутному капіталі компанії з управління активами не може перевищувати 10 відсотків.

4. Поеднання діяльності з управління активами з іншими видами професійної діяльності на фондовому ринку забороняється, крім випадків, передбачених законом.

Компанія з управління активами може провадити діяльність з управління іпотечним покриттям.

Компанія з управління активами бере участь в управлінні діяльністю юридичної особи, акції (частки, паї) якої належать до складу активів інституту спільного інвестування, активами якого компанія управляє.

5. Компанія з управління активами може одночасно здійснювати управління активами кількох інститутів спільного інвестування.

6. У відносинах з третіми особами компанія з управління активами корпоративного фонду повинна діяти від імені та в інтересах такого фонду на підставі договору про управління активами.

У відносинах з третіми особами компанія з управління активами пайового фонду повинна діяти від власного імені, в інтересах учасників такого фонду та за його рахунок або в разі недостатності коштів фонду — за власний рахунок.

7. Компанія з управління активами інституту спільного інвестування повідомляє зберігачу активів інституту спільного інвестування про проведення операцій щодо списання коштів з рахунків та відчуження інших активів корпоративного фонду або компанії з управління активами пайового фонду, крім активів, облік яких веде зберігач активів інституту спільного інвестування, не пізніше трьох робочих днів з дня проведення операції.

Стаття 64. Обмеження діяльності компанії з управління активами

1. Діяльність компанії з управління активами може бути обмежена у випадках, передбачених законом.

2. Компанія з управління активами під час провадження діяльності з управління активами інституту спільного інвестування не має права:

1) набувати за рахунок активів інституту спільного інвесту-

вання майно та цінні папери тих видів, що не передбачені інвестиційною декларацією інституту спільного інвестування;

2) здійснювати за власні кошти операції з активами інституту спільного інвестування, якими вона управляє;

3) безоплатно відчужувати активи інституту спільного інвестування;

4) брати позику або кредит, що підлягає поверненню за рахунок активів інституту спільного інвестування, в обсязі більш як 10 відсотків вартості чистих активів інституту спільного інвестування на строк понад три місяці з іншою метою, ніж використання цих коштів для викупу цінних паперів інституту спільного інвестування;

5) надавати позику за рахунок активів інституту спільного інвестування;

6) використовувати активи інституту спільного інвестування для забезпечення виконання зобов'язань, стороною в яких не є такий інститут спільного інвестування;

7) придбавати за рахунок активів інституту спільного інвестування векселі, якщо інше не встановлено нормативно-правовими актами Комісії;

8) розміщувати цінні папери інших емітентів, крім цінних паперів інституту спільного інвестування, активами яких вона управляє;

9) укладати договори купівлі-продажу з пов'язаними особами такої компанії, крім договорів з торговцями цінними паперами щодо розміщення та викупу цінних паперів інституту спільного інвестування;

10) укладати договори позики (процентні та безпроцентні) з пов'язаними особами такої компанії;

11) продавати цінні папери інституту спільного інвестування зберігачу активів інституту спільного інвестування, депозитарію, оцінювачу майна інституту спільного інвестування та аудитору (аудиторській фірмі) такого інституту, а також органам державної влади та органам місцевого самоврядування;

12) відчужувати майно, що становить активи відповідного інституту спільного інвестування, до активів самої компанії;

13) укладати від імені інституту спільного інвестування договори, які за своїм характером можуть бути укладені лише від імені компанії з управління активами;

14) укладати від імені інституту спільного інвестування договори, які за своїм характером можуть бути укладені лише інститутом спільного інвестування;

15) відчужувати майно, яке належить компанії, до активів інституту спільного інвестування;

16) відчужувати майно, яке становить активи інституту спільного інвестування, на користь іншого інституту спільного інвестування, яким вона управляє, крім випадку перерахування коштів з рахунку одного інституту спільного інвестування на рахунок іншого інституту спільного інвестування при конвертації цінних паперів інституту спільного інвестування;

17) надавати кредити за рахунок активів інституту спільного інвестування.

3. Обмеження діяльності компанії з управління активами, передбачені пунктами 5, 7, 9, 10 та 12 частини другої цієї статті, не поширюються на діяльність компанії з управління активами венчурного фонду.

Стаття 65. Винагорода компанії з управління активами

1. Винагорода компанії з управління активами (крім компанії з управління активами венчурного фонду) визначається як відсоток вартості чистих активів.

Винагорода компанії з управління активами венчурного фонду визначається як відсоток вартості чистих активів та/або приросту вартості чистих активів.

2. Максимальний розмір винагороди компанії з управління активами (в тому числі премії), порядок її нарахування та сплати встановлюються Комісією. Винагорода компанії з управління активами виплачується коштами.

3. Положення про склад та розмір витрат, що пов'язані з виконанням компанією з управління активами своїх функцій та відшкодовуються за рахунок активів інституту спільного інвестування, затверджується Комісією.

Стаття 66. Ліцензування діяльності компанії з управління активами

1. Діяльність з управління активами інституту спільного інвестування провадиться компанією з управління активами на підставі ліцензії, що видається Комісією в порядку, встановленому законодавством, за поданням відповідної саморегульної організації професійних учасників фондового ринку — об'єднання учасників фондового ринку, що провадить професійну діяльність на фондовому ринку з управління активами інституційних інвесторів.

2. Саморегульна організація професійних учасників фондового ринку — об'єднання учасників фондового ринку, що провадить професійну діяльність на фондовому ринку з управління активами інституційних інвесторів, має право одержувати звітність, складену в порядку, встановленому Комісією, з метою її контролю, узагальнення та аналізу.

3. Комісія має право прийняти рішення про анулювання ліцензії компанії з управління активами з підстав, встановлених законодавством, а також у разі:

1) провадження компанією з управління активами іншої діяльності, ніж діяльність з управління активами інституційних інвесторів, крім випадків, передбачених законом;

2) неодноразового порушення вимог цього Закону чи нормативно-правових актів Комісії, що заподіяло шкоду учасникам інституту спільного інвестування, якщо факт її заподіяння встановлено судом;

3) неповадження компанією з управління активами діяльності з управління активами інституту спільного інвестування протягом двох років.

4. Анулювання ліцензії компанії з управління активами є підставою для ліквідації пайового фонду.

5. Анулювання ліцензії може бути оскаржено компанією з управління активами в судовому порядку.

Стаття 67. Відповідальність компанії з управління активами

1. Компанія з управління активами несе майнову відповідальність за порушення вимог законодавства, регламенту, проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, інвестиційної декларації, договору про управління активами корпоративного фонду.

2. Підстави для використання коштів резервного фонду компанії з управління активами встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

3. Компанія з управління активами, яка перевищила свої повноваження або уклала договір не від імені корпоративного фонду, несе відповідальність за зобов'язаннями, які виникають внаслідок виконання таких договорів, лише майном, що належить їй на праві власності, якщо інше не встановлено законом.

4. У разі визнання компанії з управління активами банкрутом активи інституту спільного інвестування не включаються до ліквідаційної маси компанії з управління активами.

Стаття 68. Зберігач активів інституту спільного інвестування

1. Активи інституту спільного інвестування у формі цінних паперів, які обслуговуються депозитарною системою, обліковуються на рахунку в цінних паперах у зберігача. Надання послуг щодо зберігання цінних паперів інституту спільного інвестування та обліку прав власності на них, а також обслуговування операцій інституту спільного інвестування здійснюються відповідно до законодавства.

2. Зберігачем активів інституту спільного інвестування з публічним розміщенням є банк, що має ліцензію на здійснення депозитарної діяльності зберігача цінних паперів, видану Комісією в установленому порядку. Укладання договору зі зберігачем на обслуговування активів інституту спільного інвестування з приватним розміщенням не є

обов'язковим. У разі укладання корпоративним фондом або компанією з управління активами пайового фонду з приватним розміщенням такого договору зберігачем активів такого інституту спільного інвестування може бути юридична особа, що має ліцензію на здійснення депозитарної діяльності зберігача цінних паперів, видану Комісією в установленому порядку.

3. Зберігачем активів інституту спільного інвестування не можуть бути пов'язані особи компанії з управління активами, аудитора (аудиторської фірми), оцінювача майна інституту спільного інвестування, депозитарію.

4. Кожен інститут спільного інвестування повинен мати тільки одного зберігача активів інституту спільного інвестування.

5. Банк, який є зберігачем активів інституту спільного інвестування (крім венчурного фонду) у формі цінних паперів, повинен мати кредитний рейтинг не нижче інвестиційного рівня, що визначений уповноваженим або визначним міжнародним рейтинговим агентством за Національною рейтинговою шкалою.

Якщо кредитний рейтинг банку, який є зберігачем активів інституту спільного інвестування (крім венчурного фонду) у формі цінних паперів, знизився до спекулятивного рівня за Національною рейтинговою шкалою або втратив чинність, інститут спільного інвестування (крім венчурного фонду) протягом трьох місяців з дня зниження рівня кредитного рейтингу або втрати ним чинності зобов'язаний привести свою діяльність у відповідність із вимогами закону в порядку, встановленому Комісією.

Стаття 69. Діяльність зберігача активів інституту спільного інвестування

1. Зберігач активів інституту спільного інвестування провадить діяльність відповідно до законодавства, на підставі статуту та договору про обслуговування зберігачем активів інституту спільного інвестування, укладеного з корпоративним фондом або з компанією з управління активами пайового фонду. Під час укладення такого договору зберігачу активів інституту спільного інвестування надається копія регламенту. Вимоги до договору про обслуговування інституту спільного інвестування затверджуються Комісією.

2. Посадові особи корпоративного фонду та компанії з управління активами не можуть бути посадовими особами зберігача, з яким укладено договір про обслуговування інституту спільного інвестування.

3. Зберігачу активів інституту спільного інвестування забороняється використовувати активи інституту спільного інвестування для здійснення власних операцій.

4. Зберігач активів інституту спільного інвестування зобов'язаний здійснювати обслуговування інституту спільного інвестування з дотриманням регламенту та проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування. З цією метою зберігач активів інституту спільного інвестування у порядку, встановленому договором з корпоративним фондом або з компанією з управління активами пайового фонду, здійснює нагляд за відповідністю операцій з активами інституту спільного інвестування регламенту, проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та законодавству.

5. Зберігач активів інституту спільного інвестування інформує наглядову раду корпоративного фонду або компанію з управління активами пайового фонду про будь-які виявлені дії компанії з управління активами, що не відповідають проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або порушують регламент, закон чи нормативно-правові акти Комісії, протягом трьох робочих днів з дня виявлення порушення.

6. Зберігач активів інституту спільного інвестування інформує Комісію про будь-які виявлені дії компанії з управління активами, що не відповідають проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або порушують вимоги закону, регламенту чи нормативно-правових актів Комісії. Зберігач зобов'язаний подати таку інформацію протягом трьох робочих днів після виявлення порушення.

У разі невиконання зазначених вимог зберігач активів інституту спільного інвестування несе відповідальність за збитки, завдані учасникам інституту спільного інвестування, відповідно до договору та закону.

7. Зберігач активів інституту спільного інвестування несе відповідальність за неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації наглядовій раді корпоративного фонду, компанії з управління активами пайового фонду відповідно до договору. Зберігач активів інституту спільного інвестування несе відповідальність за неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації до Комісії відповідно до закону.

8. Зберігач активів інституту спільного інвестування має право вимагати скликання позачергових зборів учасників корпоративного фонду у випадках, передбачених цим Законом.

9. Зберігач активів інституту спільного інвестування несе майнову відповідальність за невиконання або несвоєчасне виконання своїх обов'язків та повинен відшкодувати збитки, завдані інституту спільного інвестування та компанії з управління активами внаслідок невиконання або несвоєчасного виконання зберігачем своїх обов'язків, відповідно до договору.

10. Зберігач активів інституту спільного інвестування здійснює виконання своїх обов'язків до моменту передачі всіх документів іншому зберігачу активів інституту спільного інвестування.

Стаття 70. Обслуговування коштів інституту спільного інвестування

1. Кошти корпоративного фонду зараховуються на його рахунок у банку.

2. Кошти пайового фонду зараховуються на окремий рахунок компанії з управління активами у банку окремо від власних коштів компанії з управління активами та коштів інших пайових фондів.

3. Банк зобов'язаний зараховувати кошти, що надходять на рахунок корпоративного фонду або компанії з управління активами пайового фонду, зберігати їх та перераховувати (видавати) згідно з вимогами законодавства.

Банк, який виконує функцію зберігача активів інституту спільного інвестування, може здійснювати операції з поточного обслуговування рахунків інституту спільного інвестування та збереження його активів у грошовій формі.

4. У разі визнання банкрутом банку, який виконує функцію зберігача активів інституту спільного інвестування, активи інституту спільного інвестування не включаються до ліквідаційної маси такого банку.

Стаття 71. Відповідальність зберігача активів інституту спільного інвестування

1. Зберігач активів інституту спільного інвестування несе майнову відповідальність за збитки, що завдані інституту спільного інвестування та/або компанії з управління активами діями (бездіяльністю) зберігача активів інституту спільного інвестування, згідно із законом.

2. Зберігач активів інституту спільного інвестування не несе відповідальності за зобов'язаннями інституту спільного інвестування, а інститут спільного інвестування не несе відповідальності за зобов'язаннями зберігача активів інституту спільного інвестування. Відповідальність зберігача активів інституту спільного інвестування щодо інституту спільного інвестування, який він обслуговує, визначається умовами договору про обслуговування інституту спільного інвестування та цим Законом.

Стаття 72. Оцінювач майна інституту спільного інвестування

1. Оцінювач майна інституту спільного інвестування —

суб'єкт господарювання, який проводить оцінку нерухомого майна під час його придбання або відчуження в порядку, встановленому законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Оцінювач майна інституту спільного інвестування може проводити оцінку інших, ніж нерухоме майно, активів інституту спільного інвестування.

2. Винагорода оцінювачу майна інституту спільного інвестування виплачується за рахунок активів інституту спільного інвестування в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Комісії та відповідно до договору про оцінку майна інституту спільного інвестування.

3. Оцінювач майна інституту спільного інвестування проводить його оцінку відповідно до договору, що укладається між оцінювачем та компанією з управління активами. Вимоги до договору про надання послуг з оцінки вартості нерухомого майна інституту спільного інвестування затверджуються Комісією.

4. Оцінювачем майна інституту спільного інвестування не може бути:

- 1) компанія з управління активами та її пов'язані особи;
- 2) зберігач активів інституту спільного інвестування, аудитор (аудиторська фірма), які обслуговують такий інститут спільного інвестування, та їх пов'язані особи;
- 3) корпоративний фонд та його пов'язані особи.

Стаття 73. Аудиторська перевірка інституту спільного інвестування

1. З метою перевірки і підтвердження правильності річної фінансової звітності компанія з управління активами повинна щороку залучати аудитора (аудиторську фірму) для встановлення відповідності зазначеної звітності результатам своєї діяльності.

2. Аудитор (аудиторська фірма) не може бути пов'язаною особою компанії з управління активами.

3. Аудит результатів діяльності компанії з управління активами з активами відповідного інституту спільного інвестування здійснюється відповідно до вимог, встановлених Законом України «Про аудиторську діяльність».

4. Винагорода аудиторю (аудиторській фірмі) виплачується за рахунок активів інституту спільного інвестування в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 74. Вимоги до договорів

1. Істотними умовами договорів з особами, які обслуговують інститут спільного інвестування, є:

- 1) повне найменування та місцезнаходження сторін;
- 2) предмет договору;
- 3) права і обов'язки сторін;
- 4) застереження щодо конфіденційності;
- 5) порядок надання звітності та інформації з дотриманням вимог цього Закону;
- 6) відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання умов договору;
- 7) строк дії договору;
- 8) розмір винагороди;
- 9) порядок зміни умов договору;
- 10) умови дострокового припинення договору.

2. Крім зазначених істотних умов, договори про обслуговування зберігачем активів інституту спільного інвестування повинні містити умови договору про відкриття рахунку в цінних паперах згідно з вимогами законодавства про депозитарну систему.

3. Договір може містити за згодою сторін інші умови, які не суперечать законодавству.

4. У договорі із зберігачем активів інституту спільного інвестування зазначаються особи, визначені зберігачем відповідальними за виконання договору, та положення про дострокове припинення договору у разі зниження кредитного рейтингу зберігача до спекулятивного рівня за Національною рейтинговою шкалою або втрати ним чинності.

5. Договір не може обмежувати обов'язків зберігача активів інституту спільного інвестування, встановлених цим Законом та законодавством про депозитарну систему.

6. Додаткові вимоги до договорів з особами, які обслуговують інститут спільного інвестування, встановлюються Комісією.

Розділ VII

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Стаття 75. Порядок розкриття інформації про інститут спільного інвестування

1. Інформація про інститут спільного інвестування розкривається в установленому законодавством порядку шляхом:

- 1) розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії про ринок цінних паперів (у разі публічного розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування);
- 2) розміщення на власному веб-сайті компанії з управління активами (у разі публічного розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування);
- 3) надання безпосередньо учасникам інституту спільного інвестування (у разі приватного розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування);
- 4) подання інформації до Комісії;
- 5) подання інформації до саморегульної організації професійних учасників фондового ринку — об'єднання учасників фондового ринку, що провадять професійну діяльність на фондовому ринку з управління активами інституційних інвесторів.

Строки, порядок та форма розкриття інформації про інститут спільного інвестування встановлюються Комісією.

2. Річний звіт щодо діяльності інституту спільного інвестування подається компанією з управління активами до Комісії не пізніше 1 квітня року, що настає за звітним, у порядку, встановленому Комісією. Річний звіт повинен містити таку інформацію:

- 1) розрахунок вартості чистих активів інституту спільного інвестування;
- 2) баланс та звіт про фінансові результати інституту спільного інвестування.

3. Річний звіт щодо діяльності інституту спільного інвестування з публічним розміщенням цінних паперів інституту спільного інвестування розкривається не пізніше 1 квітня року, що настає за звітним, у порядку, встановленому Комісією.

Компанія з управління активами надає учасникам інституту спільного інвестування з приватним розміщенням цінних паперів інституту спільного інвестування річний звіт щодо діяльності такого інституту в порядку, встановленому його регламентом.

4. Інформація, яка є обов'язковою для оприлюднення відповідно до цього Закону, не є конфіденційною. Розкриття інформації, передбаченої цією статтею, здійснюється компанією з управління активами за рахунок коштів інституту спільного інвестування.

5. Компанія з управління активами та торговець цінними паперами, який надає послуги з розміщення та викупу цінних паперів інституту спільного інвестування, повинні забезпечити вільний доступ учасників інституту спільного інвестування до інформації, що міститься у проспекті емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, регламенті та змінах до них.

Стаття 76. Веб-сайт компанії з управління активами

1. На веб-сайті компанії з управління активами розміщується інформація, що підлягає оприлюдненню відповідно до законодавства, а також вимог внутрішніх документів компанії з управління активами, проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, регламенту.

2. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інституту спільного інвестування, зобов'язана забезпечити розкриття на власному веб-сайті такої інформації:

- 1) відомості про наявність ліцензії на провадження діяльності з управління активами із зазначенням серії та номера ліцензії, дати її видачі;
- 2) контактні дані (адреса, телефон, телефакс, електронна поштова адреса);

3) перелік інститутів спільного інвестування, активи яких перебувають в управлінні компанією з управління активами;

4) відомості про вартість чистих активів інституту спільного інвестування, ціни розміщення та викупу цінних паперів інституту спільного інвестування, активи яких перебувають в управлінні компанією з управління активами:

щодня — для інституту спільного інвестування відкритого типу;

щодня в період інтервалу — для інституту спільного інвестування інтервального типу.

3. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами корпоративного фонду, зобов'язана забезпечити розкриття на власному веб-сайті інформації, передбаченої частиною другою цієї статті, а також змісту таких документів:

1) статут корпоративного фонду, зміни до статуту корпоративного фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);

2) свідоцтво про державну реєстрацію корпоративного фонду;

3) регламент, зміни до регламенту (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);

4) свідоцтво про внесення корпоративного фонду до Реєстру;

5) висновки аудитора (аудиторської фірми) корпоративного фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);

6) розрахунок вартості чистих активів корпоративного фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);

7) проспект емісії цінних паперів, зміни до проспекту емісії цінних паперів (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);

8) свідоцтво про державну реєстрацію випуску цінних паперів корпоративного фонду;

9) перелік осіб, які обслуговують корпоративний фонд;

10) свідоцтво про внесення корпоративного фонду до Державного реєстру фінансових установ.

4. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами пайового фонду, зобов'язана забезпечити розкриття на власному веб-сайті інформації, передбаченої частиною другою цієї статті, а також змісту таких документів:

1) регламент, зміни до регламенту (у разі публічного розміщення цінних паперів пайового фонду);

2) свідоцтво про внесення пайового фонду до Реєстру;

3) висновки аудитора (аудиторської фірми) пайового фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів пайового фонду);

4) розрахунок вартості чистих активів пайового фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів пайового фонду);

5) проспект емісії цінних паперів, зміни до проспекту емісії цінних паперів (у разі публічного розміщення цінних паперів пайового фонду);

6) свідоцтво про державну реєстрацію випуску цінних паперів пайового фонду;

7) перелік осіб, які обслуговують пайовий фонд.

Стаття 77. Реклама інституту спільного інвестування

1. Реклама інституту спільного інвестування та його цінних паперів регулюється Законом України «Про рекламу» з урахуванням норм цього Закону та Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні».

Розділ VIII

РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ІЗ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Стаття 78. Суб'єкти регулювання діяльності із спільного інвестування

1. Регулювання діяльності із спільного інвестування здійснюють держава та саморегулівна організація професійних учасників фондового ринку об'єднання учасників фондового ринку, що провадять професійну діяльність на фондовому ринку з управління активами інституційних інвесторів.

2. Державне регулювання у сфері спільного інвестування здійснює Комісія.

Розділ IX

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2014 року, крім пункту 8 частини п'ятої, пункту 9 частини восьмої, пункту 12 частини одинадцятої, пункту 8 частини чотирнадцятої і пункту 9 частини дев'ятнадцятої статті 48, які набирають чинності з 1 січня 2015 року, та підпунктів 3 і 4 пункту 3 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 21, ст. 103; 2005 р., № 48, ст. 480; 2006 р., № 13, ст. 110; 2009 р., № 16, ст. 218; 2010 р., № 38, ст. 505; 2012 р., № 7, ст. 53; із змінами, внесеними Законом України від 24 травня 2012 року № 4854-VI).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) друге речення частини другої статті 163 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) після слова «акції» доповнити словами «акції корпоративного інвестиційного фонду»;

2) частину четверту статті 152 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Порядок створення, діяльності та припинення корпоративних інвестиційних фондів регулюється законодавством про інститути спільного інвестування»;

3) абзац другий частини першої статті 5 Закону України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646; 1992 р., № 10, ст. 138; 2010 р., № 34, ст. 486) після слів «пенсійні фонди» доповнити словами «інститути спільного інвестування»;

4) у статті 14 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2011 р., № 36, ст. 362):

у частині четвертій слова «інститути спільного інвестування» виключити;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Інститути спільного інвестування не можуть бути засновниками банку та власниками істотної участі у банку»;

5) у Законі України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268 із наступними змінами):

у статті 3:

частину другу після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«акції корпоративного інвестиційного фонду».

У зв'язку з цим абзаці п'ятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами шостим — чотирнадцятим;

у пункті 1 частини п'ятої:

у першому реченні абзацу першого слова «в управлінні емітентом (крім сертифікатів ФОН)» замінити словами «в управлінні емітентом (крім інвестиційних сертифікатів та сертифікатів ФОН)»;

доповнити підпунктом «г» такого змісту:

«г) акції корпоративного інвестиційного фонду»;

в абзаці першому частини першої статті 6 слова «і законодавством про інститути спільного інвестування» виключити;

доповнити статтями 5² та 6¹ такого змісту:

«Стаття 52. Конвертація цінних паперів

1. Конвертація цінних паперів — обмін цінних паперів одного випуску на цінні папери іншого випуску цього ж емітента.

2. Рішення про проведення конвертації приймається органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення.

3. При проведенні конвертації емітент зобов'язаний здійснити викуп цінних паперів, що конвертуються, у їх власників, які не згодні з рішенням про проведення конвертації.

Порядок повідомлення власників цінних паперів про проведення конвертації цінних паперів, порядок повідомлення емітента власниками цінних паперів про згоду (або незгоду) з рі-

шенням про проведення конвертації і строк, у який цінні папери мають бути пред'явлені їх власниками для викупу, повинні бути передбачені рішенням відповідного органу емітента про проведення конвертації.

Викуп цінних паперів у власників, які не згодні з рішенням про проведення конвертації, здійснюється за ринковою вартістю, але не нижче ніж номінальна вартість таких цінних паперів.

Ринкова вартість визначається:

за біржовим курсом — для цінних паперів, які включені до біржового списку фондової біржі;

за вартістю, визначеною незалежним оцінювачем відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність, для цінних паперів, які не включені до біржового списку фондової біржі.

4. Після проведення розрахунків з власниками цінних паперів реєстрація випуску цінних паперів, що конвертуються, підлягає скасуванню в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Порядок проведення конвертації встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Особливості конвертації цінних паперів інституту спільного інвестування встановлюються законодавством про інститути спільного інвестування»;

«Стаття 6¹. Акції корпоративного інвестиційного фонду

1. Акція корпоративного інвестиційного фонду — цінний папір, емітентом якого є корпоративний інвестиційний фонд та який посвідчує майнові права його власника (учасника корпоративного інвестиційного фонду), включаючи право на отримання дивідендів (для закритого корпоративного інвестиційного фонду), частини майна корпоративного інвестиційного фонду у разі його ліквідації, право на управління корпоративним інвестиційним фондом, а також немайнові права, передбачені законодавством про інститути спільного інвестування.

2. Акції корпоративного інвестиційного фонду є виключно простими та існують у бездокументарній формі.

3. Строк розміщення акцій відкритого та інтервального корпоративних інвестиційних фондів не обмежується.

4. Акції корпоративного інвестиційного фонду можуть надавати його власнику право на отримання доходу у вигляді дивідендів, крім відкритого та інтервального корпоративних інвестиційних фондів.

5. Особливості емісії, обігу, обліку та погашення акцій корпоративного інвестиційного фонду визначаються законодавством про інститути спільного інвестування»;

6) статтю 1 Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50-51, ст. 384; із змінами, внесеними Законом України від 13 березня 2012 року № 4498-VI) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Дія цього Закону не поширюється на акціонерні товариства, які створені, діють та припиняються відповідно до законодавства про інститути спільного інвестування».

4. Компанії з управління активами, інститути спільного інвестування, зберігачі зобов'язані привести свою діяльність у відповідність із цим Законом протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом.

5. Компанії з управління активами пайових інвестиційних фондів відкритого та інтервального типу, корпоративні інвестиційні фонди відкритого та інтервального типу мають право змінити вид інституту спільного інвестування з диверсифікованого на спеціалізований протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Реєстрація змін до проспекту емісії цінних паперів, регламенту інституту спільного інвестування, пов'язаних із зміною виду такого інституту спільного інвестування з диверсифікованого на спеціалізований, здійснюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

6. Вимоги частини другої статті 4 цього Закону не застосовуються до фізичних осіб, які набули право власності на цінні папери венчурних фондів до набрання чинності цим Законом.

7. Вимоги частини першої статті 51 цього Закону не застосовуються до інвестиційних сертифікатів на пред'явника, проспект емісії яких зареєстрований до набрання чинності цим Законом.

8. Вимоги пункту 4 частини другої статті 64 цього Закону не застосовуються до обсягів позик (кредитів) та строків їх повернення, якщо такі позики (кредити) були залучені до складу активів венчурних фондів до набрання чинності цим Законом.

9. Договори купівлі-продажу цінних паперів інституту спільного інвестування, які укладені до набрання чинності цим Законом та умови яких передбачають здійснення оплати вартості таких цінних паперів із розстроченням платежу, виконуються на зазначених у них умовах. З дня набрання чинності цим Законом забороняється продовжувати строк дії таких договорів та/або вносити до них зміни, які стосуються строків оплати цінних паперів інституту спільного інвестування.

10. Компанії з управління активами, що здійснюють управління активами пайових інвестиційних фондів, інвестиційні сертифікати яких існують у документарній формі, зобов'язані протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом забезпечити переведення інвестиційних сертифікатів у бездокументарну форму.

До завершення такого переведення реєстр власників інвестиційних сертифікатів ведеться реєстратором за договором з компанією з управління активами пайового інвестиційного фонду відповідно до законодавства про депозитарну систему.

У разі якщо кількість учасників пайового інвестиційного фонду не перевищує 500 осіб, ведення реєстру власників інвестиційних сертифікатів до завершення переведення інвестиційних сертифікатів у бездокументарну форму може здійснюватися компанією з управління активами такого фонду без отримання відповідної ліцензії, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До завершення переведення цінних паперів інституту спільного інвестування у бездокументарну форму реєстратор вважається пов'язаною особою інституту спільного інвестування.

11. Корпоративні інвестиційні фонди звільняються від сплати реєстраційного збору під час реєстрації змін до статуту фонду, які вносяться у зв'язку з приведенням його у відповідність із цим Законом.

12. Інститути спільного інвестування звільняються від сплати реєстраційного збору під час реєстрації змін до регламенту інституту спільного інвестування, які вносяться у зв'язку з приведенням його у відповідність із цим Законом.

13. Створення інститутів спільного інвестування (інвестиційних фондів та інвестиційних компаній) відповідно до Указу Президента України від 19 лютого 1994 року № 55/94 «Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії» забороняється.

14. Закриті інвестиційні фонди та закриті взаємні фонди інвестиційних компаній, які були створені в установленому законодавством порядку до набрання чинності Законом України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 21, ст. 103), провадять свою діяльність відповідно до Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії, затверджене указом Президента України від 19 лютого 1994 року № 55/94 «Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії», протягом строку, на який вони були створені.

15. Національний комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом одного року з дня опублікування цього Закону забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5080-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про зайнятість населення

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади реалізації державної політики у сфері зайнятості населення, гарантії держави щодо захисту прав громадян на працю та реалізації їхніх прав на соціальний захист від безробіття.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

- У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
  - безробіття - соціально-економічне явище, за якого частина осіб не має змоги реалізувати своє право на працю та отримання заробітної плати (винагороди) як джерела існування;
  - безробітний - особа віком від 15 до 70 років, яка через відсутність роботи не має заробітку або інших передбачених законодавством доходів як джерела існування, готова та здатна приступити до роботи;
  - вакансія - вільна посада (робоче місце), на яку може бути працевлаштована особа;
  - ваучер - документ встановленого зразка, що дає особі відповідно до цього Закону право на перепідготовку, підготовку на наступному освітньо-кваліфікаційному рівні, спеціалізацію, підвищення кваліфікації у навчальних закладах чи у роботодавця;
  - вільно обрана зайнятість - реалізація права громадянина вільно обирати вид діяльності, не заборонений законом (зокрема такий, що не пов'язаний з виконанням оплачуваної роботи), а також професію та місце роботи відповідно до своїх здібностей і потреб;
  - державне регулювання зайнятості - формування і реалізація державної політики у сфері зайнятості населення з метою створення умов для забезпечення повної та продуктивної вільно обраної зайнятості і соціального захисту в разі настання безробіття;
  - зайнятість - не заборонена законодавством діяльність осіб, пов'язана із задоволенням їх особистих та суспільних потреб з метою одержання доходу (заробітної плати) у грошовій або іншій формі, а також діяльність членів однієї сім'ї, які здійснюють господарську діяльність або працюють у суб'єктів господарювання, заснованих на їх власності, у тому числі безоплатно;
  - зареєстрований безробітний - особа працездатного віку, яка зареєстрована в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, як безробітна і готова та здатна приступити до роботи;
  - конкурентоспроможність працівника - сукупність якостей особи, що характеризують її здатність працювати, рівень володіння знаннями, уміннями та навичками;
  - молодий працівник - громадянин України віком до 35 років, випускник професійно-технічного або вищого навчального закладу, який у шестимісячний строк після закінчення навчання працевлаштувався самостійно або за направленням навчального закладу чи територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та продовжує працювати протягом трьох років за кваліфікацією, яку він набув під час навчання, в тому числі незалежно від місця першого працевлаштування;
  - неповна зайнятість - зайнятість працівника на умовах робочого часу, що менший від норми часу, передбаченої законодавством, і може встановлюватися за договором між працівником і роботодавцем з оплатою праці пропорційно відпрацьованому часу або залежно від виробітку;
  - нове робоче місце - робоче місце, яке створене у зв'язку із створенням нового суб'єкта господарювання (крім того, що створений шляхом припинення) або збільшенням штатної чисельності працівників за умови відсутності скорочення (зменшення) середньомісячної чисельності за попередні 12 місяців, а також створене шляхом модернізації або зміни технології виробництва, що потребують нових знань, навичок та вмінь працівника;
  - особи працездатного віку - особи віком від 16 років, які не досягли встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку;
  - повна зайнятість - зайнятість працівника за нормою робочого часу, передбаченою згідно із законодавством, колективним або трудовим договором;
  - працевлаштування - комплекс правових, економічних та організаційних заходів, спрямованих на забезпечення реалізації права особи на працю;
  - працездатні особи - особи віком від 16 років, які проживають на території України і за станом здоров'я здатні до активної трудової діяльності;
  - продуктивна зайнятість - зайнятість, що дає змогу забезпечити ефективне суспільне виробництво та задовольнити потреби працівника на рівні не менше встановлених законодавством гарантії;
  - професійне навчання - набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особи відповідно до її здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці;
  - ринок праці - система правових, соціально-трудових, економічних та організаційних відносин, що виникають між особами, які шукають роботу, працівниками, професійними спілками, роботодавцями та їх організаціями, органами державної влади у сфері задоволення потреби працівників у зайнятості, а роботодавців - у найманні працівників відповідно до законодавства;
  - робоче місце - місце (приміщення), на якому працівник постійно чи тимчасово перебуває в процесі трудової діяльності і яке визначене, зокрема на підставі трудового договору (контракту);
  - соціальний захист у разі настання безробіття - комплекс заходів, що передбачений загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням на випадок безробіття та законодавством про зайнятість населення;
  - суб'єкт господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні, - зареєстрована в установленому законом порядку юридична особа, яка провадить господарську діяльність, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, а також фізична особа - підприємець, що надають послуги з посередництва у працевлаштуванні в Україні та/або за кордоном відповідно до цього Закону та інших актів законодавства;
  - трудова міграція - переміщення особи, пов'язане з перетинанням державного кордону або меж адміністративно-територіальної одиниці з метою виконання або пошуку роботи;
  - часткове безробіття - вимушене тимчасове скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції з причин економічного, технологічного і структурного характеру без припинення трудових відносин.

- Терміни «роботодавці», «працівники», «особи, які забезпечують себе роботою самостійно», «сторони соціального діалогу», «молодь» та «неформальне професійне навчання працівників» вживаються у значенні, наведеному в законах України «Про організації роботодавців», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про соціальний діалог в Україні», «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» та «Про професійний розвиток працівників».

Стаття 2. Законодавство України про зайнятість населення

- Відносини у сфері зайнятості населення регулюються Конституцією України, цим Законом, Кодексом законів про працю України, Господарським та Цивільним кодексами України, Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», іншими актами законодавства.
- У разі коли міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про зайнятість населення, застосовуються правила міжнародного договору.
- Стаття 3. Право на зайнятість
  - Кожен має право на вільно обрану зайнятість.
  - Примушування до праці у будь-якій формі забороняється.
- Добровільна незайнятість особи не може бути підставою для притягнення її до відповідальності.
- Зайнятість населення забезпечується шляхом встановлення відносин, що регламентуються трудовими договорами (контрактами), провадження підприємницької та інших видів діяльності, не заборонених законом.
- Іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, яких визнано в Україні біженцями, яким надано притулок в Україні, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, яким надано тимчасовий захист, а також ті, що одержали дозвіл на імміграцію в Україну, мають право на зайнятість на підставах і в порядку, встановлених для громадян України.
- Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для працевлаштування на визначений строк, приймаються роботодавцями на роботу на підставі дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, виданого в порядку, визначеному цим Законом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.
- Стаття 4. Зайняте населення
  - До зайнятого населення належать особи, які працюють за наймом на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств), проходять військову чи альтернативну (невійськову) службу, на законних підставах працюють за кордоном та які мають доходи від такої зайнятості, а також особи, що навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах та поєднують навчання з роботою.
  - До зайнятого населення також належать:
    - непрацюючі працездатні особи, які фактично здійснюють догляд за дитиною-інвалідом, інвалідом I групи або за особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досягла 80-річного віку, та отримують допомогу, компенсацію та/або надбавку відповідно до законодавства;
    - батьки - вихователі дитячих будинків сімейного типу, прийомні батьки, якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства;
    - особа, яка проживає разом з інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу, який за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, та одержує грошову допомогу на догляд за ним відповідно до законодавства.
  - До зайнятого населення не належать іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні і зайнятість яких пов'язана із забезпеченням діяльності іноземних посольств і місій або виконанням своїх професійних чи трудових обов'язків перед роботодавцем - нерезидентом.
- Стаття 5. Гарантії у сфері зайнятості населення
  - Держава гарантує у сфері зайнятості:
    - вільне обрання місця застосування праці та виду діяльності, вільний вибір або зміну професії;
    - одержання заробітної плати (винагороди) відповідно до законодавства;
    - професійну орієнтацію з метою самовизначення та реалізації здатності особи до праці;
    - професійне навчання відповідно до здібностей та з урахуванням потреб ринку праці;
    - підтвердження результатів неформального професійного навчання осіб за робітничими професіями;
    - безоплатне сприяння у працевлаштуванні, обранні підходящої роботи та одержанні інформації про ситуацію на ринку праці та перспективи його розвитку;
    - соціальний захист у разі настання безробіття;
    - захист від дискримінації у сфері зайнятості, необґрунтованої відмови у найманні на роботу і незаконного звільнення;
    - додаткове сприяння у працевлаштуванні окремих категорій громадян.
- Стаття 6. Право особи на вибір місця, виду діяльності та роду занять
  - Кожен має право на вільний вибір місця, виду діяльності та роду занять, яке забезпечується державою шляхом створення правових, організаційних та економічних умов для такого вибору.
  - Реалізація права на вибір місця, виду діяльності та роду занять здійснюється шляхом самостійного забезпечення особою своєї зайнятості чи звернення з метою працевлаштування до роботодавця або за сприяння центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, чи суб'єкта господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні.
- Стаття 7. Право особи на професійну орієнтацію
  - Кожен має право на професійну орієнтацію, яке забезпечується шляхом надання комплексу профорієнтаційних послуг з вибору або зміни професії, виду діяльності та інших профорієнтаційних послуг.
  - Особи мають право на безоплатні послуги з професійної орієнтації з метою обрання або зміни виду діяльності, місця роботи, режиму праці.
- Стаття 8. Право особи на професійне навчання
  - Кожен має право на професійне навчання, яке реалізується шляхом первинної професійної підготовки, перепідготовки, спеціалізації і підвищення кваліфікації, стажування у професійно-технічних, вищих навчальних закладах та закладах післядипломної освіти, безпосередньо на робочих місцях на виробництві чи у сфері послуг з метою здобуття особою відповідної кваліфікації

або приведення її рівня у відповідність із вимогами сучасного виробництва та сфери послуг.

Стаття 9. Право особи на соціальний захист у разі настання безробіття

- Кожен має право на соціальний захист у разі настання безробіття, що реалізується шляхом:
  - участі в загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні на випадок безробіття, яке передбачає матеріальне забезпечення на випадок безробіття;
  - надання безоплатних соціальних послуг, зокрема, інформаційно-консультаційних та профорієнтаційних, професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації з урахуванням попиту на ринку праці, сприяння у працевлаштуванні, зокрема, шляхом фінансової підтримки самозайнятості та реалізації підприємницької ініціативи відповідно до законодавства;
  - надання особливих гарантій працівникам, які втратили роботу у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці;
  - надання додаткової гарантії зайнятості окремим категоріям населення, які не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці.
- Стаття 10. Право особи на трудову діяльність за кордоном
  - Громадяни України мають право займатися трудовою діяльністю за кордоном, якщо така діяльність не заборонена законодавством України та держави перебування.
  - Права громадян України, які працюють за кордоном, захищаються законодавством України та держави перебування, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.
- Стаття 11. Право особи на захист від проявів дискримінації у сфері зайнятості населення
  - Держава гарантує особі право на захист від будь-яких проявів дискримінації у сфері зайнятості населення за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, членства у професійних спілках або інших об'єднань громадян, статі, віку, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.
  - Не вважається дискримінацією здійснення заходів щодо додаткового сприяння у працевлаштуванні окремих категорій громадян.
  - Забороняється в оголошеннях (рекламі) про вакансії зазначати обмеження щодо віку кандидатів, пропонувати роботу лише жінкам або лише чоловікам, за винятком специфічної роботи, яка може виконуватися виключно особами певної статі, висувати вимоги, що надають перевагу одній із статей, а також вимагати від осіб, які працевлаштовуються, надання відомостей про особисте життя.
- Обмеження щодо змісту оголошень (реклами) про вакансії (приймом та роботу) та відповідальність за порушення встановленого порядку їх розповсюдження встановлюються Законом України «Про рекламу».
- Стаття 12. Право особи на доступ до інформації у сфері зайнятості населення
  - Кожен має право на безоплатне одержання інформації про пропонування і попит на робочу силу, зокрема про вільні робочі місця (посади), можливості та умови працевлаштування на території України і за кордоном, професійну орієнтацію, професійне навчання та інші послуги, передбачені законодавством.
  - Держава забезпечує доступ до інформації у сфері зайнятості населення через органи державної влади та засоби масової інформації.
- Стаття 13. Право особи на захист прав у сфері зайнятості населення
  - Кожен має право на оскарження рішень, дій або бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичних осіб, що застосовують найману працю, а також дій або бездіяльності посадових осіб, що призвели до порушення права особи на зайнятість, відповідно до законодавства.
  - Стаття 14. Категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню
    - До категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, належать:
      - один з батьків або особа, яка їх замінює і: має на утриманні дітей віком до шести років; виховує без одного з подружжя дитину віком до 14 років або дитину-інваліда;
      - утримує без одного з подружжя інваліда з дитинства (незалежно від віку) та/або інваліда I групи (незалежно від причини інвалідності);
      - діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу;
      - особи, звільнені після відбуття покарання або примусового лікування;
      - молодь, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби (протягом шести місяців після закінчення або припинення навчання чи служби) і яка вперше приймається на роботу;
      - особи, яким до настання права на пенсію за віком відповідно до статті 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» залишилося 10 і менше років;
      - інваліди, які не досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;
      - особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу.
    - Для працевлаштування зазначених у частині першій цієї статті громадян (крім інвалідів, які не досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»), норматив працевлаштування на роботу яких встановлюється згідно із Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» підприємствам, установам та організаціям з чисельністю штатних працівників понад 20 осіб встановлюється квота у розмірі 5 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників за попередній календарний рік.
    - Роботодавці самостійно розраховують квоту, зазначену в частині другій цієї статті, з урахуванням чисельності громадян, які на умовах повної зайнятості вже працюють на підприємствах, в установах та організаціях і належать до таких, що неконкурентоспроможні на ринку праці (крім інвалідів), та забезпечують їх працевлаштування самостійно. Роботодавці можуть звернутися за сприянням для працевлаштування даної категорії громадян до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Обов'язковою умовою дотримання роботодавцями квоти вважається працевлаштування таких громадян відповідно до вимог частини другої цієї статті, про що роботодавець інформують щороку центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у встановленому ним порядку.

Розділ II
ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ
ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Стаття 15. Принципи та мета, основні напрями державної політики у сфері зайнятості населення

1. Державна політика зайнятості населення базується на принципах:

- 1) пріоритетності забезпечення повної, продуктивної та вільно обраної зайнятості в процесі реалізації активної соціально-економічної політики держави;
- 2) відповідальності держави за формування та реалізацію політики у сфері зайнятості населення;
- 3) забезпечення рівних можливостей населення у реалізації конституційного права на працю;
- 4) сприяння ефективному використанню трудового потенціалу та забезпечення соціального захисту населення від безробіття.

2. Метою державної політики у сфері зайнятості населення є:

- 1) забезпечення рівних можливостей особам у реалізації їх права на працю;
- 2) сприяння підвищенню професійного рівня працездатного населення відповідно до суспільних потреб;
- 3) сприяння зайнятості населення, у тому числі в сільській місцевості та на депресивних територіях;
- 4) забезпечення економіки кваліфікованими кадрами;
- 5) збалансування попиту на роботу силу (створення належної кількості робочих місць) та її пропонування (створення умов для професійного розвитку, гідних умов для праці);
- 6) пріоритетність забезпечення повної та продуктивної вільно обраної зайнятості;
- 7) забезпечення соціального захисту осіб у разі настання безробіття;
- 8) посилення соціального та правового захисту громадян України, які працюють за кордоном, у тому числі шляхом активізації міжнародного співробітництва, укладення міжнародних договорів, що стосуються питань захисту прав трудових мігрантів.

3. Основними напрямками державної політики у сфері зайнятості населення є:

- 1) створення умов для розвитку економіки та сприяння створенню нових робочих місць;
- 2) задоволення попиту пріоритетних галузей економіки у висококваліфікованих працівників;
- 3) посилення мотивації до легальної і продуктивної праці;
- 4) активізація підприємницької ініціативи та самостійної зайнятості населення;
- 5) удосконалення системи професійного навчання з урахуванням інтересів особистості, потреб економіки та ринку праці;
- 6) сприяння підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання у професійному розвитку працівників;
- 7) збалансування попиту і пропонування щодо обсягу та рівня кваліфікації робочої сили на ринку праці шляхом системного прогнозування потреб економіки;
- 8) сприяння зайнятості громадян;
- 9) забезпечення створення рівних можливостей для реалізації суб'єктами господарювання інфраструктурних проєктів та цільових програм, що фінансуються за рахунок державних коштів;
- 10) координація та контроль діяльності суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні;
- 11) повернення безробітних до продуктивної зайнятості;
- 12) міжнародне співробітництво у сфері забезпечення соціального захисту громадян України, які працюють за кордоном;
- 13) взаємодія органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, роботодавців та професійних спілок з метою забезпечення повної та продуктивної вільно обраної зайнятості, зокрема здійснення заходів щодо сприяння зайнятості населення;
- 14) забезпечення ефективного та цільового використання коштів, спрямованих на реалізацію державної політики у сфері зайнятості населення;
- 15) здійснення заходів, що сприяють зайнятості громадян, які недостатньо конкурентоспроможні на ринку праці (частина перша статті 14 цього Закону);
- 16) заохочення роботодавців, які зберігають діючі та створюють нові робочі місця насамперед для громадян, які недостатньо конкурентоспроможні на ринку праці (частина перша статті 14 цього Закону);

- 17) забезпечення співпраці центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, інших посередників з працевлаштування та установ соціальної, професійної і трудової реабілітації інвалідів, центрів соціальних служб для молоді;
- 18) захист внутрішнього ринку праці шляхом регулювання залучення до роботи іноземних працівників.

Стаття 16. Реалізація державної політики у сфері зайнятості населення

1. Держава забезпечує реалізацію політики у сфері зайнятості населення шляхом:

- 1) проведення податкової, кредитно-грошової, інвестиційної, бюджетної, соціальної, зовнішньоекономічної та інноваційної політики з метою розширення сфери застосування праці, забезпечення повної, продуктивної, вільно обраної зайнятості, підвищення рівня кваліфікації та конкурентоспроможності робочої сили;
- 2) визначення у загальнодержавних програмах економічного та соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів, міст показників розвитку ринку праці та зайнятості населення та їх оцінювання за результатами реалізації таких програм;
- 3) включення до системи регулювання ринку праці заходів щодо запровадження стимулювання вітчизняного виробництва до створення нових робочих місць у пріоритетних галузях економіки та сільській місцевості;
- 4) сприяння підвищенню конкурентоспроможності робочої сили та зайнятості населення;
- 5) соціального захисту громадян у разі настання безробіття;
- 6) сприяння самозайнятості населення шляхом стимулювання відкриття власного бізнесу, в тому числі в сільських населених пунктах та на депресивних територіях;
- 7) розвитку сільського аграрного туризму, кластерів народних художніх промислів;
- 8) створення умов для забезпечення підвищення конкурентоспроможності робочої сили та її мобільності;
- 9) прогнозування та оцінки впливу на ринок праці політики у сфері зайнятості;
- 10) ліцензування діяльності з посередництва у працевлаштуванні за кордоном.

Стаття 17. Органи, що забезпечують формування та реалізацію державної політики у сфері зайнятості населення

1. Формування та реалізацію державної політики у

сфері зайнятості населення забезпечують у межах своїх повноважень Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади у сфері соціальної політики, інші центральні органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування.

2. Головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та реалізації державної політики у сфері зайнятості населення є центральний орган виконавчої влади у сфері соціальної політики.

3. З метою реалізації державної політики зайнятості Кабінет Міністрів України розробляє і затверджує основні напрями реалізації державної політики у сфері зайнятості населення на середньостроковий період, у яких визначаються шляхи та способи розв'язання проблем зайнятості населення і передбачаються заходи з консолідації зусиль усіх сторін соціального діалогу, спрямованих на регулювання процесів, що відбуваються на ринку праці, для підвищення рівня зайнятості населення.

Основні напрями реалізації державної політики у сфері зайнятості населення розробляються на підставі основних прогнозних параметрів соціально-економічного розвитку України, державних, галузевих та регіональних програм у частині їх впливу на сферу зайнятості населення, на розвиток трудового потенціалу з визначенням механізму їх реалізації.

Координацію і контроль за виконанням основних напрямів реалізації державної політики у сфері зайнятості населення здійснює центральний орган виконавчої влади у сфері соціальної політики за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Відповідальність за виконання основних напрямів реалізації державної політики у сфері зайнятості населення покладається на міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації, органи місцевого самоврядування.

Стаття 18. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення

1. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення спрямовані на реалізацію основних напрямів державної політики у сфері зайнятості населення в регіонах та є складовими програм їх соціально-економічного розвитку.

2. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення розробляються місцевими державними адміністраціями та подаються на затвердження Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам.

3. У територіальних та місцевих програмах зайнятості населення визначаються основні показники ринку праці та заходи, спрямовані на збалансування попиту і пропонування робочої сили на територіальних ринках праці, соціального захисту безробітних, забезпечення зайнятості громадян, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню.

4. Координація роботи із здійснення заходів, передбачених програмами зайнятості населення, покладається на центральний орган виконавчої влади у сфері соціальної політики, органи соціального діалогу у сфері зайнятості, Міністерство праці та соціального захисту населення Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи у сфері праці і соціального захисту обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та органи місцевого самоврядування.

Стаття 19. Органи соціального діалогу у сфері зайнятості

1. Для підготовки погоджених рішень щодо здійснення політики зайнятості можуть створюватися координаційні комітети сприяння зайнятості, ради з професійної орієнтації та інші органи соціального діалогу.

2. Порядок формування органів соціального діалогу у сфері зайнятості, повноваження та організація їх роботи визначаються відповідно до статті 9 Закону України «Про соціальний діалог в Україні».

Стаття 20. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері зайнятості населення

1. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері зайнятості населення здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, Фонду соціального захисту інвалідів, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та інших джерел відповідно до законодавства.

Розділ III

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ,
ЩО РЕАЛІЗУЄ ДЕРЖАВНУ ПОЛІТИКУ У СФЕРІ
ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ ТА ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ

Стаття 21. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції

1. Діяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, спрямовується і координується Міністром - керівником центрального органу виконавчої влади у сфері соціальної політики.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, здійснює свої повноваження безпосередньо та через територіальні органи.

Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах, містах є юридичними особами публічного права.

До сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, можуть належати підприємства, установи та організації.

3. Фінансування діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції та виконання ним функцій, передбачених цим Законом та Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», здійснюється за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

4. Послуги, що надаються територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, відповідно до покладених на них завдань є безоплатними.

Стаття 22. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів

1. Основними завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів є:
- 1) реалізація державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції;
- 2) внесення пропозицій Міністру - керівнику центрального органу виконавчої влади у сфері соціальної політики щодо формування державної політики у сфері зайнятості населення;
- 3) сприяння громадянам у підборі підходящої роботи;
- 4) надання роботодавцям послуг з добору працівників;

5) участь в організації проведення громадських та інших робіт тимчасового характеру;

6) сприяння громадянам в організації підприємницької діяльності, зокрема шляхом надання індивідуальних та групових консультацій;

7) участь у реалізації заходів, спрямованих на запобігання масовому вивільненню працівників, профілактика настання страхового випадку, сприяння мобільності робочої сили та зайнятості населення в регіонах з найвищими показниками безробіття, монофункціональних містах та населених пунктах, залежних від містоутворюючих підприємств;

8) організація підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації безробітних з урахуванням поточної та перспективної потреб ринку праці;

9) проведення професійної орієнтації населення;

10) додаткове сприяння у працевлаштуванні окремих категорій громадян, які неконкурентоспроможні на ринку праці;

11) здійснення контролю за використанням роботодавцями та безробітними коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальні органи відповідно до покладених на них завдань:

1) здійснюють управління та оперативне розпорядження фінансовими ресурсами Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття в межах затвердженого бюджету Фонду відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», управління майном;

2) забезпечують функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи, зокрема, формують базу даних про вільні робочі місця (посади) на підставі інформації, що надійшла від роботодавців та суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні;

3) ведуть облік осіб, які звертаються за сприянням у працевлаштуванні, та наданих їм послуг;

4) здійснюють реєстрацію безробітних, ведуть облік наданих їм послуг;

5) організовують професійне навчання зареєстрованих безробітних з урахуванням поточної та перспективної потреб ринку праці;

6) організовують роботу з підтвердження професійної кваліфікації за результатами неформального професійного навчання за робітничими професіями;

7) інформують населення, органи виконавчої влади та навчальні заклади про попит та пропонування робочої сили на ринку праці, права та гарантії у сфері зайнятості населення та у разі настання безробіття;

8) здійснюють в установленому законодавством порядку збирання, опрацювання, подання та поширення адміністративних даних про попит та пропонування робочої сили на ринку праці, надання соціальних послуг населенню та роботодавцям;

9) аналізують показники попиту та пропонування робочої сили і вносять центральному органу виконавчої влади у сфері соціальної політики пропозиції щодо прогнозування розвитку ринку праці;

10) беруть участь у розробленні основних напрямів реалізації державної політики у сфері зайнятості населення на середньостроковий період, територіальних програм зайнятості населення та їх виконанні;

11) сприяють працевлаштуванню безробітних на підприємствах, що залучаються до реалізації державних цільових програм та інфраструктурних проєктів, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

12) взаємодіють з роботодавцями з питань визначення поточної та перспективної потреби в робочій силі, професійного навчання населення та укомплектування вільних робочих місць;

13) ведуть перелік суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні;

14) здійснюють обмін інформацією з Пенсійним фондом України для забезпечення виконання вимог цього Закону та Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»;

15) беруть участь у проведенні наукових досліджень з питань зайнятості населення, функціонування ринку праці та соціального захисту населення від безробіття, вивчають міжнародний досвід з метою запровадження інноваційних форм сприяння зайнятості населення, виступають замовником наукових робіт, досліджень і методичного забезпечення;

16) беруть участь у здійсненні міжнародного співробітництва для розв'язання проблем зайнятості населення, соціального захисту громадян від безробіття та трудової міграції;

17) видають роботодавцям дозволи на застосування праці іноземців та осіб без громадянства з веденням обліку таких дозволів;

18) проводять розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення в порядку, встановленому центральними органами виконавчої влади у сфері соціальної політики, державної податкової політики та Пенсійним фондом України. Таке розслідування здійснюється шляхом звіряння даних, зазначених у документах страхувальника, з базою даних Пенсійного фонду України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію єдиної державної податкової політики, а в разі потреби - шляхом проведення візитних планових та позапланових перевірок страхувальників;

19) здійснюють контроль за використанням коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, застосовують в установленому законодавством порядку фінансові санкції та накладають адміністративні штрафи;

20) надають безоплатно підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичним особам, які виступають працюючими особами на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю, консультації з питань працевлаштування інвалідів;

21) забезпечують надання соціальних послуг та виплату матеріального забезпечення відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» та цього Закону.

Стаття 23. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції

1. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, функціонує для:

- 1) інформаційної підтримки реалізації державної політики у сфері зайнятості населення;
- 2) створення цілісної системи інформаційної взаємодії державних органів влади, що здійснюють заходи щодо сприяння зайнятості населення;

3) проведення моніторингу ринку праці, аналізу попиту та пропонування робочої сили;

4) забезпечення виконання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, покладених на нього функцій та завдань.

2. До Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, включається інформація, що надійшла від його територіальних органів у процесі своєї діяльності, зокрема від громадян, роботодавців, суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, та органів державної влади.

3. Інформація з Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, надається та використовується відповідно до законів України «Про інформацію» та «Про захист персональних даних».

Розділ IV

СПРИЯННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Стаття 24. Заходи щодо сприяння зайнятості населення

1. Заходи щодо сприяння зайнятості населення спрямовуються на:

1) забезпечення відповідності рівня професійної кваліфікації працездатних осіб потребам ринку праці;

2) створення умов для активного пошуку роботи безробітними;

3) підвищення конкурентоспроможності осіб на ринку праці.

2. До заходів щодо сприяння зайнятості населення належать:

1) професійна орієнтація та професійне навчання;

2) стимулювання діяльності роботодавців, спрямованої на створення нових робочих місць та працевлаштування безробітних;

3) створення умов для самозайнятості населення та підтримка підприємницької ініціативи;

4) сприяння забезпеченню молоді першим робочим місцем та запровадження стимулів для стажування на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичних осіб, які застосовують найману працю, молоді, яка навчається;

5) сприяння зайнятості інвалідів;

6) забезпечення участі безробітних у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру.

3. Роботодавцю, який протягом 12 календарних місяців забезпечував створення нових робочих місць, працевлаштовував на них працівників і упродовж цього періоду щомісяця здійснював їм виплату заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожну особу, протягом наступних 12 календарних місяців за умови збереження рівня заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожну таку особу щомісяця за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених у бюджеті Пенсійного фонду України, компенсуються фактичні витрати у розмірі 50 відсотків суми нахораненого єдиного внеску за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі зменшення штатної чисельності працівників та фонду оплати праці роботодавець втрачає право на компенсацію.

Порядок надання роботодавцю права на зменшення розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та зарахування стажу особам, працевлаштованим відповідно до цієї частини, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 25. Сприяння зайнятості населення під час реалізації державних цільових програм, якими передбачено створення нових робочих місць, та інфраструктурних проектів

1. Ініціатор розроблення державних цільових програм, якими передбачається створення нових робочих місць, та інфраструктурних проектів визначає обсяги створення нових робочих місць відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України, та узгоджує обсяги працевлаштування безробітних на створені нові робочі місця з територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

2. Розпорядники коштів, зазначені у державних цільових програмах, якими передбачено створення нових робочих місць, та інфраструктурних проектах, подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, перелік роботодавців, які залучені до реалізації таких програм та проектів.

Такі роботодавці можуть укладати з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, договір про працевлаштування визначеної кількості безробітних під час реалізації відповідних програм та проектів.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, проводить моніторинг працевлаштування безробітних на створені нові робочі місця під час реалізації державних цільових програм та інфраструктурних проектів і подає за його результатами дані центральному органу виконавчої влади у сфері соціальної політики для інформування Кабінету Міністрів України.

Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, які недостатньо конкурентоспроможні на ринку праці

1. Роботодавцю, який працевлаштовує на нове робоче місце громадян, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону (крім тих, які визначені пунктом 7 частини першої статті 14), та яким надано статус безробітного, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки щомісяця компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.

Компенсація виплачується протягом одного року з дня працевлаштування особи за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, коштів Державного бюджету України для забезпечення молоді, яка здобула професійно-технічну або вищу освіту, першим робочим місцем за отриманою професією (спеціальністю) та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування інваліда, який зареєстрований в установленому порядку як безробітний, але якому відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається), у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

2. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої цієї статті, з ініціативи роботодавця або за згодою сторін до закінчення дворічного строку з дня працевлаштування сума виплачених коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту інвалідів залежно від джерела компенсації або на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері

зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.

У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої цієї статті, за угодою сторін на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.

3. Зазначена в частині першій цієї статті компенсація не виплачується у разі, коли роботодавець:

1) має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

2) визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

Стаття 27. Стимулювання самозайнятості населення та створення нових робочих місць суб'єктами малого підприємництва

1. Для стимулювання самозайнятості населення, підприємницької ініціативи центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, забезпечує надання безоплатних індивідуальних і групових консультацій з питань організації та провадження підприємницької діяльності із залученням на громадських засадах працівників органів державної влади у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики.

Безробітним з числа застрахованих осіб, які виявили бажання провадити підприємницьку діяльність, виплачується допомога по безробіттю одноразово для організації такої діяльності.

У разі припинення або нездійснення підприємницької діяльності упродовж двох років з дня державної реєстрації юридичної особи чи фізичної особи - підприємця така особа не має права на чергове отримання допомоги по безробіттю одноразово для організації підприємницької діяльності.

2. Суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних строком не менше ніж на два роки за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на нові робочі місця в пріоритетних видах економічної діяльності, щомісяця компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.

Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування інваліда, який зареєстрований в установленому порядку як безробітний, але якому відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається), протягом одного року з дня працевлаштування безробітного у порядку та за переліком пріоритетних видів економічної діяльності, визначених Кабінетом Міністрів України.

3. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, з ініціативи роботодавця до закінчення дворічного строку з дня працевлаштування сума наданих коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту інвалідів залежно від джерела компенсації або на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.

У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, за угодою сторін на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.

4. Зазначена в частині другій цієї статті компенсація не виплачується у разі, коли роботодавець:

1) має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

2) визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

Стаття 28. Державна підтримка молодих працівників, залучених до роботи в селах і селищах

1. З метою залучення до роботи за відповідною професією (спеціальністю) в селах і селищах молодому працівнику, який уклав трудовий договір на строк не менш як три роки з підприємствами, установами та організаціями, що розташовані у таких населених пунктах, надається житло на строк його роботи та одноразова адресна допомога у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати за рахунок коштів Державного бюджету України у порядку та за переліком професій (спеціальностей), затверджених Кабінетом Міністрів України. У разі якщо молодий працівник пропрацює в такому населеному пункті не менше десяти років, житло передається йому у власність.

Стаття 29. Розширення можливостей для підвищення конкурентоспроможності молоді

1. Студенти вищих та учні професійно-технічних навчальних закладів, що здобули професію (кваліфікацію) за освітньо-кваліфікаційним рівнем «кваліфікований робітник», «молодший спеціаліст», «бакалавр», «спеціаліст» та продовжують навчатися на наступному освітньо-кваліфікаційному рівні, мають право проходити стажування за професією (спеціальністю), за якою здобувається освіта, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, на умовах, визначених договором про стажування у вільний від навчання час.

Метою стажування є набуття досвіду з виконання професійних завдань та обов'язків, удосконалення професійних знань, умінь та навичок, вивчення та засвоєння нових технологій, техніки, набуття додаткових компетенцій.

Порядок укладення договору про стажування та типову форму договору затверджує Кабінет Міністрів України.

Строк стажування за договором не може перевищувати шести місяців.

Запис про проходження стажування роботодавцем вноситься до трудової книжки.

2. Стажування проводиться за індивідуальною програмою під керівництвом працівника підприємства, установи, організації, який має стаж роботи за відповідною професією (спеціальністю) не менш як три роки.

3. У разі коли в період стажування особа, зазначена у частині першій цієї статті, виконує професійні роботи, підприємство, організація, установа за всі роботи, виконані відповідно до наданих завдань, здійснює виплату їй заробітної плати згідно з установленими системами оплати праці за нормами, розцінками, ставками (окладами) з урахуванням коефіцієнтів, доплат і надбавок.

4. Робота керівників стажування, призначених з числа працівників підприємства, організації, установи, мо-

же оплачуватися підприємством, організацією, установою за рахунок коштів, передбачених на підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів, додатково на строк стажування щомісяця у розмірах не менше 5 відсотків суми основної заробітної плати, яку вони отримують за основним місцем роботи.

5. Вищі та професійно-технічні навчальні заклади разом з роботодавцями сприяють студентам і учням у доступі до інформації про можливість стажування.

Стаття 30. Розширення можливостей для підвищення конкурентоспроможності громадян віком старше 45 років

1. Особи віком старше 45 років, страховий стаж яких становить не менше 15 років, мають право до досягнення встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку на одноразове отримання ваучера для підтримання їх конкурентоспроможності шляхом перепідготовки, спеціалізації, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями для пріоритетних видів економічної діяльності. Вибір професії (спеціальності) із затвердженого переліку, форми та місця навчання здійснюється особою.

2. Вартість ваучера встановлюється в межах вартості навчання, але не може перевищувати десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.

Оплата ваучера здійснюється за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття виходячи з його фінансових можливостей.

3. Порядок видачі територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, ваучерів та перелік професій, спеціальностей та напрямів підвищення кваліфікації, для навчання за якими може бути виданий ваучер, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 31. Організація громадських та інших робіт тимчасового характеру

1. Громадські роботи є видом суспільно корисних оплачуваних робіт в інтересах територіальної громади, які організовуються для додаткового стимулювання мотивації до праці, матеріальної підтримки безробітних та інших категорій осіб і виконуються ними на добровільних засадах.

2. Громадські роботи, що відповідають потребам певної територіальної громади або задовольняють суспільні потреби територіальних громад, організовуються місцевими державними адміністраціями, виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад за участю територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на договірних засадах.

Порядок організації громадських та інших робіт тимчасового характеру затверджує Кабінет Міністрів України.

3. Види громадських робіт визначаються місцевими державними адміністраціями, виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад за такими критеріями:

1) мають тимчасовий характер і для їх організації не можуть бути використані постійні робочі місця та вакансії;

2) можуть виконуватися на умовах неповного робочого дня;

3) мають економічну, соціальну та екологічну користь для регіону;

4) надають можливість тимчасового працевлаштування безробітних на роботи, що не потребують додаткової спеціальної, освітньої та кваліфікаційної підготовки.

4. З особами, які беруть участь у громадських роботах, укладаються на строк, що сумарно протягом року не може перевищувати 180 календарних днів, строкові трудові договори для працевлаштування на створені тимчасові робочі місця.

5. На осіб, які беруть участь у громадських роботах, поширюються державні соціальні гарантії, передбачені, зокрема, законодавством про працю та зайнятості населення і загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Оплата праці таких осіб здійснюється за фактично виконану роботу в розмірі, що не може бути меншим, ніж мінімальний розмір заробітної плати, та відповідно до положень угоди.

6. Фінансування організації громадських робіт здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів, роботодавців та інших не заборонених законодавством джерел.

У разі залучення зареєстрованих безробітних до громадських робіт фінансування організації таких робіт здійснюється пропорційно рівними частинами за рахунок коштів місцевих бюджетів та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

7. Працівники у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення до 50 відсотків передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції мають право без припинення трудових відносин на участь у громадських роботах, у тому числі тих, що оплачуються за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, у межах строку зупинення (скорочення) виробництва.

8. Для додаткового стимулювання мотивації до праці та матеріальної підтримки безробітних та інших категорій осіб роботодавцями організовуються строком до шести місяців роботи, що носять тимчасовий характер. Для організації таких видів робіт тимчасового характеру не можуть бути використані постійні робочі місця та вакансії.

3 безробітними, які залучаються до виконання робіт тимчасового характеру, укладаються трудові договори на строк, що сумарно протягом року не може перевищувати 180 календарних днів.

Фінансування організації робіт тимчасового характеру здійснюється за рахунок коштів роботодавців та інших не заборонених законодавством джерел.

9. Безробітним, які брали участь у виконанні громадських або інших робіт тимчасового характеру, після виконання таких робіт продовжується виплата допомоги по безробіттю у розмірах і в строки, встановлені законодавством.

10. Порядок організації громадських робіт та інших робіт тимчасового характеру затверджує Кабінет Міністрів України.

Розділ V ПРОФЕСІЙНА ОРІЄНТАЦІЯ ТА ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ

Стаття 32. Професійна орієнтація населення

1. Професійна орієнтація населення - комплекс взаємопов'язаних економічних, соціальних, медичних, психологічних і педагогічних заходів, спрямованих на активізацію процесу професійного самовизначення та реалізацію здатності до праці особи, виявлення її здібностей, інтересів, можливостей та інших чинників, що впливають на вибір або зміну професії та виду трудової діяльності.

2. Професійна орієнтація населення здійснюється навчальними закладами, закладами охорони здоров'я, реабілітаційними установами, медико-соціальними експертними комісіями, територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, центрами професійної орієнтації населення, молодіжними центрами праці, військкоматами, установами виконання покарань, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, що надають послуги з професійної орієнтації.

Стаття 33. Професійна орієнтація осіб, які звернулися до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції

1. Професійна орієнтація осіб, які звернулися до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, здійснюється шляхом:

- 1) професійного інформування, що полягає у наданні відомостей про трудову діяльність та її роль у професійно-самовизначенні особи, інформації про стан ринку праці, зміст та перспективи розвитку сучасних професій і вигоди для особи, форми та умови оволодіння професіями, можливості професійно-кваліфікаційного і кар'єрного зростання, що сприятиме формуванню професійних інтересів, намірів та мотивації особи щодо обрання або зміни виду трудової діяльності, професії, кваліфікації, роботи;
- 2) професійного консультування, спрямованого на оптимізацію професійного самовизначення особи на основі виявлення її індивідуально-психологічних характеристик, особливостей життєвих ситуацій, професійних інтересів, нахилів, стану здоров'я та з урахуванням потреби ринку праці;
- 3) проведення професійного відбору, що полягає у встановленні відповідності особи вимогам, які визначені для конкретних видів професійної діяльності та посад.

2. Порядок надання послуг з професійної орієнтації осіб затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціальної політики.

Стаття 34. Професійне навчання

1. Професійне навчання - набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особою відповідно до її покликання і здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці.

2. Система професійного навчання охоплює:

1) осіб, які проходять первинну професійну підготовку в навчальних закладах та інших установах, що здійснюють або забезпечують підготовку кваліфікованих робітників і фахівців;

2) працівників, які проходять первинну професійну підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації впродовж трудової діяльності;

3) безробітних, які шукають роботу і потребують первинної професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації.

3. Підвищення конкурентоспроможності працівників на ринку праці відповідно до вимог сучасного виробництва та сфери послуг здійснюється шляхом забезпечення ефективного функціонування та розвитку системи професійного навчання працівників, сприяння у проведенні їх професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання.

3 цієї метою роботодавць у порядку, передбаченому законодавством, колективним договором і угодами, періодично організовує для працівників професійне навчання, перепідготовку та підвищення кваліфікації.

4. Роботодавець має право укладати з працівниками або іншими особами, які не перебувають з ним у трудових відносинах, за їх згодою договори про направлення їх до навчальних закладів для професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації.

Зазначеним договором на працівника або іншу особу, яка направляється на навчання, може бути покладено обов'язок відпрацювати на посаді відповідно до отриманої кваліфікації в такого роботодавця після закінчення навчання протягом погодженого сторонами строку, який повинен бути порівнянним з обов'язками, що взяв на себе роботодавець щодо оплати та строку навчання, але не більше ніж три роки.

5. У разі відмови працівника або іншої особи відпрацювати в роботодавця протягом погодженого з ним строку, звільнення з роботи до закінчення такого строку працівник або інша особа зобов'язані відшкодувати роботодавцю витрати, пов'язані з оплатою навчання, або їх частину пропорційно відпрацьованому строку на умовах, що визначаються договором. Працівник або інша особа не зобов'язані відшкодувати роботодавцю витрати, пов'язані з навчанням, якщо вони не стали до роботи або були звільнені з роботи з таких підстав:

- 1) установа інвалідності;
- 2) звільнення за ініціативою роботодавця, що не пов'язане з учиненням працівником протиправних дій;
- 3) призов на військову службу чи направлення на альтернативну (невійськову) службу;
- 4) за власною ініціативою у зв'язку з порушенням роботодавцем трудового законодавства, колективних угод, колективного або трудового договору;
- 5) догляд за дитиною-інвалідом та (або) інвалідом I групи (незалежно від причини інвалідності).

6. Порядок підтвердження результатів неформального професійного навчання осіб за робітничими професіями визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 35. Професійне навчання зареєстрованих безробітних

1. Професійне навчання зареєстрованих безробітних - професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації, спрямовані на здобуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок, підвищення конкурентоспроможності на ринку праці, що здійснюються за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Порядок професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації зареєстрованих безробітних затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, разом з центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, молоді та спорту та за погодженням з репрезентативними всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців відповідно до законодавства про соціальний діалог.

2. Професійне навчання зареєстрованих безробітних організовується територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на замовлення роботодавця або для самозайнятості, провадження підприємницької діяльності з урахуванням побажань безробітних і здійснюється у професійно-технічних та вищих навчальних закладах, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання.

Для підвищення конкурентоспроможності безробітних на ринку праці, сприяння їх самозайнятості територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, організовують професійне навчання за укрупненими (інтегрованими) робітничими професіями та іншими професіями, що користуються попитом на ринку праці.

Порядок відбору навчальних закладів для організації професійного навчання зареєстрованих безробітних та їх проживання в період навчання за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

3. Організація професійного навчання безробітних здійснюється територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на договірних засадах з безробітними, роботодавцями, навчальними закладами в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Роботодавці - замовники кадрів беруть участь у визначенні змісту навчання, кваліфікаційній атестації безробітних, надають робочі місця для їх виробничого навчання, виробничої практики або стажування.

4. За безробітним, який проходить професійне навчання за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, зберігається виплата допомоги по безробіттю у розмірах і в строки, що встановлені відповідно до законодавства.

5. Безробітні можуть підтвердити результати неформального професійного навчання за робітничими професіями за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розділ VI ПОСЛУГИ З ПОСЕРЕДНИЦТВА У ПРАЦЕВЛАШТУВАННІ

Стаття 36. Діяльність суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні

1. Діяльність суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні у інших роботодавців, регулюється цим Законом та іншими законодавчими актами України.

2. До послуг з посередництва у працевлаштуванні належать пошук роботи та сприяння у працевлаштуванні особи, добір працівників відповідно до замовлень роботодавців (у тому числі іноземців) у межах укладених з роботодавцями договорів (контрактів).

3. Перелік суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, та суб'єктів господарювання, які здійснюють наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні у інших роботодавців, формується та ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в установленому Кабінетом Міністрів України порядку.

4. Суб'єкти господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, та суб'єкти господарювання, які здійснюють наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні у інших роботодавців, зобов'язані:

1) надавати громадянам повну та достовірну інформацію про попит роботодавця на робочу силу (вакансії), його вимоги щодо кваліфікації, досвіду роботи, про умови, характер та оплату праці;

2) співпрацювати з відповідним територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, підприємствами, установами та організаціями, профспілками та їх об'єднаннями, організаціями роботодавців та їх об'єднаннями;

3) забезпечувати захист інформації, що надійшла від громадян, які звертаються за метою працевлаштування, та дотримання правил використання і поширення такої інформації, встановлених законами України «Про інформацію» та «Про захист персональних даних», а також конфіденційність комерційної інформації роботодавців відповідно до закону;

4) подавати територіальним органам центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, відомості про чисельність працевлаштованих ними осіб у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за погодженням з центральним органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у галузі статистики.

5. Суб'єкти господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, не мають права:

1) свідомо здійснювати набір, працевлаштування або наймання працівників для робіт, пов'язаних з неприйнятними небезпеками і ризиками, а також для робіт, на яких ці працівники можуть стати жертвами зловживань чи дискримінації будь-якого характеру;

2) перешкоджати найманню залученого працівника безпосередньо роботодавцем, обмежувати професійну мобільність працівника, накладати санкції на працівника, який погодився на роботу в іншого роботодавця;

3) надавати працівників у розпорядження роботодавця для заміни його працівників, які проводять страйк або інші колективні дії.

Стаття 37. Діяльність суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні в Україні

1. Суб'єкти господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні в Україні, співпрацюють з територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, шляхом:

- 1) укладення договорів про співпрацю за окремими напрямками діяльності, у тому числі для обміну даними про вільні робочі місця (вакансії);
- 2) проведення спільних заходів (проектів);
- 3) консультування з метою вдосконалення професійної практики та надання послуг роботодавцям і особам, що шукають роботу, в тому числі тих, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню.

2. Суб'єктам господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні в Україні, забороняється отримувати від громадян, яким надано зазначені послуги, гонорари, комісійні та інші винагороди. Оплата послуг з працевлаштування здійснюється виключно роботодавцем, якому надано такі послуги.

Стаття 38. Діяльність суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном

1. Діяльність суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, підлягає ліцензуванню і регулюється законами України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про зовнішньоекономічну діяльність», цим Законом та іншими законодавчими актами України.

Послуги з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном надаються відповідно до заявок іноземного роботодавця (його контрагента) щодо вільних робочих місць (вакансій) і лише в межах укладених іноземними суб'єктами господарювання зовнішньоекономічних договорів (контрактів) про надання посередницьких послуг у сфері працевлаштування з метою сприяння підписанню трудового договору (контракту найму). Обов'язковим додатком до зовнішньоекономічного договору (контракту) про надання посередницьких послуг у сфері працевлаштування за кордоном є проект трудового договору, завірений іноземним роботодавцем.

Суб'єкт господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, несе відповідальність згідно із законодавством за погіршення умов трудового договору, укладеного між особою та іноземним роботодавцем, копія якого зберігається у такого суб'єкта протягом трьох років.

2. Надання послуг з посередництва у працевлаштуванні за кордоном здійснюється після укладення договору про надання послуг з посередництва у працевлаштуванні за кордоном між особою та суб'єктом господарювання. Суб'єкт господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, не має права отримувати від осіб, яким надані такі послуги, плату до підписання акта виконаних робіт.

3. Суб'єкт господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, сприяє громадянам, яким надано такі послуги, у вирішенні питань правового і соціального захисту та інформує їх про механізм добровільної участі у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні.

4. Громадяни у період трудової діяльності за кордоном мають право брати участь у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні, зокрема пенсійному, відповідно до законодавства України, що дає їм право на соціальний захист у разі настання відповідних страхових випадків.

Стаття 39. Діяльність суб'єктів господарювання, які наймають працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в іншого роботодавця

1. Діяльність суб'єктів господарювання - роботодавців, які наймають працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в іншого роботодавця на умовах трудових договорів, здійснюється на підставі дозволу, виданого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Порядок видачі дозволу на наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в іншого роботодавця встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Суб'єкти господарювання - роботодавці, які наймають працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в іншого роботодавця, направляють працівників за умови, якщо це передбачено колективним договором такого роботодавця, та за наявності згоди первинної профспілкової організації і зобов'язані:

1) укласти договір з роботодавцем про застосування праці працівника;

2) виплачувати працівникові заробітну плату в розмірі, не нижчому, ніж розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом, та заробітної плати, яку отримує працівник у роботодавця за виконання такої ж роботи;

3) забезпечувати працівнику час роботи та відпочинку на умовах, визначених для працівників роботодавця, що передбачено умовами колективного договору та правилами внутрішнього трудового розпорядку;

4) нараховувати та сплачувати єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на користь працівника відповідно до класів професійного ризику виробництва, до якого віднесено роботодавця, який застосовує працю працівника;

5) не перешкоджати укладенню трудового договору між працівником та роботодавцем, у якого виконувалися ним роботи.

2. Забороняється діяльність суб'єктів господарювання - роботодавців, які наймають працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в іншого роботодавця без дозволу.

3. Суб'єкт господарювання може здійснювати наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні у фізичних осіб на підставі укладеного договору між суб'єктом господарювання та фізичною особою про надання послуг.

4. Суб'єкту господарювання заборонено направляти працівників на робочі місця до роботодавця, в якого:

1) протягом року скорочено чисельність (штат) працівників;

2) не дотримано нормативу чисельності працівників основних професій, задіяних у технологічних процесах основного виробництва;

3) залучаються працівники для виконання робіт у шкідливих, небезпечних та важких умовах праці, а також робіт за основними професіями технологічного процесу основного виробництва.

Стаття 40. Об'єднання суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні

1. Суб'єкти господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, можуть утворювати об'єднання (асоціації) відповідно до законодавства.

2. Об'єднання (асоціація) суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, має право:

- 1) надавати пропозиції щодо формування та реалізації державної політики у сфері зайнятості населення;
- 2) захищати права своїх членів та представляти їх інтереси в органах державної влади.

Стаття 41. Державне регулювання діяльності суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні

1. Державне регулювання діяльності суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, здійснюється, зокрема, шляхом:

- 1) ведення переліку таких суб'єктів господарювання;
- 2) правового забезпечення діяльності суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, що надають особам послуги з пошуку роботи та сприяння в працевлаштуванні, а також добору кадрів для роботодавців;
- 3) нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю і зайнятість населення, що здійснюється уповноваженим органом з реалізації державної політики з питань державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства про зайнятість населення.

Розділ VII ЗАСТОСУВАННЯ ПРАЦІ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА В УКРАЇНІ

Стаття 42. Застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні

1. Підприємства, установи та організації мають право на застосування праці іноземців та осіб без громадянства на території України на підставі дозволу, що видається територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на строк до одного року, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Дозвіл роботодавцю на застосування праці іноземця або особи без громадянства видається за умови, що в Україні (регіоні) відсутні кваліфіковані працівники, які спроможні виконувати відповідний вид роботи, або є достатнє обґрунтування доцільності застосування їх праці, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Дозвіл видається також на застосування праці іноземців, які направлені закордонним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (послуг) на підставі договорів, укладених між вітчизняним та іноземним суб'єктом господарювання, за умови, що відсоток кваліфікованих іноземців, які залучаються в рамках договору, не перевищує половини загальної чисельності осіб, що працюватимуть на умовах договору;

іноземців, які відповідно до графіка специфічних зобов'язань у секторі послуг Протоколу про вступ України до СОТ (стаття II Генеральної угоди про торгівлю послугами) належать до категорії «внутрішньокорпоративні цесіонарії»;

осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо надання статусу біженця.

3. Порядок видачі, продовження дії та анулювання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства і розмір плати за видачу дозволу, яка зараховується до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Іноземці та особи без громадянства мають право провадити в Україні інвестиційну, зовнішньоекономічну та інші види діяльності відповідно до законодавства.

5. Іноземці та особи без громадянства не можуть призначатися на посаду або займатися трудовою діяльністю у разі, коли відповідно до законодавства призначення на відповідну посаду або провадження відповідного виду діяльності пов'язане з належністю до громадянства України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Без передбаченого цієї статтею дозволу здійснюється працевлаштування:

- іноземців, які постійно проживають в Україні;
- іноземців, які набули статусу біженця відповідно до законодавства України або одержали дозвіл на імміграцію в Україну;
- іноземців, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист в Україні;
- представників іноземного морського (річкового) флоту та авіакомпаній, які обслуговують такі компанії на території України;
- працівників закордонних засобів масової інформації, акредитованих для роботи в Україні;
- спортсменів, які набули професійного статусу, артистів та працівників мистецтва для роботи в Україні за фактом;
- працівників аварійно-рятувальних служб для виконання термінових робіт;

8) працівників іноземних представництв, які зареєстровані на території України в установленому законодавством порядку;

9) священнослужителів, які є іноземцями і тимчасово перебувають в Україні на запрошення релігійних організацій для провадження канонічної діяльності лише у таких організаціях з офіційним погодженням з органом, який здійснив реєстрацію статуту (положення) відповідної релігійної організації;

10) іноземців, які прибули в Україну для участі у реалізації проєктів міжнародної технічної допомоги;

11) іноземців, які прибули в Україну для провадження викладацької діяльності за фактом у державних вищих навчальних закладах на їх запрошення;

12) інших іноземців у випадках, передбачених законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

7. Залучення висококваліфікованих іноземних спеціалістів і робітників, потреба в яких є відчутною для національної економіки, здійснюється на підставах, визначених Законом України «Про імміграцію».

Розділ VIII

БЕЗРОБІТТЯ

Стаття 43. Статус безробітного

1. Статусу безробітного може набути:

1) особа працездатного віку до призначення пенсії (зокрема на пільгових умовах або за вислугу років), яка через відсутність роботи не має заробітку або інших передбачених законодавством доходів, готова та здатна приступити до роботи;

2) інвалід, який не досяг встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку та отримує пенсію по інвалідності або соціальну допомогу відповідно до законів України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» та «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам»;

3) особа, молодша 16-річного віку, яка працювала і була звільнена у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, зокрема припиненням або перепрофілюванням підприємств, установ та організацій, скороченням чисельності (штату) працівників.

2. Статус безробітного надається зазначеним у частині першій цієї статті особам за їх особистою заявою у разі відсутності підходящої роботи з першого дня реєстрації у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 44. Права та обов'язки зареєстрованих безробітних

1. Зареєстровані безробітні мають право на:

1) безоплатне одержання від територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції:

послуг з пошуку підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, в тому числі на громадські та інші роботи тимчасового характеру; консультаційних, інформаційних та профорієнтаційних послуг з метою обрання або зміни виду діяльності (професії);

інформації про свої права та обов'язки як безробітного; відомостей про себе, які містяться в Єдиній інформаційно-аналітичній системі;

2) матеріальне забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» та цього Закону;

3) збереження права на виплату допомоги по безробіттю на період участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру (тривалістю до 180 днів, зокрема у разі заміщення тимчасово відсутнього працівника) у розмірах, встановлених до укладення ними строкового трудового договору на участь у таких роботах;

4) оскарження, у тому числі до суду, дій або бездіяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, їх посадових осіб, що призвели до порушення прав щодо зайнятості особи.

2. Зареєстровані безробітні зобов'язані:

1) самостійно або за сприяння територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, здійснювати активний пошук роботи, який полягає у вжитті цілеспрямованих заходів до працевлаштування, зокрема взяття участі у конкурсних доборах роботодавців;

2) відвідувати територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в якому він зареєстрований як безробітний у визначений і погоджений з ним час, але не рідше ніж один раз на тридцять календарних днів;

3) дотримуватися письмових індивідуальних рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню, зокрема бра-

ти участь у заходах, пов'язаних із сприянням забезпеченню зайнятості населення;

4) інформувати територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом трьох робочих днів про обставини припинення реєстрації, визначені у частині першій статті 45 цього Закону.

3. Відповідальність за достовірність поданих до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, даних та документів, на підставі яких приймається рішення щодо реєстрації безробітного та призначення матеріального забезпечення, надання соціальних послуг, покладається на зареєстрованого безробітного.

Стаття 45. Припинення реєстрації безробітного

1. Реєстрація безробітного в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, припиняється у разі:

- зайнятості особи;
- поновлення на роботі за рішенням суду, що набрало законної сили;
- подання безробітним особисто письмової заяви про зняття його з реєстрації як безробітного або відмови від її послуг;
- дворазової відмови від пропонування підходящої роботи, а для безробітного, який вперше шукає роботу та не має професії (спеціальності), дворазової відмови від пропонування проходження професійного навчання;
- дворазової відмови від пропонування підходящої роботи за професією (спеціальністю), набутою за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;
- припинення професійного навчання за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, без поважних причин;
- невідвідування без поважних причин територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом 30 робочих днів з дати прийняття рішення про таке відвідування (наявність поважних причин підтверджується відповідними документами);
- встановлення факту подання особою недостовірних даних та документів, на підставі яких було прийнято рішення про надання їй статусу безробітного, призначення (виплати) матеріального забезпечення на випадок безробіття та надання соціальних послуг;
- встановлення факту виконання безробітним оплачуваної роботи (надання послуг);
- набрання законної сили вироком суду про засудження особи до позбавлення волі, обмеження волі, арешту (крім випадків звільнення від відбування покарання з випробуванням);
- вступу на навчання за денною формою;
- призову на строкову військову або альтернативну (невійськову) службу;
- досягнення особою встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку або призначення пенсії на пільгових умовах, або за вислугу років;
- подання заяви про бажання здійснювати догляд за дитиною до досягнення нею трирічного віку або тривалістю, визначеною у медичному висновку;
- смерті безробітного або визнання його за рішенням суду померлим, безвісно відсутнім, недієздатним чи обмежено дієздатним;
- з дня видачі довідки до акта огляду медико-соціального експертного комісіїю з висновками про визнання особи нездатною до трудової діяльності;
- з інших підстав, передбачених порядком реєстрації, перереєстрації та ведення обліку громадян, які шукають роботу, і безробітних.

2. У разі припинення реєстрації відповідно до пунктів 4-9 частини першої цієї статті безробітний має право на наступну реєстрацію у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, не раніше ніж через 90 календарних днів з дня зняття з обліку.

Стаття 46. Підходяща робота для безробітного

1. Підходящою для безробітного вважається робота, що відповідає освіті, професії (спеціальності), кваліфікації особи з урахуванням доступності транспортного обслуговування, встановленої рішенням місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної ради. Заробітна плата повинна бути не нижче розміру заробітної плати такої особи за останнім місцем роботи з урахуванням середнього рівня заробітної плати, що склався у регіоні за минулий місяць, де особа зареєстрована як безробітний.

Під час пропонування підходящої роботи враховується тривалість роботи за професією (спеціальністю), кваліфікація, досвід, тривалість безробіття, а також потреба ринку праці.

2. Для осіб, які не мають професії (спеціальності) і вперше шукають роботу, підходящою вважається така, що потребує первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці, а для осіб, які бажають відновити трудову діяльність після перерви тривалістю, що перевищує шість місяців, підходящою вважається робота за професією останнього місяця роботи або робота з проходженням попередньої перепідготовки за новою професією (спеціальністю) за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

3. У разі коли неможливо надати безробітному роботу за професією протягом шести місяців з дня перебування на обліку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, йому пропонується підходяща робота з урахуванням здібностей, стану здоров'я і професійного досвіду, доступних для нього видів навчання та потреби ринку праці.

4. Для громадян, які не працювали за попередньо здобутими професіями (спеціальностями) понад 12 місяців, підходящою вважається робота, яку вони виконували за останнім місцем роботи, а робота за здобутими раніше професіями (спеціальностями) може вважатися підходящою за умови попереднього підвищення кваліфікації з урахуванням потреби ринку праці.

5. У разі зміни безробітним професії за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, підходящою вважається робота за новою та за попередньою професією (спеціальністю).

6. Підбір підходящої роботи для інвалідів (у тому числі шляхом розумного пристосування існуючого або створення нового робочого місця) здійснюється відповідно до їх професійних навичок, знань, індивідуальної програми реабілітації та з урахуванням побажань щодо умов праці.

7. Для безробітних, які не мають професії, або таких, що працювали на роботах, які не потребують спеціальної підготовки, та перебувають на обліку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, більш як шість місяців, підходя-

щою роботою також вважається участь у громадських та інших роботах тимчасового характеру, тривалість яких перевищує один місяць.

Для громадян, які бажають відновити трудову діяльність після тривалої (більш як 12 місяців) перерви (крім громадян, яким до досягнення загальноновстановленого пенсійного віку залишилося два і менше років), підходящою роботою також вважається участь у громадських роботах, а також інших роботах тимчасового характеру, що відповідають їх освіті, професії (спеціальності), професійному досвіду, зокрема за спорідненими професіями, та тривають понад один місяць.

8. Підходящою для безробітного не може вважатися робота, якщо:

місце роботи розташовано за межами доступності транспортного обслуговування, встановленої рішенням місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної ради;

умови праці не відповідають правилам і нормам, встановленим законодавством про працю та охорону праці (в тому числі якщо на запропонованому місці роботи порушуються встановлені законом строки виплати заробітної плати);

умови праці на запропонованому місці роботи не відповідають стану здоров'я громадянина, підтвердженому медичною довідкою.

9. Без згоди громадянина йому не може пропонуватися робота, яка потребує зміни місця проживання.

Стаття 47. Допомога по частковому безробітті

1. Допомога по частковому безробітті надається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, застрахованим особам у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції без припинення трудових відносин у разі, коли:

зупинення (скорочення) виробництва на підприємстві або в цеху, дільниці із замкнутим циклом виробництва (структурний підрозділ підприємства, у якому здійснюються всі етапи технологічного процесу з виробництва певного виду продукції у межах такого підрозділу), що має невідворотний та тимчасовий характер, триває не менше трьох місяців і не перевищує шести місяців, не залежить від працівників та роботодавця, охопило не менш як 20 відсотків чисельності працівників підприємства або цеху, дільниці, у яких скорочення робочого часу становить 30 і більше відсотків на місяць;

зупинення (скорочення) виробництва та тривалості робочого часу працівників є вимушеним, оскільки вичерпано всі можливі заходи запобігання йому, що підтверджується узгодженим рішенням роботодавця та виборним органом профспілкової організації, з якою укладено колективний договір, за результатами консультацій між ними.

Про можливе зупинення (скорочення) виробництва роботодавець зобов'язаний повідомляти територіальний орган письмово за формою та у строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

2. Право на допомогу по частковому безробіттю мають застраховані особи, які протягом 12 місяців, що передували місяцю, в якому почалося скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу, працювали не менше шести календарних місяців, сплачували страхові внески та у яких скорочення тривалості робочого часу становить 50 і більше відсотків на місяць.

3. Допомога по частковому безробіттю не надається у разі, коли:

1) зупинення (скорочення) виробництва носить сезонний характер або виникає виключно з організаційно-виробничих причин;

2) є можливість працевлаштування (тимчасового переведення) працівників на період зупинення (скорочення) виробництва на інших дільницях, у цехах;

3) працівник:

відмовився від працевлаштування (тимчасового переведення) на підходящу роботу на підприємстві з повним робочим днем (тижнем);

працює на підприємстві за сумісництвом;

проходить альтернативну (невійськову) службу.

4. Допомога по частковому безробіттю встановлюється за кожну годину, на яку працівникові було скорочено передбачену законодавством тривалість робочого часу, із розрахунку двох третин тарифної ставки (окладу), встановленої працівникові відповідного розряду. Розмір допомоги визначається під час затвердження бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття виходячи з фінансових можливостей і не може перевищувати прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.

5. Виплата працівникам допомоги по частковому безробіттю здійснюється підприємством з першого дня скорочення тривалості їх робочого часу за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття у межах строку зупинення (скорочення) виробництва, але не більше 180 календарних днів протягом року.

6. У разі порушення гарантій зайнятості осіб, яким виплачувалася допомога по частковому безробіттю (розірвання трудового договору протягом шести місяців (якщо допомога виплачувалася менше ніж 180 календарних днів - протягом періоду, що дорівнює періоду виплати допомоги), з дня закінчення виплати допомоги з підстав, передбачених пунктом 1 статті 40, пунктом 1 статті 36, частиною третьою статті 38 Кодексу законів України про працю, кошти повертаються в повному обсязі до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

7. Підприємство не може звернутися за наступним одержанням з Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття коштів для виплати працівникам допомоги по частковому безробіттю раніше ніж через рік після закінчення строку виплати допомоги по частковому безробіттю.

8. Порядок надання допомоги по частковому безробіттю встановлюється центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики.

Стаття 48. Масове вивільнення працівників з ініціативи роботодавця

1. Масовим вивільненням з ініціативи роботодавця (крім випадку ліквідації юридичної особи) є одноразове або протягом:

1) одного місяця:

вивільнення 10 і більше працівників на підприємстві, в установі та організації з чисельністю від 20 до 100 працівників;

вивільнення 10 і більше відсотків працівників на підприємстві, в установі та організації з чисельністю від 101 до 300 працівників;

2) трьох місяців - вивільнення 20 і більше відсотків працівників на підприємстві, в установі та організації незалежно від чисельності працівників.

2. Показники масового вивільнення працівників, заходи з їх запобігання та з мінімізації негативних наслідків встановлюються колективними договорами та угодами, укладеними на національному, галузевому та регіональному рівнях.

3. Розроблення комплексу заходів щодо забезпечен-

ня зайнятості працівників, які підлягають вивільненню, здійснюється відповідними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування за участю сторін соціального діалогу.

4. У разі коли масове вивільнення працівників спричинило різке зростання безробіття в регіоні або на відповідній території на три і більше відсоткових пункти протягом звітного періоду, ситуація на ринку праці визнається кризовою.

Для життя заходів щодо запобігання різкому зростанню безробіття під час масового вивільнення працівників можуть утворюватися спеціальні комісії в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 49. Особлива гарантія для окремих категорій безробітних, які втратили роботу у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці

1. Працівникам, трудовий договір з якими було розірвано з ініціативи роботодавця у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідацією, реорганізацією, банкрутством, перепрофілюванням підприємств, установ, організацій, скороченням чисельності або штату працівників, та військовослужбовцям, звільненим з військової служби у зв'язку із скороченням чисельності або штату без права на пенсію, яким на день вивільнення залишилося не більше півтора року до встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійного віку або віку, що дає право на призначення пенсії відповідно до законів України «Про державну службу», «Про статус народного депутата України», «Про прокуратуру», «Про наукову і науково-технічну діяльність», за умови їх реєстрації в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та відсутності підходящої роботи гарантується право на достроковий вихід на пенсію, якщо вони мають страховий стаж, необхідний для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбачений абзацом першим частини першої статті 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Для абзацу першого цієї частини поширюється також на працівників, які звільняються з підприємств, установ та організацій незалежно від їх форми власності, виду діяльності та господарювання, у зв'язку з відселенням або самостійним переселенням з території радіоактивного забруднення і зареєструвалися у місячний строк після звільнення в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

2. Витрати на виплату пенсії, достроково призначену згідно з умовами цієї статті, та оплату послуг за її доставку відшкодовуються Пенсійному фонду України за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики та Пенсійним фондом України.

Клопотання про достроковий вихід на пенсію безробітних видається відповідно до порядку реєстрації, перереєстрації та ведення обліку безробітних.

Розділ IX

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ НА РИНКУ ПРАЦІ

Стаття 50. Участь роботодавців у забезпеченні зайнятості населення

1. Права і обов'язки роботодавців та їх об'єднань щодо забезпечення зайнятості населення, захисту від безробіття та його наслідків визначаються цим Законом, законами України «Про організації роботодавців» та «Про соціальний діалог в Україні», іншими нормативно-правовими актами, колективними договорами та угодами, укладеними на загальнодержавному, галузевому та регіональному рівнях.

2. Роботодавці беруть участь у здійсненні заходів щодо забезпечення зайнятості населення шляхом:

- 1) створення умов для реалізації громадянами права на працю;
- 2) додержання вимог законодавства про працю, зайнятості населення та загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття;
- 3) погодження змісту професійного навчання;
- 4) реалізації права на обрання навчальних закладів, підприємств, установ та організацій для професійного навчання безробітного відповідно до встановлених вимог;
- 5) участі у державній кваліфікаційній атестації, державній атестації осіб за результатами професійного навчання та підтвердженні професійної кваліфікації за робітничими професіями осіб, що бажають підтвердити результати неформального навчання;
- 6) подання пропозицій до проектів актів законодавства з питань зайнятості населення та трудової міграції;
- 7) участі у здійсненні контролю за дотриманням законодавства у сфері зайнятості населення, трудової міграції, професійного навчання та підтвердження кваліфікації працівників.

3. Роботодавці зобов'язані:

- 1) забезпечувати гідні умови праці, які відповідають вимогам законодавства в сфері оплати праці, охорони і гігієни праці;
- 2) вживати заходів для запобігання масовим вивільненням, у тому числі шляхом проведення консультацій з профспілками з метою розроблення відповідних заходів, спрямованих на пом'якшення їх наслідків і зменшення чисельності вивільнених працівників;
- 3) здійснювати інші заходи щодо сприяння зайнятості населення, передбачені колективними договорами та угодами, укладеними на національному, галузевому та регіональному рівнях;
- 4) своєчасно та в повному обсязі у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за погодженням з центральним органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у галузі статистики, подавати територіальним органам центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, інформацію про:

попит на робочу силу (вакансії);
заплановане масове вивільнення працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, у тому числі ліквідацією, реорганізацією або перепрофілюванням підприємств, установ, організацій, скороченням чисельності або штату працівників підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання за два місяці до вивільнення;

5) проводити попередні консультації з первинною профспілковою організацією, з якою укладено колективний договір, залучення працівників інших роботодавців, зокрема працівників суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні.

4. Роботодавці мають право:

1) проводити добір працівників безпосередньо або через територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, чи суб'єкта господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні;

2) брати участь через представницькі органи роботодавців в управлінні загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням;

3) взаємодіяти з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у створенні банку даних про вільні робочі місця (посади), сприянні працевлаштуванню безробітних та визначенні перспективної потреби у кадрах;

4) застосовувати працю (послуги) іноземців та осіб без громадянства в порядку, визначеному законом;

5) одержувати від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, безоплатно інформацію про пропонування робочої сили, послуги з добору і направлення на працевлаштування незайнятого населення, у тому числі осіб, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону, а також інших осіб, які шукають роботу;

6) брати участь в організації та проведенні громадських робіт, організовувати та проводити інші види робіт тимчасового характеру;

7) проводити співбесіди з кандидатами на працевлаштування з метою визначення відповідності їх професійних знань, вмінь та навичок встановленим вимогам;

8) оскаржувати в установленому порядку дії або бездіяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

9) брати участь у фінансуванні заходів щодо сприяння зайнятості населення відповідно до законодавства;

10) одержувати від територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, компенсації у розмірах і порядку, що встановлені цим Законом та іншими актами законодавства, прийнятими на його виконання.

5. Роботодавцям забороняється:

- 1) висувати будь-які вимоги дискримінаційного характеру в оголошеннях (рекламі) про роботу та під час проведення добору працівників, а також вимагати від осіб, які шукають роботу, подання відомостей про особисте життя;
- 2) застосовувати працю громадян без належного оформлення трудових відносин, вчиняти дії, спрямовані на приховування трудових відносин;
- 3) залучати до роботи працівників, що наймаються суб'єктами господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, для подальшого виконання ними роботи на інших підприємствах, в установах та організаціях у разі, коли у такого роботодавця:

протягом року здійснено скорочення чисельності (штату) працюючих;
не дотримано нормативу чисельності працівників основних професій, задіяних у технологічних процесах основного виробництва;

передбачається виконання робіт у шкідливих, небезпечних та важких умовах праці, а також робіт за основними професіями технологічного процесу основного виробництва.

6. Організації роботодавців та їх об'єднання беруть участь у:

- 1) формуванні та реалізації державної і регіональної політики зайнятості та здійсненні заходів щодо забезпечення зайнятості населення;
- 2) розробленні проектів актів законодавства з питань зайнятості населення та трудової міграції;
- 3) управлінні загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням відповідно до законодавства;
- 4) розробленні та оновленні професійних стандартів (кваліфікаційних характеристик), сприянні розвитку системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації працівників, забезпеченні їх належної якості;
- 5) організації та проведенні досліджень з проблем поточної та перспективної потреби ринку праці.

7. Організації роботодавців мають право вносити органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування обов'язкові для розгляду пропозиції щодо зайнятості населення.

Стаття 51. Участь професійних спілок та їх об'єднань у забезпеченні зайнятості населення

1. Права і обов'язки професійних спілок та їх об'єднань щодо забезпечення зайнятості населення, захисту від безробіття та його наслідків визначаються цим Законом, законами України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про соціальний діалог в Україні», іншими нормативно-правовими актами, колективними договорами та угодами, укладеними на національному, галузевому та регіональному рівнях.
2. Професійні спілки та їх об'єднання:

- 1) беруть участь у: здійсненні заходів щодо забезпечення зайнятості населення;
- розробленні проектів актів законодавства з питань зайнятості населення та трудової міграції;
- розробленні механізму та здійсненні контролю за дотриманням законодавства у сфері зайнятості населення, трудової міграції, професійного навчання та підтвердженні кваліфікації працівників;
- розробленні заходів щодо соціального захисту працівників, які вивільняються з підприємств, установ та організацій з ініціативи роботодавців;
- роботі координаційних комітетів сприяння зайнятості населення;
- консультаціях з питань залучення і використання в Україні іноземної робочої сили;
- управлінні загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням відповідно до законодавства, зокрема у формуванні проекту бюджету Фонду на загальнообов'язкове державне соціальне страхування України на випадок безробіття;

- розробленні та оновленні професійних стандартів (кваліфікаційних характеристик), сприянні розвитку системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації працівників, забезпеченні їх належної якості та працевлаштуванні випускників професійно-технічних і вищих навчальних закладів;
- проведенні досліджень з проблем поточної та перспективної потреби ринку праці;
- 2) проводять разом з організаціями роботодавців та їх об'єднаннями, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування консультації з питань зайнятості населення.

3. Професійні спілки та їх об'єднання мають право вносити органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, роботодавцям та їх об'єднанням обов'язкові для розгляду пропозиції щодо вдосконалення механізму забезпечення зайнятості населення.

Розділ X

КОНТРОЛЬ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Стаття 52. Контроль за додержанням законодавства про зайнятість населення

1. Державний контроль за додержанням законодавства про зайнятість населення здійснює уповноважений орган з реалізації державної політики з питань державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства про зайнятість населення та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в межах їх повноважень.

2. Громадський контроль у сфері зайнятості населення здійснюють професійні спілки та їх об'єднання, роботодавці та їх об'єднання.

Стаття 53. Відповідальність за порушення законодавства про зайнятість населення

1. Посадові особи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, а також фізичні особи - підприємці, винні у порушенні законодавства про зайнятість населення, несуть відповідальність згідно із законодавством.

2. У разі невиконання роботодавцем протягом року квоти для працевлаштування громадян, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону, з нього стягується штраф за кожну необґрунтовану відмову у працевлаштуванні таких осіб у межах відповідної квоти у двократному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.

3. У разі провадження суб'єктом господарювання діяльності з надання послуг з посередництва у працевлаштуванні за кордоном без отримання відповідної ліцензії або наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в іншого роботодавця без отримання відповідного дозволу стягується штраф у двадцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.

4. У разі неподання або порушення порядку подання суб'єктом господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні, відповідно до цього Закону відомостей про працевлаштованих ним осіб стягується штраф у двократному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.

5. У разі застосування роботодавцем праці іноземців або осіб без громадянства та осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо надання статусу біженця:

на умовах трудового або іншого договору без дозволу на застосування праці іноземця або особи без громадянства, стягується штраф за кожну особу у двадцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення;

на інших умовах, ніж ті, що передбачені зазначеним дозволем, або іншим роботодавцем, стягується штраф за кожну особу у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.

6. У разі неподання або порушення роботодавцем встановленого порядку подання даних, передбачених абзацом третім пункту 4 частини третьої статті 50 цього Закону, стягується штраф у чотирикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.

7. У разі порушення суб'єктом господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні в Україні, вимог частини другої статті 37 цього Закону стягується штраф у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.

8. У разі порушення суб'єктом господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, вимог цього Закону та Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» стягується штраф у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.

9. Штрафи, накладення яких передбачено цією статтею, є фінансовими санкціями і не належать до адміністративно-господарських санкцій, визначених главою 27 Господарського кодексу України.

Штрафи, зазначені у частинах другій - сьомій цієї статті, накладаються уповноваженим органом з реалізації державної політики з питань державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства про зайнятість населення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

10. У разі несплати (відмови від сплати) протягом місяця передбачених цією статтею штрафів їх стягнення здійснюється в судовому порядку. Суми штрафів, зазначених у частинах другій, п'ятій та шостій цієї статті, зараховуються до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, а ті, що зазначені у частинах третій, четвертій, сьомій та восьмій, - до державного бюджету.

11. Посадові особи суб'єкта господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні, які порушили вимоги законодавства під час надання таких послуг, несуть відповідальність згідно із законодавством. Невиконання суб'єктом господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні, вимог законодавства під час надання таких послуг є підставою для прийняття рішення про припинення діяльності або анулювання ліцензії органом ліцензування.

Розділ XI

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2013 року.
2. Визнати такими, що втратили чинність:
Закон України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 170; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 12, ст. 169; 1993 р., № 2, ст. 3; 1994 р., № 45, ст. 408; 1996 р., № 3, ст. 11, № 9, ст. 42; 1997 р., № 8, ст. 62; 1998 р., № 11-12, ст. 44; 1999 р., № 4, ст. 33; 2000 р., № 3, ст. 22, № 38, ст. 318; 2001 р., № 9, ст. 38, № 27, ст. 133; 2002 р., № 29, ст. 194; 2003 р., № 27, ст. 209; 2005 р., № 13, ст. 233; 2006 р., № 1, ст. 18, № 22, ст. 184, № 32, ст. 271; 2009 р., № 18, ст. 247, № 32-33, ст. 485; 2010 р., № 8, ст. 54; 2012 р., № 12-13, ст. 82; із змінами, внесеними Законом України від 17 травня 2012 року № 4719-VI);

Постанову Верховної Ради Української РСР «Про порядок введення в дію Закону Української РСР «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 171, № 32, ст. 428);

Закон України «Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцям» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 2, ст. 40).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1) у статті 188²³ Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) назву після слів «Пенсійного фонду України» доповнити словами «Центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції»;

б) абзац перший частини першої після слів «Пенсійного фонду України» доповнити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції», а слова «Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття» виключити;

2) у Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572):

а) статтю 43 доповнити частиною шостою такого змісту: «6. Під час здійснення операцій, пов'язаних з використанням коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, застосовується казначейське обслуговування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

б) частину третю статті 65 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі коли надходження від сплати податку на доходи фізичних осіб за певний місяць поточного року перевищують такі надходження за відповідний місяць минулого року з урахуванням темпів зростання заробітної плати на відповідній території за останні 12 місяців, сума перевищення зараховується у повному обсязі до доходів бюджетів сіл, їх об'єднань, селищ, міст районного значення»;

3) у пункті «б» частини першої статті 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170):
у підпункті 7 слова «оплачуваних громадських» замінити словами «громадських та тимчасових»;
підпункт 12 викласти у такій редакції:
«12) прийняття рішень про створення на підприємствах, в установах та організаціях спеціальних робочих місць для осіб з обмеженою працездатністю, організація їх професійної підготовки, а також погодження ліквідації таких робочих місць»;
4) у статті 24 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190; 2010 р., № 8, ст. 54):
у пункті 3 слова «оплачуваних громадських» замінити словами «громадських та тимчасових»;
доповнити пунктами 7-13 такого змісту:
«7) розробляє та здійснює заходи щодо реалізації державної політики сприяння зайнятості населення на рівні регіону»;
8) вивчає процеси, що відбуваються на ринку праці, у сфері зайнятості населення та професійного навчання, проводить їх оцінку, прогнозування попиту та пропонування робочої сили, інформування населення та органів виконавчої влади про стан ринку праці;
9) забезпечує реалізацію державних гарантій у сфері праці;
10) здійснює заходи щодо своєчасного запобігання масовому безробіттю;
11) визначає напрями розширення в регіоні сфери застосування праці за рахунок створення робочих місць у пріоритетних галузях економіки, розвитку малого бізнесу, підприємницької діяльності, селянських (фермерських) господарств тощо»;
12) розробляє та здійснює заходи щодо сприяння працевлаштуванню вивільнених працівників, зокрема професійної орієнтації та професійного навчання;
13) проводить іншу роботу із сприяння зайнятості населення»;
5) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами):
а) у статті 1:
пункти 3, 4, 7 і 10 виключити;
доповнити частиною другою такого змісту:
«Терміни «застрахована особа», «страхувальники» та «роботодавці» вживаються у цьому Законі у значенні, наведеному у Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»»;
б) абзац дев'ятий статті 2 виключити;
в) частину другу статті 6 викласти у такій редакції:
«2. Право на забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону має також молодь, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітній, професійно-технічній і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка потрєбує сприяння у працевлаштуванні на перше робоче місце у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних»;
г) у статті 7:
абзаци третій і четвертий частини першої виключити; у частині другій:
абзац четвертий викласти у такій редакції:
«пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, у тому числі шляхом організації громадських робіт для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;
після абзацу четвертого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:
«надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зазначених у частині першій статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», компенсації відповідно до статті 26 Закону України «Про зайнятість населення»;
надання роботодавцям - суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних, компенсації відповідно до статті 27 Закону України «Про зайнятість населення»;
надання громадянам віком старше 45 років, страховий стаж яких становить не менше 15 років, ваучера для підтримання їх конкурентоспроможності шляхом пере-підготовки, спеціалізації, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями для пріоритетних видів економічної діяльності».
У зв'язку з цим абзаци п'ятий - восьмий вважати відповідно абзацами восьмим - одинадцятим;
г) у частині четвертій статті 7¹ слова і цифри «статей 24-26 цього Закону» замінити словами і цифрами «статті 47 Закону України «Про зайнятість населення»»;
д) у статті 9 абзаци дев'ятий - тринадцятий виключити; е) у статті 10:
в абзаці першому частини другої:
перше речення викласти в такій редакції:
«2. Управління Фондом здійснює правління Фонду»;
у другому реченні цифри «15» замінити цифрою «5»; доповнити частиною шостою такого змісту:
«6. Функції виконавчої дирекції Фонду виконує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та його територіальні органи, що здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про зайнятість населення» та цього Закону. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, входить до складу правління Фонду»;
є) статтю 11 викласти у такій редакції:
«Стаття 11. Повноваження правління Фонду
1. Правління Фонду:
визначає перспективні та поточні завдання Фонду; обирає голову правління Фонду та його заступників; затверджує статут Фонду;
вносить Міністрові - керівникові центрального органу виконавчої влади у сфері соціальної політики у разі порушення керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, або його заступниками законодавства об'рунтоване подання про звільнення; затверджує бюджет Фонду;
заслуховує звіт про виконання бюджету Фонду;
вносить центральному органу виконавчої влади у сфері соціальної політики пропозиції щодо розміру частини єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що спрямовується на страхування на випадок безробіття;
вирішує інші питання відповідно до статуту Фонду»;
ж) статті 12 і 13 виключити;
з) у частині першій статті 14 слова «спеціально уповноважений» та «праці та» виключити;
и) частину третю статті 15 виключити;
і) статтю 16 викласти у такій редакції:
«Стаття 16. Джерела коштів Фонду та їх використання
1. Джерелами формування коштів Фонду є:
1) страхові внески страхувальників;
2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України «Про зайнятість населення», інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністратив-

них штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення;
3) кошти державного бюджету, що спрямовуються до Фонду у випадках, установлених законом;
4) доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду;
5) благодійні внески підприємств, установ, організацій;
6) інші надходження відповідно до законодавства України.
2. Кошти бюджету Фонду використовуються на:
1) виплату забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону, фінансування заходів, передбачених статтею 7¹ цього Закону;
2) здійснення заходів відповідно до Закону України «Про зайнятість населення»;
3) відшкодування Пенсійному фонду України витрат, пов'язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону;
4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції»;
5) формування резерву коштів Фонду.
3. Видатки бюджету Фонду щодо забезпечення виплати допомоги по безробіттю є захищеними. Фінансування цих видатків проводиться у першочерговому порядку.
4. До коштів страхування на випадок безробіття застосовується казначейське обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України.
5. З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду формується резерв коштів.
Порядок формування та використання резерву коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.
6. Закупівля товарів, робіт і послуг за рахунок коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття здійснюється відповідно до Закону України «Про здійснення державних закупівель»;
і) у частині першій статті 17:
доповнити пунктом 2¹ такого змісту:
«2¹) здійснення відповідно до Закону України «Про зайнятість населення» заходів щодо сприяння зайнятості населення»;
абзац третій пункту 3 викласти у такій редакції:
«фінансуванням витрат на утримання та забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення її працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції»;
й) в абзаці другого частини першої статті 20 слова «Виконавча дирекція Фонду та її робочі органи з метою реалізації завдань, покладених на них відповідно до цього Закону» замінити словами «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальні органи, з метою реалізації завдань, покладених на них відповідно до цього Закону та Закону України «Про зайнятість населення»»;
к) частину третю статті 21 викласти у такій редакції:
«3. Страховий стаж обчислюється в місяцях. Неповний місяць роботи, якщо застрахована особа підлягала страхуванню на випадок безробіття або добровільно брала участь у системі страхування на випадок безробіття, зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови, що сума сплачених за цей місяць страхових внесків є не меншою, ніж мінімальний страховий внесок.
Якщо сума сплачених за відповідний місяць страхових внесків є меншою, ніж мінімальний страховий внесок, цей період зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови здійснення в порядку, визначеному правлінням Пенсійного фонду України, відповідної доплати до суми страхових внесків таким чином, щоб загальна сума сплачених коштів за відповідний місяць була не меншою, ніж мінімальний страховий внесок.
У разі коли зазначену доплату не було здійснено, до страхового стажу зараховується період, визначений за кожний місяць сплати страхових внесків за такою формулою:
ТП = Св : В,
де ТП - тривалість періоду, що зараховується до страхового стажу та визначається у місяцях;
Св - сума єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, сплаченого за відповідний місяць;
В - мінімальний розмір страхового внеску за відповідний місяць»;
л) у статті 22:
абзац перший частини першої викласти у такій редакції:
«1. Право на допомогу по безробіттю залежно від страхового стажу мають застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, страховий стаж яких протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, становить не менше ніж шість місяців за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування»;
частину другу викласти у такій редакції:
«2. Застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, які протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше шести місяців або звільнені з останнього місця роботи з підстав, передбачених статтею 37, пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, особи, зазначені у частині другій статті 6 цього Закону, мають право на допомогу по безробіттю у мінімальному розмірі»;
абзац перший частини четвертої доповнити словами і цифрами «а для осіб, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону, - 180 календарних днів»;
перше речення частини сьомої доповнити словами «крім осіб, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону»; частини восьмої і дев'яту виключити;
м) частини другу і четверту статті 23 викласти у такій редакції:
«2. Допомога по безробіттю особам, зазначеним у частині другій статті 22 цього Закону, виплачується у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду»;
«4. У середньомісячну заробітну плату (дохід) для обчислення допомоги по безробіттю включаються всі види виплат, на які нараховувалися страхові внески, які підтверджуються даними Єдиного державного реєстру застрахованих осіб Пенсійного фонду України.
Допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом»;

н) статті 24-27 і 30 виключити;
о) у статті 31:
пункт 4 частини першої викласти у такій редакції:
«4) відрухування із навчального закладу»;
частину другу виключити;
у частині третій слова «матеріальної допомоги у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації» виключити;
п) статтю 33 виключити;
р) у статті 35:
у частині другій:
у підпункті 1 слова «органів Фонду» замінити словами «територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції»;
у підпункті 2:
в абзаці першому слова «виконавчій дирекції Фонду» замінити словами «центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції»;
абзац третій викласти у такій редакції:
«розмір заробітної плати та використання робочого часу працівників»;
у першому реченні абзацу першого частини третього слова «виконавчою дирекцією Фонду» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції»;
с) частину п'яту статті 38 викласти у такій редакції:
«5. Право застосовувати фінансові санкції та накладати адміністративні штрафи від імені Фонду мають керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його заступники, керівники територіальних органів та їх заступники»;
т) у пункті 3 розділу VIII «Прикінцеві положення»:
абзац другий викласти у такій редакції:
«функції виконавчої дирекції Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття, які здійснювалися органами державної служби зайнятості відповідно до цього Закону, починаючи з 2013 року покладаються на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та його територіальні органи»;
абзац п'ятий виключити;
6) у статті 7 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 27, ст. 211 із наступними змінами):
у першому реченні частини п'ятої слова «робочих місць» виключити, а слова «визначається місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування» замінити словами «встановлюється підприємствам, установам та організаціям»;
частину шосту викласти у такій редакції:
«У разі відмови в прийомі на роботу молодих громадян у межах встановленої квоти з підприємств, установ та організацій стягується штраф у розмірі, встановленому частиною другою статті 53 Закону України «Про зайнятість населення»;
частину сьому виключити;
у частині десятий слово «інформацію» замінити словами «доступ до інформації»;
7) у Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):
а) доповнити статтею 24¹ такого змісту:
«Стаття 24¹. Реклама послуг із працевлаштування
1. Забороняється в рекламі про вакансії (прийом на роботу) зазначати вік кандидатів, пропонувати роботу лише жінкам або лише чоловікам, за винятком специфічної роботи, яка може виконуватися виключно особами певної статі, висувати вимоги, що надають перевагу жіночій або чоловічій статі, представникам певної раси, кольору шкіри (крім випадків, визначених законодавством, та випадків специфічної роботи, яка може виконуватися виключно особами певної статі), щодо політичних, релігійних та інших переконань, членства у професійних спілках або інших об'єднаннях громадян, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.
2. Текст реклами про діяльність суб'єкта господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні в Україні, повинен містити примітку, що отримувати від громадян, яким надано послуги з пошуку роботи та сприяння в працевлаштуванні, інші пов'язані з цим послуги, гонорари, комісійні або інші винагороди забороняється.
3. У разі порушення вимог цієї статті рекламодавець сплачує до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття штраф у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення»;
б) частину першу статті 26 доповнити абзацом восьмим такого змісту:
«центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства про зайнятість населення, - щодо реклами про вакансії (прийом на роботу)»;
в) частину першу статті 27 доповнити абзацом другим такого змісту:
«Норми цієї статті не поширюються на порушення, зазначені у статті 24¹ цього Закону»;
8) статтю 25 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385) доповнити словами «крім випадків, визначених законом»;
9) у частині четвертій статті 14 Закону України «Про професійний розвиток працівників» слова «центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики за погодженням із центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, молоді та спорту» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».
4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та його територіальні підрозділи є правонаступниками відповідних органів державної служби зайнятості.
5. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.
6. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін після набрання чинності цим Законом:
розробити та внести на розгляд Верховної Ради України проекти законів України про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та про внесення змін до деяких законів України щодо приведення їх у відповідність із Законом України «Про зайнятість населення»;
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5067-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» щодо забезпечення санаторно–курортними путівками

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178 із наступними змінами) такі зміни:

1. Пункт 4 частини першої статті 20 викласти в такій редакції:

«4) позачергове щорічне безплатне забезпечення санаторно-курортними путівками шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок через безготівкове перерахування санаторно-курортним закладам, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із санаторно-курортного лікування чи одержання за їх бажанням грошової компенсації у розмірі середньої вартості путівки в Україні;

право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостаттності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік».

2. Пункт 2 частини першої статті 21 викласти в такій редакції:

«2) першочергове щорічне безплатне забезпечення санаторно-курортними путівками або путівками на відпочинок шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок через безготівкове перерахування санаторно-курортним закладам чи закладам відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із санаторно-курортного лікування або відпочинку чи одержання за їх бажанням грошової компенсації у розмірі середньої вартості путівки в Україні;

право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостаттності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік».

3. У частині першій статті 22:

1) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) першочергове щорічне забезпечення пільговою санаторно-курортною путівкою або путівкою на відпочинок шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок через безготівкове перерахування санаторно-курортним закладам чи закладам відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із санаторно-курортного лікування або відпочинку чи одержання за їх бажанням грошової компенсації у розмірі 70 процентів середньої вартості путівки в Україні;

право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостаттності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Сана-

торно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі 70 процентів середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік»;

2) пункт 13 викласти в такій редакції:

«13) особам, які постійно проживали до відселення чи самостійного переселення або постійно працюють на території зон відчуження, безумовного (обов'язкового) і гарантованого добровільного відселення, за умови, що вони станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали в зоні безумовного (обов'язкового) відселення не менше двох років, а в зоні гарантованого добровільного відселення - не менше трьох років, - надання пільг, передбачених пунктом 18 частини першої статті 20, а також позачергове щорічне безплатне забезпечення санаторно-курортними путівками шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок через безготівкове перерахування санаторно-курортним закладам, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із санаторно-курортного лікування чи одержання за їх бажанням грошової компенсації у розмірі середньої вартості путівки в Україні;

право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостаттності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік».

4. Пункт 2 частини першої статті 23 викласти в такій редакції:

«2) першочергове щорічне забезпечення пільговою санаторно-курортною путівкою або путівкою на відпочинок шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок через безготівкове перерахування санаторно-курортним закладам чи закладам відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із санаторно-курортного лікування або відпочинку чи одержання за їх бажанням грошової компенсації у розмірі 50 процентів середньої вартості путівки в Україні;

право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостаттності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі 50 процентів середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік».

5. У статті 30:

1) пункт 5 частини першої викласти в такій редакції:

«5) щорічне безплатне забезпечення потерпілих дітей путівками на оздоровлення строком до двох місяців шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівки че-

Закон України

Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо порядку проведення земельних торгів у формі аукціону

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Статті 135-139 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) викласти в такій редакції:

«Стаття 135. Земельні торги

1. Земельні торги проводяться у формі аукціону, за результатами проведення якого укладається договір купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки з учасником (переможцем) земельних торгів, який запропонував найвищу ціну за земельну ділянку, що продається, або найвищу плату за користування нею, зафіксовану в ході проведення земельних торгів.

2. Продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) здійснюється виключно на земельних торгах, крім випадків, встановлених частинами другою і третьою статті 134 цього Кодексу.

На земельних торгах не може бути використане переважне право купівлі.

Продаж земельних ділянок державної власності разом з розташованими на них об'єктами, що підлягають приватизації, на земельних торгах здійснюється державними органами приватизації у порядку, встановленому цим Кодексом, з урахуванням вимог законодавства з питань приватизації.

Продаж земельних ділянок, що перебувають у приватній власності, або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) може здійснюватися на земельних торгах виключно з ініціативи власників земельної ділянки. У такому разі земельні торги регулюються положеннями цього Кодексу, якщо інше не передбачено законом чи договором з виконавцем земельних торгів.

Звернення стягнення на земельні ділянки або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) здійснюється державним виконавцем під час виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», з урахуванням особливостей підготовки до проведення та проведення земельних торгів, визначених цим Кодексом.

3. Організатором земельних торгів є фізична або юридична особа власник земельної ділянки, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, що здійснює реалізацію права державної чи комунальної власності на земельні ділянки, або державний виконавець у разі виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, передбаченому Законом України «Про виконавче провадження», які уклали з виконавцем земельних торгів договір про проведення земельних торгів.

Виконавцем земельних торгів є суб'єкт господарювання, який має ліцензію на проведення земельних торгів та уклав з організатором земельних торгів договір про їх проведення.

Учасником земельних торгів є фізична або юридична особа, яка подала виконавцю земельних торгів документи, зазначені в частині сьомій статті 137 цього Кодексу, сплатила реєстраційний та гарантійний внески, зареєстрована у книзі реєстрації учасни-

ків земельних торгів і відповідно до закону може набувати право власності чи користування земельною ділянкою, яка виставляється на земельні торги.

4. Проведення земельних торгів щодо земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них здійснюється за рішенням організатора земельних торгів, у якому зазначаються:

а) перелік земельних ділянок або прав на них, які виставляються на земельні торги окремими лотами;

б) стартова ціна лота;

в) строк та інші умови користування земельною ділянкою у разі набуття права користування земельною ділянкою на земельних торгах;

г) особа, уповноважена організатором земельних торгів на укладення договору купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки, яка або право на яку виставляється на земельні торги.

5. Земельні торги проводяться відповідно до договору між організатором земельних торгів та виконавцем земельних торгів за рахунок коштів, що сплачуються організатором як винагорода виконавцю, та реєстраційних внесків учасників торгів.

Після опублікування оголошення про проведення земельних торгів виконавець може відмовитися від договору лише у випадках, якщо проведення земельних торгів стало неможливим з незалежних від нього причин.

6. Винагорода виконавцю земельних торгів, яку встановлює організатор земельних торгів, складається з видатків на організацію та проведення земельних торгів і прибутку виконавця.

Винагорода виконавця земельних торгів встановлюється у розмірі 5 відсотків ціни, за якою здійснюється купівля-продаж земельної ділянки, або 50 відсотків річної плати за користування земельною ділянкою (у разі продажу прав на земельну ділянку (оренди, суперфіцію, емфітевзису), але не більш як 3500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожний лот.

7. Розмір реєстраційного внеску визначається виконавцем і не може перевищувати 50 відсотків розміру мінімальної заробітної плати на дату публікації оголошення про проведення земельних торгів.

8. Розмір гарантійного внеску за лотом становить 5 відсотків стартової ціни продажу земельної ділянки або стартового розміру річної плати за користування земельною ділянкою (у разі продажу прав на земельну ділянку (оренди, суперфіцію, емфітевзису).

9. Реєстраційний та гарантійний внески сплачуються учасниками земельних торгів на окремі рахунки виконавця земельних торгів, відкриті в банку.

10. Сплачені суми реєстраційних внесків повернення не підлягають, крім випадку, визначеного частиною третьою статті 138 цього Кодексу.

11. Сплачені суми гарантійних внесків (крім випадків, визначених частиною п'ятою статті 138 цього Кодексу) повертаються виконавцем земельних торгів усім учасникам земельних торгів, які

рез безготівкове перерахування закладам оздоровлення, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із оздоровлення.

Потерпілі діти віком до 10 років разом з одним із батьків або особою, яка їх замінює, за умови, що така особа належить до постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, забезпечуються путівками на оздоровлення шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівки через безготівкове перерахування закладам оздоровлення, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із оздоровлення чи одержання грошової компенсації у розмірі середньої вартості путівки в Україні.

Батьки потерпілих дітей або особа, яка їх замінює, мають право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостаттності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

При цьому в разі недостатньої тривалості щорічної відпустки одному з батьків, або особі, яка їх замінює, або особі, яка доглядає за потерпілою дитиною, надається додаткова відпустка без збереження заробітної плати»;

2) пункт 10 частини третьої викласти в такій редакції:

«10) щорічне безплатне забезпечення дитини-інваліда та одного з батьків чи особи, яка їх замінює, путівкою для будь-якого виду оздоровлення чи відпочинку протягом двох місяців шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівки через безготівкове перерахування закладам оздоровлення чи відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із оздоровлення або відпочинку чи одержання грошової компенсації у розмірі середньої вартості путівки в Україні.

Батьки потерпілих дітей-інвалідів або особа, яка їх замінює, мають право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостаттності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік».

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2013 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5062-VI.

ПОЧАТОК НА 29-Й СТОР.

бути меншим розміру орендної плати, визначеного Податковим кодексом України;

є) встановленням стартової ціни продажу прав емфітевзису, суперфіцію земельної ділянки, яка щодо земель державної чи комунальної власності не може бути нижчою за ринкову вартість відповідного права, визначену шляхом проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок;

ж) визначення виконавця земельних торгів, дати та місця проведення земельних торгів.

Підготовка лотів до проведення земельних торгів у разі звернення стягнення на земельну ділянку включає проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки відповідно до Закону України «Про оцінку земель», встановлення стартової ціни лота, яка дорівнює ліквідаційній вартості земельної ділянки, що визначена за результатами експертної грошової оцінки земельної ділянки.

5. Підготовка лотів до проведення земельних торгів здійснюється за рахунок коштів організатора земельних торгів.

Фінансування підготовки лотів до продажу земельних ділянок державної, комунальної, приватної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на земельних торгах також може здійснюватися за рахунок коштів виконавця земельних торгів на підставі договору про підготовку лотів для продажу між організатором земельних торгів та виконавцем земельних торгів з наступним відшкодуванням витрат виконавцю земельних торгів за рахунок коштів, що сплачуються покупцем лота.

6. Закупівля послуг з виконання робіт із землеустрою, оцінки земель у процесі підготовки лотів до продажу земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на земельних торгах та визначення виконавця земельних торгів організатором земельних торгів здійснюється у порядку, визначеному законодавством про здійснення державних закупівель, а у разі, якщо законодавство про здійснення державних закупівель не застосовується, - на конкурентних засадах у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин.

Стаття 137. Підготовка до проведення та порядок проведення земельних торгів

1. Організатор земельних торгів не пізніше десяти робочих днів після підписання договору про проведення торгів передає, а виконавець земельних торгів приймає документи та матеріали на лот, зазначені у частині четвертій статті 136 цього Кодексу.

2. Документація щодо кожного лота оформлюється виконавцем земельних торгів в окрему справу і після закінчення торгів передається покупцеві.

Із зазначених документації та матеріалів виконавець земельних торгів формує інформаційну картку на лот.

3. Виконавець земельних торгів після отримання документів та матеріалів на лот публікує у друкованих засобах масової інформації загальнодержавної, регіональної та місцевої сфери розповсюдження, а також на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері земельних відносин, оголошення із зазначенням дати проведення торгів та переліку лотів.

4. В оголошенні зазначаються:

- найменування організатора земельних торгів;
- місце розташування, площа земельної ділянки та її кадастровий номер;
- цільове призначення, а для містобудівних потреб - також види використання;
- умови договору купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису, який укладається на земельних торгах;
- стартова ціна продажу земельної ділянки або стартовий розмір річної плати за користування земельною ділянкою;
- містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки для земельних ділянок, призначених для цілей, пов'язаних із забудовою;
- місце і час проведення земельних торгів;
- розмір реєстраційного та гарантійного внесків, які сплачуються учасниками, порядок їх сплати;
- номер рахунка виконавця земельних торгів, відкритого в банку, для сплати реєстраційного та гарантійного внесків;
- найменування та адреса виконавця земельних торгів, прізвище та посада, номер телефону особи, в якій можна ознайомитися з документами на лот;
- текст договору, що пропонується укласти на торгах, без визначення ціни та зазначення особи покупця (орендаря).

При розміщенні оголошення на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері земельних відносин, воно має містити фотографічні зображення земельних ділянок, копії документів та матеріалів на лот.

5. Розміщення інформації на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері земельних відносин, здійснюється безоплатно. Технологічні та програмні засоби, необхідні для оприлюднення оголошення про проведення торгів, повинні забезпечувати юридичним та фізичним особам можливість безоплатного анонімного перегляду, копіювання та роздрукування інформації із застосуванням поширених веб-оглядачів та редакторів, без необхідності застосування спеціально створених технологічних чи програмних засобів, цілодобово, без обмежень.

6. Земельні торги проводяться не раніше 30 днів та не пізніше 90 днів після оприлюднення оголошення.

7. Особа, яка бажає взяти участь у земельних торгах, не пізніше ніж за три робочі дні до їх проведення подає виконавцю земельних торгів:

- заяву про участь у земельних торгах;
- інформацію про найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код юридичної особи згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України, інформацію про державу, в якій зареєстровані або мають постійне місце проживання засновники (учасники) юридичної особи, у статутному (складеному) капіталі якої є частка іноземного капіталу; або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків або номер та серію паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) фізичної особи - підприємця. Фізичні особи, які не є підприємцями, подають копію довідки про присвоєння їм реєстраційного номера облікової картки платника податків (ідентифікаційного номера фізичної особи платника податків) або копію паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті). Для іноземних громадян та осіб без громадянства - прізвище, ім'я та по батькові, громадянство (підданство) іншої держави, постійне місце проживання в країні, громадянством (підданством) якої є особа; для іноземних юридичних осіб - найменування, місцезнаходження та держава, в якій зареєстрована юридична особа.

Копії засвідчуються підписом особи, яка бажає взяти участь у торгах;

в) документи, що підтверджують сплату реєстраційного та гарантійного внесків (копії розрахункових документів, виписки з рахунків).

Представник фізичної чи юридичної особи подає також документи, що підтверджують право діяти від імені учасника торгів.

8. Виконавець земельних торгів приймає документи в учасників - фізичних осіб та представників учасників - юридичних осіб і видає довідку про отримання документів із зазначенням їх переліку.

Виконавець земельних торгів після отримання документів, зазначених у частині першій цієї статті, заносить до книги реєстрації учасників торгів порядковий номер учасника і номер лота, який він виявив бажання придбати.

Крім того, у книзі зазначаються:

- для фізичних осіб - прізвище, ім'я та по батькові, зареєстроване місце проживання (за наявності) та реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер) у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків;
- для юридичних осіб, створених відповідно до законодавства України, - найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України, для юридичних осіб, у статутному (складеному) капіталі яких є частка іноземного капіталу, - також інформація про державу, в якій зареєстровані або мають постійне місце проживання іноземні засновники (учасники);

в) для іноземних громадян та осіб без громадянства - громадянство (підданство) іншої держави, прізвище, ім'я та по батькові, постійне місце проживання в країні, громадянством (підданством) якої є особа; для іноземних юридичних осіб - найменування, місцезнаходження та держава, в якій зареєстрована така юридична особа.

Після реєстрації учасники земельних торгів видаються вхідний квиток, інформаційна картка на лот та картка учасника (із зазначенням на зворотному боці умов проведення торгів).

Інформація про особу учасника (його представника), що міститься в поданих ним документах, не підлягає розголошенню, крім випадків, установлених законом.

9. У день проведення торгів виконавець реєструє присутніх учасників. Учасник (його представник) зобов'язаний пред'явити паспорт (довірчість на вчинення дій під час торгів, зокрема на участь у торгах та підписання протоколу про результати торгів, і паспорт).

Після цього виконавець видає учаснику табличку з номером. Реєстрація починається за три години та закінчується за 20 хвилин до початку торгів.

Незареєстровані особи до участі у торгах не допускаються.

10. Форми заяви про участь у торгах, довідки про отримання документів виконавцем земельних торгів, книги реєстрації учасників торгів, вхідного квитка, інформаційної картки на лот та картки учасника торгів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин.

11. Під час проведення торгів мають право бути присутніми та здійснювати звукозапис і відеозйомку процесу проведення торгів представники засобів масової інформації та громадських об'єднань.

За рішенням ліцитатора під час торгів за певним лотом у залі можуть бути присутні учасники, які не беруть участі в торгах за цим лотом, а також особи, які не є учасниками, за запрошенням організатора земельних торгів.

12. Особам, які не є учасниками торгів за конкретним лотом, забороняється втручатися у торги в будь-який спосіб, вчиняти дії, спрямовані на умисне створення перешкод для проведення торгів (пересуватися по залу та голосно розмовляти без дозволу ліцитатора, відвертати увагу учасників).

13. Ліцитатор для усунення порушень та відновлення порядку має право:

усно попередити учасника чи запрошену особу про необхідність припинення порушень, але не більше одного разу за кожний вид порушення;

вимагати від учасника чи запрошеної особи залишити зал торгів за неодноразове порушення порядку проведення торгів;

тимчасово припинити проведення торгів та оголосити перерву в разі порушення учасниками правил проведення торгів.

14. Земельні торги починаються з оголошення ліцитатором порядку їх проведення.

15. Лот виставляється на торги за наявності не менш як двох учасників.

16. Ліцитатор оголошує номер лота, зазначений в інформаційній картці, місце розташування, розмір, цільове призначення земельної ділянки та можливі види використання земельної ділянки в межах певної категорії земель, а також стартову ціну лота.

17. Торги починаються з оголошення ліцитатором стартової ціни одночасно з ударом аукційного молотка (гонга), якщо один або більше учасників сповістили про готовність придбати лот.

18. Якщо протягом трьох хвилин після триразового оголошення стартової ціни ніхто з учасників не висловив бажання придбати лот за ціною, оголошеною ліцитатором, лот знімається з продажу на цих торгах.

У разі якщо про готовність придбати лот за стартовою ціною сповістили не менш як два учасники, ліцитатор збільшує стартову ціну на крок торгів з подальшим послідовним збільшенням ціни.

Значення кроку торгів встановлюється організатором у розмірі до 5 відсотків стартової ціни земельної ділянки, або до 0,5 відсотка стартової плати за користування земельною ділянкою (оренди, суперфіцію, емфітевзису) у разі продажу права на неї.

19. У ході торгів учасники повідомляють про намір придбати лот за оголошеною ліцитатором ціною у два способи: підняттям таблички з номером, повернутим до ліцитатора, що засвідчує прийняття ціни, запропонованої ліцитатором (прийняття пропозиції ціни без голосу), або підняттям таблички з одночасним оголошенням своєї пропозиції стосовно ціни лота, яка має бути більшою, ніж названа ліцитатором ціна, щонайменше на один крок торгів і обов'язково кратною кроку торгів (пропозиція ціни з голосу).

Якщо запропонована учасником ціна перевищує оголошену ліцитатором ціну, ліцитатор називає номер учасника і повідомляє про його пропозицію.

У разі якщо ціна, запропонована з голосу одним із учасників, більша за ціну, оголошену ліцитатором, але не кратно кроку торгів, ліцитатор трактує таку пропозицію як згоду учасника збільшити ціну на відповідну кількість кроків торгів, називає номер цього учасника і запропоновану ним ціну, кратну кроку торгів.

Якщо учасник підняв табличку та оголосив ціну, меншу за оголошену ліцитатором або попередню учасником, ліцитатор повторює свою ціну або ціну попереднього учасника, вважаючи підняття таблички учасником, який запропонував меншу ціну, за згоду прийняти ціну, яку назвав ліцитатор або попередній учасник. Після цього ліцитатор оголошує наступну ціну, збільшену на крок торгів.

Мовчання учасника, який першим підняв табличку з номером після оголошення ліцитатором ціни, трактується як згода учасника на запропоновану ліцитатором ціну. Після цього ліцитатор називає номер учасника, який першим підняв табличку, і оголошує наступну ціну, збільшену на крок торгів.

У разі якщо після оголошення запропонованої ліцитатором ціни одночасно декілька учасників піднімають свої таблички з номером (прийняття пропозиції ціни без голосу), ліцитатор називає нову ціну, збільшену на крок торгів, не оголошуючи номерів учасників до того моменту, коли будь-який з них не оголосить свою ціну або ліцитатор не визначить, який з учасників підняв табличку першим під час чергового збільшення оголошеної ліцитатором ціни.

Якщо під час послідовного збільшення ціни ліцитатором одночасно декілька учасників залишають свої таблички піднятими, ліцитатор у будь-який момент на свій розсуд може запропонувати їм оголосити свою ціну і після першого оголошення одним з учасників своєї пропозиції назвати номер учасника, який оголосив пропозицію, а також ціну, запропоновану таким учасником, а потім оголосити наступну ціну, збільшену на крок торгів.

У разі якщо два або більше учасників одночасно погодилися з оголошеною ціною, але не погодилися з наступною ціною, збільшеною на крок торгів, ліцитатор може оголосити про зменшення кроку торгів і назвати наступну ціну, збільшену на новий крок торгів. Якщо після цього ніхто з учасників не висловить бажання придбати лот за оголошеною ліцитатором останньою ціною, ліцитатор може запропонувати їм оголосити свою ціну. Після оголошення одним з учасників своєї пропозиції ліцитатор називає номер учасника, який оголосив пропозицію, а також запропоновану ним ціну. Інші учасники можуть запропонувати лише вищу за оголошену ціну, яку ліцитатор оголошує разом з номером учасника і збільшує на наступний крок.

У разі якщо протягом трьох хвилин після триразового повторення останньої ціни не запропонована вища ціна, ліцитатор закінчує торги за лотом одночасно з ударом аукційного молотка (гонга) та проголошенням слова «Продано», називає ціну продажу лота за останньою найбільшою ціною, за якою виявлено намір придбати лот, номер переможця і викликає його для підписання протоколу, який ведеться під час торгів.

20. Переможець, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у торгах з продажу цього лота. До протоколу вноситься запис про відмову переможця від його підписання. У такому разі протокол підписується ліцитатором та представником організатора земельних торгів у день проведення торгів.

За наявності інших учасників, які виявили бажання придбати зазначений лот, ліцитатор відновлює торги за цим об'єктом у день проведення торгів. За умови відсутності таких учасників лот виставляється на повторні торги.

21. Після закінчення торгів за кожним лотом ліцитатор має право оголосити перерву на 15 хвилин.

22. У процесі проведення торгів виконавець веде протокол, у якому зазначаються номер лота, стартова ціна та ціна продажу лота, відомості про переможця, номери рахунків, на які переможець повинен внести кошти за придбаний лот. У разі потреби до протоколу може вноситися й інша інформація. Протокол підписується переможецем, ліцитатором та організатором земельних торгів або його представником негайно після закінчення торгів за лотом у двох примірниках.

Один примірник протоколу видається переможцю.

23. Ліцитатор оголошує про завершення земельних торгів після підписання протоколу торгів.

24. Договір купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки між організатором земельних торгів і переможцем торгів укладається безпосередньо в день проведення торгів, крім випадків, передбачених частиною двадцять дев'ятою цієї статті.

У разі придбання переможцем кількох лотів договір укладається окремо на кожний з них.

25. Укладений договір купівлі-продажу земельної ділянки нотаріально посвідчується.

Для посвідчення договору купівлі-продажу земельної ділянки нотаріусу подається протокол торгів з інформацією про земельну ділянку, відповідальність за достовірність якої покладається на організатора земельних торгів.

26. Право на земельну ділянку, набуте за результатами проведення торгів, підлягає державній реєстрації в порядку, визначеному законом.

27. Гарантійний внесок, сплачений переможцем до початку торгів, зараховується до купівельної ціни.

28. У разі продажу земельної ділянки державної чи комунальної власності або права на неї (оренди, суперфіцію, емфітевзису) виконавець земельних торгів протягом семи банківських днів після закінчення торгів перераховує суму гарантійного внеску, сплаченого на його рахунок переможцем, на відповідні рахунки організатора земельних торгів, відкриті в органах центрального органу виконавчої влади, утвореного для реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування надходжень від продажу земельних ділянок або прав на них, та перераховує гарантійні внески учасників, що не повертаються, на відповідні бюджетні рахунки, відкриті в органах центрального органу виконавчої влади, утвореного для реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування інших надходжень, крім суми винагороди, що підлягає сплаті організатором земельних торгів виконавцю земельних торгів відповідно до договору про проведення земельних торгів.

29. У разі визнання переможцями торгів осіб, зазначених у статті 129 цього Кодексу, договір купівлі-продажу земельної ділянки несільськогосподарського призначення укладається після отримання погодження Верховної Ради України чи Кабінету Міністрів України про продаж земельних ділянок цим особам у випадках і в порядку, встановлених законом. У разі відмови Верховної Ради України чи Кабінету Міністрів України у такому погодженні торги за таким лотом вважаються такими, що не відбулися.

30. На торгах зобов'язаний бути присутнім організатор земельних торгів або його представник, уповноважений укладати від імені організатора земельних торгів договір купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки, яка або право на яку виставляється на земельні торги.

31. Ціна продажу земельної ділянки, а також плата за користування земельною ділянкою, право користування якою набуто на торгах, підлягає сплаті переможцем не пізніше трьох банківських днів з дня укладення відповідного договору.

Стаття 138. Встановлення результатів торгів

1. Земельні торги за лотом вважаються такими, що відбулися, після укладення договору купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки.

2. Земельні торги можуть бути скасовані або визнані такими, що не відбулися, чи їх результати можуть бути анульовані.

3. Земельні торги до їх проведення скасовуються організатором земельних торгів у разі надходження до нього документів, які тягнуть за собою внесення змін до землевпорядної та землеоціночної документації на земельну ділянку або встановлення заборони на її відчуження чи передачу в користування.

Повідомлення про скасування торгів не пізніше наступного дня після прийняття відповідного рішення підлягає оприлюдненню в тому самому порядку, що й оголошення про проведення торгів.

У разі скасування торгів організатор земельних торгів у десятиденний строк після прийняття рішення про скасування торгів відшкодовує виконавцю земельних торгів фактично здійснені витрати на підготовку до їх проведення, але не більше максимальної суми винагороди, що встановлена частиною шостою статті 135 цього Кодексу, а виконавець земельних торгів повертає учасникам сплачені ними реєстраційні та гарантійні внески не пізніше п'яти банківських днів з дати скасування.

4. Земельні торги визнаються такими, що не відбулися, у разі:

- відсутності учасників або наявності тільки одного учасника (крім проведення повторних торгів);
- якщо жоден з учасників не запропонував ціну, вищу за стартову ціну лота;
- відмови переможця від підписання протоколу із зазначених результатів торгів.

Рішення про визнання торгів такими, що не відбулися, приймається виконавцем земельних торгів у день їх проведення.

Земельні торги визнаються такими, що не відбулися, також у випадку, зазначеному в частині двадцять дев'ятій статті 137 цього Кодексу.

5. Результати торгів анулюються організатором земельних торгів у разі відмови переможця від укладення договору купівлі-продажу або договору оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки, а також у разі несплати переможцем в установлений строк належної суми за придбаний лот.

Рішення про анулювання торгів приймається організатором земельних торгів у п'ятиденний строк після виникнення підстави для анулювання.

У разі прийняття рішення про анулювання торгів гарантійні внески не повертаються:

- всім учасникам, якщо жоден з них не запропонував ціну, вищу за стартову ціну лота;
- учаснику, який був відсторонений від участі в торгах ліцитатором за неодноразове порушення порядку проведення торгів;
- переможцю, який відмовився від підписання протоколу із зазначенням результатів торгів;
- переможцю у разі несплати ним в установлений строк належної суми за придбаний лот;
- переможцю, який відмовився від укладення договору купівлі-продажу або договору оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки.

6. У разі якщо торги не відбулися або їх результати анульовано, повторні торги можуть бути проведені не раніше ніж через місяць і не пізніше ніж через шість місяців з дня проведення попередніх земельних торгів.

Повторні торги проводяться у порядку, встановленому для проведення торгів. До участі у повторних торгах не допускаються переможці попередніх торгів, які не сплатили в установлений строк належної суми за придбаний лот чи відмовилися від підписання протоколу із зазначенням результатів торгів.

Якщо торги визнано такими, що не відбулися, з підстави наявності лише одного учасника і для участі у повторних торгах зареєстрований лише той самий учасник, він має право придбати земельну ділянку або набути право користування (оренди, суперфіцію, емфітевзису) нею за стартовою ціною, визначеною відповідно до частини четвертої статті 136 цього Кодексу.

Стаття 139. Оприлюднення результатів земельних торгів

Організатор земельних торгів не пізніше п'яти робочих днів після проведення торгів публікує у друкованих засобах масової інформації, в яких було розміщено оголошення про їх проведення, та розміщує на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері земельних відносин, відеозапис торгів і повідомлення про результати торгів за кожним лотом із зазначенням:

- місця розташування, розміру земельної ділянки та її кадастрового номера;
- ціни продажу земельної ділянки або розміру річної плати за користування земельною ділянкою, визначених за результатами торгів;
- строку користування земельною ділянкою (у разі продажу права оренди, суперфіцію, емфітевзису);
- цільового призначення земельної ділянки».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5077-VI.

ТБ "ЦУБ"
проводить аукціон
з продажу майна банкрута -
СУНП "Фірма "Тристалко" у формі ТОВ",
що знаходиться за адресою Львівська об-
ласть, м. Жовква, вул. Дорошенка, 17. Лот
№ 1. Комплекс.
Характеристика майна - будівлі і споруди
цегельного заводу загальною площею 5007,5
кв.м. Технічний стан задовільний. Стартова
ціна - 13 000 000,00 грн. Місцезнаходження:
Львівська обл., Радехівський р-н, с. Шайноги,
вул. Заводська, буд. 8. Аукціон відбудеться 20
вересня 2012 р. о 10-00 год. за адресою: м. Тер-
нопіль, вул. С. Крушельницької, 18, оф. 907.
Учасники аукціону вносять гарантійний
внесок в розмірі 10% від стартової ціни та
17,00 грн. реєстраційний збір.
Прийом заявок на участь в аукціоні за-
вершується за 3 дні до проведення аукціо-
ну. Заявки приймаються за адресою : м.
Тернопіль, вул. С. Крушельницької, 18, оф.
907. Довідки за тел. 0352-52-73-12, факс
0352-23-56-48.

Господарський суд Харківської області
(61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-
й під'їзд) постановою від 09.08.2012 р. по справі
№ 5023/10608/11 визнав банкрутом товариство з
обмеженою відповідальністю "Оріль" (64433,
Харківська область, Зачепилівський район, сел.
Сомівка, код ЄДРПОУ 31601546, р/р
26003031897001 у ПАТ "БАНК КІПРУ", відді-
лення №1 м. Харкова, МФО 320940) та відкрив
ліквідаційну процедуру. Ліквідатором боржника
призначено арбітражного керуючого Мішина
Сергія Ігоровича (ліцензія АВ № 498986 від
17.11.2009 р., 61123, м. Харків, пр. Тракторобу-
дівників, буд 85, кв. 312).

Загальними зборами учасників Товариства з обме-
женою відповідальністю "ІМПЕРІЯ.ІДЕЯ.ЯКІСТЬ.РЕ-
ЗУЛЬТАТ." було прийняте рішення про ліквідацію
ТОВ "ІМПЕРІЯ.ІДЕЯ.ЯКІСТЬ.РЕЗУЛЬТАТ" (код
ЄДРПОУ 34242115, 08130, Київська область, Києво-
Святошинський район, с. Петропавлівська-Боршагів-
ка, вул. Леніна, 1-А) за рішенням власника.
Протоколом № 2/02-12 від 4 серпня 2012 р. загаль-
них зборів учасників Товариства з обмеженою відпо-
відальністю "ІМПЕРІЯ.ІДЕЯ.ЯКІСТЬ.РЕЗУЛЬТАТ."
була відкрита ліквідаційна процедура та призначено
головою ліквідаційної комісії Шинкаруч Валерію Ге-
оргіївну (адреса для листування: Київська обл., Обу-
хівський р-н, с. Красна Слобідка, вул. Рильського, 6).
Ліквідаційна комісія знаходиться за адресою Товари-
ства. Претензії кредиторів приймаються протягом 30
днів з дати опублікування оголошення.

Відповідно до рішення загальних зборів учас-
ників від 13.08.2012р. Товариство з обмеженою
відповідальністю "ВІННЕР ТЕЛЕКОМ" код за
ЄДРПОУ 34316710, юридична адреса: 50027,
Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул.,
О. Брозовського, 48 оголошує про припинення
юридичної особи шляхом ліквідації та призна-
чення ліквідаційної комісії у складі: голова комі-
сії - МАРЧЕНКО ЄВГЕНІЙ ВОЛОДИМИРО-
ВИЧ, член ліквідаційної комісії - ЗОЛОТКОВ
СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ. Кредитори заявля-
ють свої претензії до боржника протягом двох мі-
сяців з дня опублікування оголошення за юри-
дичною адресою.

Постановою Господарського суду Кірово-
градської області (25022, м.Кіровоград,вул..Вя-
чеслава Чорновола,29) від 11.07.2012 року по
справі № 10\44 визнано банкрутом Кірово-
градське комунальне підприємство "Теплое-
лектроцентрально" (25006, м. Кіровоград,
вул..Енергетиків, 20) код ЄДРПОУ 30285726,
р\р 2600100460001 в ВКФ АКБ "Надра", МФО
323624. Ліквідатором призначено Савоніну О.
Є. (Ліцензія АГ № 594801 від 04.04.11 р.,
25006, м.Кіровоград, вул. Преображенська, За,
кв. 39).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Ки-
їв, вул. Б. Хмельницького,44-Б) постановою
від 25.10.2010 р. по справі №50/510-6 визнав
банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру
відносно ДП "Елга Груп" ЗАТ фірма "Україн-
ський об'єднаний капітал" (код ЄДРПОУ
20274047). Ліквідатором призначено арбітраж-
ного керуючого Гальченка Євгена Анатолійо-
вича, ліцензія АВ №347382 від 20.02.2008 р.
Заяви з вимогами кредиторів приймаються
за адресою: 49125, м. Дніпропетровськ, а/с
6119.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України,
відповідно до статей 74, 76 та 80 Закону України
"Про судоустрій і статус суддів", повідомляє про
підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів
на посаду судді безстроково:
**Коротун Олени Миколаївни, Кузьмишина Віта-
лія Миколайовича, Голяшкіна Олега Володимиро-
вича** - Вищого адміністративного суду України,
Фесенка Леоніда Івановича - Верховного Суду
України, **Костенко Тетяни Миколаївни, Подус
Ганни Сергіївни** - апеляційного суду Харківської
області, **Костіва Михайла Васильовича, Шинкар
Тетяни Ігорівни, Гудима Любомира Ярославовича** -
Львівського апеляційного адміністративного суду,
Шурупова В'ячеслава Вікторовича - апеляцій-
ного суду Одеської області, **Гандзія Дмитра Ми-
колайовича** - Одеського апеляційного адміністр-
ативного суду, **Борзаничі Сергія Володимировича** -
Донецького апеляційного суду.

Інформація про повторний аукціон з продажу майна
ТОВ "Інноваційні технології 2005", код ЄДРПОУ 33398297
(реалізація у рамках ліквідаційної процедури підприємства)

Лот 1. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 5,6986 га (кадас-
тровий № 3220280400:02:025:0014).
Початкова ціна продажу: 2 373 217,00 (два мільйони триста сімдесят
три тисячі двісті сімнадцять) грн. 00 коп., без ПДВ.
Лот 2. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 6,3815 га (кадас-
тровий № 3220280400:02:025:0244).
Початкова ціна продажу: 2 657 615,00 (два мільйони шістсот п'ятде-
сят сім тисяч шістсот п'ятнадцять) грн. 00 коп., без ПДВ.
Місцезнаходження майна - Київська обл., Баришівський р-н, терито-
рія Бзівської сільської ради.
Цільове призначення ділянок - для ведення підсобного сільського
господарства.
Майно перебуває у заставі ПАТ "Державний експортно-імпортний
банк України".
Ознайомлення з майном в робочі дні. Додаткова інформація щодо
майна та його огляду за тел. 050-331-56-82.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як
учасник аукціону повинна сплатити реєстраційний внесок у сумі 17,00
(сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початко-
вої ціни продажу майна) на р/р № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк",
МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсаль-
на біржа".
Кінцевий термін прийняття заяв - 17 вересня 2012 р.
Час та місце проведення аукціону: 11-00, 19 вересня 2012 р. за адре-
сою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна бір-
жа.
Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ,
Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Інформація про повторний аукціон з продажу майна
Приватного агропромислового підприємства "Агрокомплекс",
код ЄДРПОУ 30891987
(реалізація у рамках ліквідаційної процедури підприємства)

Об'єкт продажу: Комплекс нерухомості: комора (літ. "А") площею 616,8
кв.м., навіс (літ. "Б") площею 644,2 кв.м., ворота (1), огорожа (2), огорожа
(3), замощення (1).
Місцезнаходження: Тернопільська обл., Зборівський р-н, с. Мшана, вул.
Прифермська, 1.
Початкова ціна продажу: 73 599,03 (сімдесят три тисячі п'ятсот дев'янос-
то дев'ять) грн. 03 коп.
Ознайомлення з майном в робочі дні. Додаткова інформація щодо май-
на та його огляду за тел. 050-331-56-82.
Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як
учасник аукціону повинна сплатити реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сім-
надцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової ціни
продажу майна) на р/р № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175,
ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".
Кінцевий термін прийняття заяв - 27 серпня 2012 р.
Час та місце проведення аукціону: 11-00, 28 серпня 2012 р. за адресою:
м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.
Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Ки-
їв, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Втрачені бланки договорів "Майно" №№ 10-0010750,
10-0010751, 10-0010752, 10-0010753, 10-0010754, 10-0010755,
10-0010756, 10-0010757, 10-0010758, 10-0010759, бланки рахунків-
фактур №№ УП2№128, УП2№129, УП2№130, УП2№131,
УП2№132, УП2№133, УП2№134, УП2№135, УП2№136,
УП2№137 Управління продажів №2 м.Києва ПрАТ СТ "Іллічів-
ське", код ЄДРПОУ 25186738, адреса: м.Київ, вул.Саксагансько-
го,38-Б, вважати недійсними.

Ліквідатор КАБ "Слов'янський" повідомляє про продаж на аукціоні ак-
тивів - боргових зобов'язань ВАТ "Кривбасрудоремонт" (м. Кривий Ріг
Дніпропетровської обл., ідентифікаційний код 00190874), а саме: право
грошової вимоги за простими іменними векселями в кількості 26 штук
та договорами про перевод боргу від 07.04.1997 №330, від 20.01.1997
№309, від 31.03.1997 №328. Продаж активів здійснюється одним лотом.
Загальна сума права грошової вимоги банку до боржника становить 13
136 661,88 грн.
Початкова вартість лота 3 628,20 грн. без ПДВ
Аукціон буде проведено Запорізькою товарною біржею "Гілея" 5 ве-
ресня 2012 року об 11:00 за адресою м. Запоріжжя, вул. 40 років Радян-
ської України, 41, прим. 202.
Заяви на участь в аукціоні приймаються на ЗТБ "Гілея" в робочі дні
з 9-ї до 17-ї год. за місцем проведення аукціону за умови сплати гаран-
тійного внеску у розмірі 10% початкової вартості майна (без ПДВ) на
рахунок **УРЦ ЗТБ "Гілея"** (26006000096082 в ПАТ "Укрсоцбанк", МФО
300023, код ЄДРПОУ 25741772) та реєстраційного внеску у розмірі 17,00
грн. (без ПДВ) на рахунок **ЗТБ "Гілея"** (26000000095722 в ПАТ "Укрсоц-
банк", МФО 300023, код ЄДРПОУ 20481361)
Кінцевий термін прийняття заяв - за три робочих дні до дати прове-
дження аукціону.
Умови продажу активів на аукціоні полягають у відступленні права
грошової вимоги покупцю, який запропонував найвищу ціну. Засобами
платежу є грошові кошти. Проведення розрахунків за придбані активи
здійснюється протягом 5 робочих днів з дати укладення договору про
відступлення права грошової вимоги.
З документацією, що стосується боргових зобов'язань боржника,
можна ознайомитися, попередньо повідомивши ліквідатора банку за те-
лефоном (061) 769-18-43, або за місцем проведення аукціону (телефон
(061) 220-01-27).

Товарна біржа "Європейська Істейт" оголошує про проведення
повторних публічних торгів (аукціону) з продажу об'єктів нерухо-
мості підприємства-банкрута МПП "Будівельник".
Лот №1 - Будівлі та споруди, що розташовані на земельній ді-
лянці за адресою: вул. Амурська, 41, с. Хуторське, Петриківсько-
го району, Дніпропетровської області та складається з:
Адміністративна будівля А-2, загальною площею 219,20 кв.м,
сторожка Б-1, 5,00 кв.м, навіс; В-1, 66,70 кв.м, навіс Г-1, 41,44
кв.м, виробничий цех №3 Д-1, 231,60 кв.м, насосна Є-1, 5,20
кв.м, гостьовий будиночок Ж-2, 75,80 кв.м, вбиральня З-1, 3,12
кв.м, виробничий цех №2 К-2, 236,40 кв.м, склад ПММ І-1, ви-
робничий цех №1 Л-1,171,30 кв.м, склад №1 Л-1, 133,00 кв.м,
склад №2 Н-1, 382,20 кв.м, ідальня О-1, 86,20 кв.м, склад №3 П-
1, 382,60 кв.м, вагова Р-2, 22,30 кв.м, навіс С-1, огорожі 1-4,7,
зливна яма №5, свердловина, тротуари І,ІІ.
Стартова вартість вищезазначеного майна зменшена на 30% від
початкової ціни реалізації та складає 571 105, 85 грн.
Ознайомитися з майном можна в робочі дні за його місцезна-
ходженням.
Дата, час та місце проведення торгів 03.09.2012 р. о 10.00 за адре-
сою: м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, 8, готель "Динамо", акто-
ва зала.
Заявки на участь в торгах приймаються Товарною біржею "Єв-
ропейська Істейт" в робочі дні з 9 години до 15 години. Кінцевий
термін прийому заявок 29.08.2012 р.
Бажаючи взяти участь в торгах сплачують реєстраційний (17
грн.) та гарантійний (10% від стартової ціни майна) внесок на р/р
№ 260488001002989 ТБ "Європейська Істейт" в ПАО "Універсал
Банк" м. Дніпропетровська, МФО 322001 код ОКПО 38199671.
З питань організації торгів звертатися за телефоном ТБ "Євро-
пейська Істейт" 067-49-48-700.

Постановою господарського суду Дніпропетров-
ської області у справі № 25/5005/6563/2012 від
14.08.2012 р. ТОВ "ТОРГІВЕЛЬНИЙ БУДИНОК
"ЗЗВА" (код ЄДРПОУ 37151068, адреса: 49000, м.
Дніпропетровськ, вул. Войцеховича, буд. 77) було виз-
нано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у
справі строком на три місяці, ліквідатором призначе-
но ініціюючого кредитора ТОВ "АСТ-ТРЕЙД ГРУП"
(код ЄДРПОУ 37901247). У разі наявності грошових
вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний
строк з дати публікації цього оголошення надсилати
відповідні заяви про визнання грошових вимог на адре-
су ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кіро-
ва, буд. 107-Г. Вважати недійсними установчі доку-
менти, печатки та штампи ТОВ "ТОРГІВЕЛЬНИЙ
БУДИНОК "ЗЗВА" (код ЄДРПОУ 37151068).

Постановою господарського суду Дніпропетров-
ської області у справі № 25/5005/6613/2012 від
14.08.2012 р. ТОВ "ІНТЕР АРКС" (код ЄДРПОУ
37899076, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр.
Карла Маркса, буд. 119-А) було визнано банкрутом,
відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на
три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого
кредитора ТОВ "ДНІПРО ІНСАЙД" (код ЄДРПОУ
37986802). У разі наявності грошових вимог до бан-
крута просимо всіх кредиторів у місячний строк з
дати публікації цього оголошення надсилати відпо-
відні заяви про визнання грошових вимог на адресу
ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса,
буд. 4, кімн. 312. Вважати недійсними установчі до-
кументи, печатки та штампи ТОВ "ІНТЕР АРКС"
(код ЄДРПОУ 37899076).

14 серпня 2012 р. господарським судом Полтав-
ської області винесено постанову у справі №
18/1374/12 про визнання Закритого акціонерного
товариства "Ізумруд" (адреса: 39712, Полтавська об-
ласть, Кременчуцький район, с. Майбородівка, вул.
Ізумрудна, ідентифікаційний код 30080766) банкру-
том та відкриття ліквідаційної процедури.
Ліквідатором у справі призначено арбітражного
керуючого Васильєва Олександра Геннадійовича (лі-
цензія №547754 від 06.09.2010р., проживає за адре-
сою: 39600, Полтавська область, м. Кременчук, про-
їзд Арсенальний, буд. 5, кв. 32).
Письмові заяви кредиторів банкрута приймають-
ся ліквідатором протягом місяця від дня опубліку-
вання цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської
області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а)
від 26.07.2012р. по справі № 34/5005/5844/2012 про
банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю
"Мегапромоколія" м. Марганець (53400, Дніпропет-
ровська область, м. Марганець, вул. Спуск Набереж-
ний, 1; код ЄДРПОУ 36759863) введено процедуру роз-
порядження майном.
Розпорядником майна призначено арбітражного ке-
руючого Атаманенко Світлану Вікторівну (ліцензія
Державного департаменту з питань банкрутства серії
АБ №547944 від 22.12.10 року, що проживає за адре-
сою: 84551, Донецька область, м. Часів Яр, вул. Воро-
шилова, буд. 3, кв.4).
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від
дня опублікування оголошення на адресу розпорядни-
ка майна: 84551, Донецька область, м. Часів Яр, вул.
Ворошилова, буд. 3, кв.4.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м.
Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) поруше-
но провадження по справі № 5023/3061/12 про бан-
крутство товариства з обмеженою відповідальністю
"Інтертранслогістик" (код ЄДРПОУ 31827404, адре-
са: вул. Рибалка, 37, кв. 10, м. Харків, 61099, р/р
26002405386001 у відділенні № 2 ХГРУ "Приват-
Банк", МФО 351533).
Розпорядником майна призначено арбітражного
керуючого Панасюка Івана Вікторовича (ліц. АД №
040821 від 19.07.2012; 61098, Харків, вул. Полтав-
ський шлях, 154, кв. 84). Заяви кредиторів прийма-
ються протягом місяця від публікації.

Постановою господарського суду Львівської
області від 10.07.2012р. у справі №
5015/2022/12 ПП "Західкомплект" (81131,
Львівська обл., Пустомитівського р-н., с. Со-
лонка, вул. Стуса, 6; код ЄДРПОУ 30730241)
визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну
процедуру. Ліквідатором по справі призначено
арбітражного керуючого Білика Л.В. (79021, м.
Львів, а/с 3320). Вимоги кредиторів прийма-
ються протягом 30-ти днів з моменту публіка-
ції оголошення.

Господарським судом Тернопільської області
(46001, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14-
а) порушено справу № 10/Б-5022/1383/2012 про
банкрутство Товариства з обмеженою відповідаль-
ністю "Оскар" (Тернопільська обл., Заліщицького
району, с. Рожанівка, код ЄДРПОУ 32290743) в
ТОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО
338501, р/р 260095277, 260655277, валюта УАН; в
ТФ ВАТ КБ "Хрещатик", МФО 338653, р/р
2600115017308, 260095277, валюта УАН.
Господарським судом Тернопільської області
(46001, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14-
а) порушено справу №10/Б-5022/1384/2012 про
банкрутство Відкритого акціонерного товариства
"Борщівська агропромтехніка" (Тернопільська
обл., м. Борщів, вул. М. Кривоноса, 2, код ЄДР-
ПОУ 045841773) в ТОД ВАТ "Райффайзен Банк
Аваль", МФО 338501, р/р 260055518, валюта УАН;
в Ф ЗАТ "Відділення Промінвестбанку" в м. Бор-
щів, Тернопільської обл., МФО 338749, р/р
26003301580359, 26049309580359, 26045303580359,
26002302580359, 26069301580359, валюта УАН, ТФ
ВАТ АБ "Укргазбанк", МФО 338824, р/р
26006163980, валюта УАН.

Введено процедуру розпорядження майном
боржника з 10 серпня 2012 року.
Розпорядником майна боржника призначений
арбітражний керуючий Варяничко Сергія Валері-
йовича (ліцензія АВ № 600777 від 15.05.2012 р")
ідентифікаційний код 2635017935; адреса: 02121,
м. Київ, проспект Миколи Бажана, 7-а, кв. 5).
Претензії кредиторів та заяви інвесторів (сана-
торів) приймаються протягом тридцяти днів від
дня опублікування цього оголошення.

Сьогодні в Україні подекуди невеликі дощі, окремі грози. Вночі, вранці місцями туман. Вітер західний, північно-західний, 3—10 м/с. Температура вночі 8—14 градусів тепла, на півдні та сході 12—18, на узбережжі Криму до 20 тепла. Удень 19—25 градусів тепла, на півдні, сході та в Закарпатті 22—28.

СПОРТ

Оптимістичний початок

Хокей. Зволен (Словаччина). Тут триває міжнародний турнір «Меморіал Павла Забойника». Участь у ньому беруть українські клуби. Обидва здобули перемоги на старті. **«Беркут» (Україна, Київ) — «Санок» (Польща). 5:3 (0:1, 3:2, 2:0).** Шайби у переможців закинули: Рамазанов, Кульга, Катуліс, Міхнов, Волчек. Суперник киян цього року вперше в своїй історії став чемпіоном Польщі. **«Донбас» (Україна, Донецьк) — «Банська Бистриця» (Словаччина). 6:2 (3:0, 2:2, 1:0).** Шайби у наших закинули: Доніка (двічі), Віртанен, Дідикин, Кашпар (двічі). Донецький клуб представляє перша команда, котра в сезоні 2012/2013 дебютуватиме у чемпіонаті Континентальної хокейної ліги (КХЛ). Нашому колективу протистояв учасник чемпіонату Екстраліги Словаччини. Окрім українських команд та їхніх суперників у першому турі змагаються також місцевий клуб «Зволен» (словацька Екстраліга) і «Кадань» — представник першої ліги (друга після Екстраліги Чехії).

Турнір надій наших

Греко-римська боротьба. Багатьох із нас засмутив виступ наших борців—представників цього стилю на Олімпіаді в Лондоні. Тому великі надії покладаємо на молоде покоління і з особливим нетерпінням чекатимемо повідомлень з Баку, де 23 серпня стартує юнацький чемпіонат світу. До столиці Азербайджану наша команда вирушить у такому складі: 42 кг. Політаєв Артур (Стаханов, Луганська область); 46 кг. Ковернюк Богдан (Закарпатська); 50 кг. Удинський Євген (Донецька); 54 кг. Пацюрківський Роман (Рівне/Запоріжжя); 58 кг. Козуб Сергій (Закарпатська); 63 кг. Удовик Олександр (Миколаїв); 69 кг. Фільчаков Ярослав (Харків); 76 кг. Манін Владислав (Миколаївська/Кіровоградська); 85 кг. Обрізанов Іван (Луганська); 100 кг. Резніченко Борис (Запоріжжя).

Перемога німців

Бокс. В Івано-Франківську на Вічевому майдані відбулася міжнародна зустріч з боксу між командами України та Німеччини. Подібні змагання проводяться на Прикарпатті вже вп'яте поспіль (2009 року — зустріч з австралійською командою, 2010-го — зі спортсменами Марокко, 2011-го — з французькими боксерами та національною збірною США). У складі української команди були боксери з Чернівців, а також п'ятеро прикарпатців — представники Івано-Франківська, Надвірної та Калуша. Зрештою все закінчилося перемогою українців з рахунком 4,5:3,5. Сьогодні, 18 серпня, німецькі боксери проведуть подібну зустріч у місті Коломиї.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Безлюдними вулиці Чорнобиля залишаться назавжди

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Формальним приводом заговорити про так зване переселення зони відчуження став лист-звернення 35 колишніх мешканців Чорнобиля із проханням до уряду дозволити їм повернутися у рідні домівки. Щоправда, дехто з експертів переконаний: те, що цю тему так різко, а головне — активно почали обговорювати, означає, що комусь це вигідно. Мовляв, або хтось планує якимось чином розіграти цю карту на виборах, або просто виникло бажання підзаробити на Чорнобильській зоні. Тим паче що не минуло і місяця, відколи Кабінет Міністрів схвалив Концепцію реалізації державної політики у сфері розвитку діяльності в окремих зонах радіоактивного забруднення. Хоч би як там було, а маємо документ — Концепцію. Її метою є визначення напрямів та пріоритетів виробничої та іншої діяльності у зоні відчуження. — Передусім йдеться про підтримку бар'єрної функції зони на шляху розповсюдження радіонуклідів. — пояснює Дмитро Бобро. Інший варіант використання території зони відчуження — вирощування сільськогосподарських енергетичних культур. Таких, як рапс, швидкоросла верба та технічний льон. Символічно, що саме на, образно кажучи, руйнах атомної електростан-

ції збираються розвивати альтернативні джерела енергетики, розмішувати вітрові та сонячні електростанції. Уже, мовляв, є дві заявки від охочих використовувати енергію сонця. Ще один із запланованих заходів реалізації Концепції — будівництво сховища для відпрацьованого ядерного палива. «У зоні будеється комплекс «Вектор», на який у майбутньому має бути звезено всі радіоактивні відходи з України. Підкреслюю, що саме з України, — продовжує Д. Бобро. Водночас, за його словами, є дуже важливе питання, яке на сьогодні не вирішено: «З 2013 року в Україну почнуть повертатися високоактивні відходи переробки відпрацьованого ядерного палива з Росії. На сьогодні сховища, в якому їх можна було б безпечно зберігати, в Україні немає. Тому одне із завдань — прискорити створення такого сховища на майданчику «Вектора». Щоб одразу розставити усі крапки над «і», уточнення: хоча відходи ці і повернуться з Росії, та вони, вибачте на слові, наші. Просто на сьогодні усе відпрацьоване ядерне паливо з українських АЕС відправляють на переробку до сусідньої країни. Отримані в результаті цього відходи за законом мають повертатися в Україну. Та де ми їх зберігатимемо — питання, і якщо його не почнуть вирішувати уже нині, то за

два роки можуть початися великі проблеми... Щодо розмов про безпечність для людей жити в зоні відчуження, зокрема і в Чорнобилі, то Дмитро Бобро має свою позицію: — В Україні ліміт доз для населення становить 1 мілізіверт на рік. Якщо порівняти його з тією реальною дозою, яку отримують люди, які працюють в Чорнобилі, а це в середньому 1,2—1,5 мілізіверта на рік, то складається враження, що ще трошки і можна вже повертати населення у Чорнобиль. Але... По-перше, потрібно розуміти, що люди у Чорнобилі працюють вахтовим методом. А якби вони постійно перебували та мешкали в зоні, то їхня доза становила б близько 2,5 мілізіверта на рік. Друге «але» пов'язане із тим, що тамтешні працівники харчуються чистими, привозними продуктами і п'ють так само винятково чисту воду. Якби цього не робили, і люди споживали продукти, вирощені там же, у Чорнобилі, то за рахунок внутрішнього опромінення ефективна доза перевищила б 5 мілізівертів. Та, за словами чиновника, є ще один момент: зона відчуження забруднена ізотопами трансуранових елементів. І на значній її частині (майже 1000 кв. км), у тому числі і безпосередньо в Чорнобилі, населення не зможе жити ніколи. **Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.**

70 років грає на бандурі

Зі своїх 82 років бандурист із Запоріжжя Володимир Дяченко сімдесять років грає на улюбленому інструменті. Де б не з'явився музикант, довкола нього неодмінно збирається люд. Нині він тішить виступами гостей Національного Сорочинського ярмарку. — Я закінчив музичне училище, працював викладачем по класу бандури, був у мене і свій гурт «Бунчук», — розповідає бандурист.

— Сорочинський ярмарок — це українська пісня, український костюм, український інструмент... І сьогодні — цікаві зустрічі з прекрасними людьми. Приємно усвідомлювати, що ти їм потрібен, що твоя творчість їх цікавить. **Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**
Полтавська область.
На знімку: бандурист Володимир Дяченко.
Фото автора.

У Херсоні подорожчав хліб

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До того ж тільки в липні вартість тонни пшеничного борошна вищого сорту зросла майже на сто гривень,

що й спонукало комбінат до рішення переглянути відпускні ціни. Хоча керівники Херсонщини на всіх нарадах та зустрічах з журналістами запев-

няють, що зерна та борошна в регіоні вдосталь, оператори продовольчого ринку на ці заспокоїли вересня—на початку серпня для стримування цін в

ньої вартості. У регіональному відділенні Аграрного фонду України не виключають, що наприкінці вересня—на початку серпня для стримування цін в

краї доведеться вдатися до інтервенцій і продавати борошно, виготовлене з зерна держрезерву. **Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**
Херсонська область.

ФОТОФАКТ

На замовлення Рівненської АЕС сюди прибули 28 випускників вузів. Серед них — випускник КПІ Ігор Ципан (на знімку на передньому плані), який працюватиме у службі контролю металу РАЕС. Його наставник — провідний інженер Олексій Попов.

Фото Івanni КОВБ.

На Запоріжжі з початку року легалізували працю 5,5 тисячі осіб

Це заслуга працівників податкової служби, які виявили «неоформлених» людей і змусили роботодавців повернути їм 4,2 млн. гривень зарплати. Відповідно донараховали 582 тис. грн. податку з доходу фізичних осіб. Також 4108 осіб «неоформлених» були після цього працевлаштовані офіційно. Це підсумки 405 спільних перевірок підприємств області разом із представниками Пенсійного фонду в Запорізькій області, Територіальної інспекції праці та прокуратури. **Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Алла ДОДАТКО, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідає відповідний рекламодатець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Літуйтеся з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб: 40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота); 08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій: 60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота). Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 25729

Макет, верстка — редакція газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

